အမရပူရမြို့ - မင်္ဂလာတိုက်ဟောင်း

ကျေးဇူးတော်ရှင် - အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

ဟောကြားတော်မူသော

ဒါနခန်း

တရားတော်

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

သစ္စာ ၄ ပါး အမှတ်စဉ် (၆)မှ
ထုတ်နုတ်ပုံနှိပ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျေးရူးတော်ရှင်

မဟာထေရ် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရား

ဟောကြား ပြသ ဆုံးမတော်မူသော

ဒါနခန်း

တရားတော်

✠ ၂၁-၁၁-၆၁ နေ့ ကထိန်အကြိုတရားနှင့် ....

✠ ၂၁-၁၁-၆၁ နေ့ ကထိန် ရေစက်ချ တရားများ။

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

လူ့ပုံလူ့နည်းနှင့် ကထိန်ရေစက်ချတရား

⌑ ⌑ ⌑ ⌑ ⌑ ⌑ ⌑ ⌑ ⌑

ဗုဒ္ဓဘာသာမှန်က သာရေး၊ နာရေးနှင့် တကွ နှစ်စဉ်, နှစ်စဉ် စုပေါင်း မဟာကထိန်ပွဲ ခင်းကျင်း လှူဒါန်း ပူဇော် လေ့ရှိကြ၏။

ထိုသို့ လှူဒါန်းပူဇော်မှု ကိစ္စအဝဝတွင် ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာ၏ သာသနာအတွင်း ဖြစ်သည်နှင့်အညီ သစ္စာသိမှု, သစ္စာမသိမှု ဖြစ်သည့် အကျိုးဂုဏ်တို့ကို ရှင်းလင်း ပြတ်သား သိရှိကြခြင်းဖြင့် လှူဒါန်းပေးကမ်း ခြင်းသည် .....

အလှူရှင်များအဖို့ အထူးအရေးကြီးလှသည်ကို ဆရာတော်ကြီး၏ စေတနာ၊ မေတ္တာ၊ ဂရုဏာ ရေးရှု၍ ဟောကြားထားသည့် (လူ့ပုံလူ့နည်းနှင့် ကထိန် ရေစက်ချ တရားတော်) ၂, ပုဒ်ကို စာအုပ်အမှတ်စဉ် (၆)မှ သီးသန့် ခွဲထုတ် ပုံနှိပ် ဖြန့်ဖြူးထုတ်ဝေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မိုးကုတ်ဝိပဿနာ တရားစဉ်နှင့်

လုပ်ငန်းစဉ်ပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့ချုပ်။

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရား၏
ဝိပဿနာတရားစဉ်နှင့် လုပ်ငန်းစဉ် ပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့ချုပ်၏
မူပိုင်ဖြစ်သည်။
မည်သူမျှ ကူးယူ ထုတ်ဝေခြင်း မပြုရ။

အကြိမ်	–	ဆဋ္ဌမအကြိမ်
အုပ်ရေ	–	၃၀၀၀
ခုနှစ်	–	၁၉၉၅ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ
တန်ဖိုး	–	၂၅ ကျပ်

ထုတ်ဝေသူ။
ဦးအောင်ချို၊ (မြဲ–၀၈၃၁)
မိုးကုတ်ဝိပဿနာတရားစဉ်နှင့်
လုပ်ငန်းစဉ်ပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့ချုပ်၊
အမှတ်–၈၂၊ နတ်မောက်လမ်း၊
ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းစာသားနှင့်
အဖုံးပုံနှိပ်ခြင်း
ဦးဝင်းအောင်၊ (မြဲ–၀၅၁၃၁)
သန်းထိုက်ရတနာပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် ၈၄၊ လမ်း (၅၀)
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့
က တာဝန်ခံ ပုံနှိပ်သည်။

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်
၇၄/၉၅(၃)

စာအုပ်မျက်နှာဖုံး ခွင့်ပြုချက်အမှတ်
၁၅/၉၅(၄)

နိဒါန်း

(နမော ဗုဒ္ဓါယ သိဒ္ဓမ်)

မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် သတ္တဝါများအား သနားတော်မူသဖြင့် ဘဝပေါင်းများစွာ ဘုရားအဖြစ်ကို တောင့်တ၍ ဒါနပါရမီ အစရှိသော ပါရမီများကို ဆည်းပူးဖြည့်ဆည်းတော်မူခဲ့လေသည်။

အဘယ်ကြောင့်နည်း အလောင်းတော်ဘဝ သုမေဓာရှင်ရသေ့ ဖြစ်စဉ်အခါ၌ မိမိသည် နိဗ္ဗာန်သို့ ကူးမြောက်နိုင်ခြင်းကို သိခဲ့ပါသော်လည်း ငါ တစ်ယောက်တည်း မိမိဘဝအတွက် အလွတ်ရုန်း၍ နိဗ္ဗာန်ကူးသော် အားလုံးသတ္တဝါတွေ သံသရာထဲ အတိဒုက္ခဖြင့် မျောကြလိမ့်မည်။ ကယ်တင်နိုင်သရွေ့ ကယ်မ,တော်မူမည်ဟု မဟာဂရုဏာတော် ရှေ့ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သတ္တဝါတို့သည် ဆင်းရဲလေစွတကား..... ။ ပဋိသန္ဓေနေမှု, အိုမှု, နာမှု, သေမှု, ဒုက္ခများကို မသိရှိ၍သာ တဏှာစွဲမှုနှင့် သံသရာထဲ ကျင်လည်နေရခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤ..... အိုမှု, နာမှု, သေမှု, ပဋိသန္ဓေနေမှု ဒုက္ခများအတွက် သိရှိမှုပေးလိုသည်ဟု မဟာဂရုဏာတော်စိတ် ထားခဲ့မှုပင်တည်း။

သို့ဖြစ်ခြင်း အားလျော်စွာ ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူသော တရားဓမ္မများအား တပည့်ဒါယကာ, ဒါယိကာမများကို နည်းအတန်တန် ပရိယာယ် ဝေဝုစ် အသွယ်သွယ် တင်စားမှု အထွေထွေများဖြင့် စုံလင်ပြည့်ဝစွာ ဆုံးမ ဟောကြားတော်မူသော တရားသံများသည် ဘဝဂ်လျှံတမျှ ရှိခဲ့သည်။

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တရားဟောစဉ် တရားစာသားများထဲ၌ သတိထားမိသည်မှာ ဒါနနှင့် ပတ်သက်၍ လှူမှု, တန်းမှု, ပေးမှု, ကမ်းမှု အခန်း ကဏ္ဍများမှာလည်း အထူး တလည် မှတ်သားထားဖို့ ရှိသည်ဟု သတိပြုမိခြင်းရှိသည်နှင့်အညီ ဤစာအုပ်ငယ်ဖြင့် ဒါနနှင့် ပတ်သက်၍ သီးသန့်ဟောကြားချက်ကို ထုတ်နုတ် တင်ပြထားသဖြင့် စာရှုသူ ဓမ္မမိတ်ဆွေများအတွက် လွယ်ကူမှု ရှိလှပေသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် တပည့် ဒါယကာ, ဒါယိကာမ

များကို ရမ်းသမ်းမှန်း၍ မိမိကိုယ်မိမိ အထင်ကြီးနေမည်ကို စိုးရိမ်တော်မူသည့်အတွက် သစ္စာသိဖို့ရန် ဆုံးမစကား ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။

ဒါနအပြားကိုလည်း ' ဝဋ္ဋဒါန ' ' ဝိဝဋ္ဋဒါန ' ဟူ၍ အလွယ်ဆုံးအသိ အမြန်ဆုံးနည်းဖြင့် ခွဲခြား၍ ဟောကြားတော်မူသည်။

' ဝဋ္ဋဒါန ' သည် သံသရာလည်သောဒါန၊ ' ဝိဝဋ္ဋဒါန ' သည် သံသရာပြတ်၍ နိဗ္ဗာန်, မဂ်ဖိုလ်ကို အမြန်ဆုံး ရောက်စေသည်။ ထို့ကြောင့် ' ဝဋ္ဋဒါန ' ဖြစ်မှာကိုစိုးရိမ်တော်မူခဲ့လေသည်။

မလှူတတ် မတန်းတတ်လျှင် ' ဝဋ္ဋဒါန ' ဖြစ်၍၊ ၄င်း ' ဝဋ္ဋဒါန ' သည် ကံပြတ်စေခြင်းမဟုတ်၊ ကံအကျိုးကိုသာ ဆက်သည်။ ကံအကျိုးဆက်သည်နှင့်အမျှ ခန္ဓာငါးပါးရ၍ သံသရာကျင်လည်လျက် ဒုက္ခသစ္စာများနှင့် နေရပေမည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုသော်လည်း သစ္စာမသိမူ၍ ကုသိုလ်အလုပ်တွေ ပြုတတ်ကြသည်။ ကုသိုလ်နှင့် တဏှာ ရောနေသည်။ ကုသိုလ်ပြုလုပ်ခြင်းသည် ကုသိုလ်၊ လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ ဖြစ်စေချင်သည်မှာ တဏှာဖြစ်ပေသောကြောင့် အလှူလည်း လှူရသေး၏။ မသိမှု အဝိဇ္ဇာအုပ်ချုပ်၍ လှူသည့်အတွက်ကြောင့် ကုသိုလ် သင်္ခါရပြုသကဲ့သို့ ဖြစ်သဖြင့် သစ္စာလေးပါး မသိမှု

ကြောင့် လူ့ဘ၀, နတ်ဘ၀ရောက်ကြောင်း ကုသိုလ်သင်္ခါရ ပြုလုပ်ယူသကဲ့သို့ ဖြစ်ပေမည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် အလှူနှင့် ပတ်သက်၍ ကန့်ကွက်ခြင်းမပြု။ သို့သော် အလှူအတန်းပြုလုပ်သောအခါ အသိရှေ့ထားဖို့ အကြိမ်အကျယ် ဆုံးမဟောကြားတော်မူသည်။ အလှူလည်း လှူရသေး၏။ အလှူကြောင့် ကုသိုလ်သင်္ခါရဖြစ်ပြီးလျှင် အရှုံးပေါ်မှာကို ဒါယကာ, ဒါယိကာမများအတွက် စိုးရိမ်တော်မူလှပေသည်။

' ဒါနပြုလုပ်သည့်အခါတိုင်း ' အလှူအတန်းပြုလုပ်သည့်အခါတိုင်း အသိရှေ့ထား၍ လှူဒါန်းပေးကမ်းမှုများ၌ ကြိုးစားအားထုတ်တော်မူနိုင်ကြရန် နှိုးဆော် တိုက်တွန်းအပ်ပါသတည်း။ ။

ဦးဧကို
မိုးကုတ်ဝိပဿနာ တရားစဉ်နှင့်
လုပ်ငန်းစဉ်ပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့ချုပ်၊
☞ အမှတ် ၈၂၊ နတ်မောက်လမ်း၊
ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့ ။

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
အမရပူရမြို့ – ဓမ္မာရုံ၌
ဟောကြား ပြသ ဆုံးမတော်မူအပ်သော

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်

အလုပ်ပေးတရားတော်(၄)

(၂၁–၁၁–၆၁)

☼ ☼ ☼

တကာတကာမတို့ စာလိုတော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ မြန်မာလိုတော့ ခန္ဓာ၏ လမ်းစဉ်လို့ မှတ်ပါ ..... (မှန်လှပါ) မြန်မာလို ဘယ်လို မှတ်ကြမယ် ..... (ခန္ဓာ၏ လမ်းစဉ်လို့ မှတ်ရပါမယ် ဘုရား)။

ခန္ဓာ၏ လမ်းစဉ်၊ ခန္ဓာ ဒီအစဉ်အတိုင်း သွားနေတယ်၊ ဒီအကြောင်း အကျိုးအတိုင်း ဆက်နေတယ်ဆိုတာကို အားလုံး တကာ တကာမတွေ မှတ်ကြရမယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ တကာတကာမတွေ သိတဲ့အတိုင်း အတိတ်အကြောင်း ငါးပါးထဲမှာ အဝိဇ္ဇာဆိုတာ ပါ, ပါတယ် ..... (ပါ, ပါတယ်ဘုရား)။

တကာတကာမတွေသိထားတာက အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ သင်္ခါရာ ..... (မှန်လှပါ) သြော် ..... ဒါဖြင့် အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ သင်္ခါရာလို့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကမင်းတို့ကွာ .... လူခန္ဓာတွေ၊ နတ်ခန္ဓာတွေ ဆိုတဲ့ဥစ္စာ အဝိဇ္ဇာမူတည်တာပဲလို့ ပြောလိုက်တယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

လူခန္ဓာ, နတ်ခန္ဓာတွေ ဖြစ်ကြောင်းမှာ ဘယ်ဟာမူတည်ပါလိမ့် ..... (အဝိဇ္ဇာ မူတည်ပါတယ်ဘုရား) အဝိဇ္ဇာ မူတည်တယ်လို့တကာတကာမတွေမှတ်ထားကြပါ .... (မှန်ပါ) အဝိဇ္ဇာ မူတည်တယ်ဆိုတော့ အဝိဇ္ဇာဆိုတာက ဒကာကြွယ် ဘာမသိတာတဲ့တုံး ..... (သစ္စာလေးပါး မသိတာပါဘုရား)။

သစ္စာလေးပါး မသိတာ ဘာခေါ်ကြမယ် ..... (အဝိဇ္ဇာ ခေါ်ပါတယ်) သြော် ..... ဒါဖြင့် သစ္စာလေးပါး မသိတာ အဝိဇ္ဇာလို့ဆိုတာ၊ သြော် ..... ငါတို့မှာ အတိတ်က အဝိဇ္ဇာရှိခဲ့တယ် ဆိုတာမှတ်ပါ ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

အတိတ်က ဘာတွေနဲ့နေခဲ့, ထိုင်ခဲ့ကြရသလဲ ..... (အဝိဇ္ဇာနဲ့ နေခဲ့, ထိုင်ခဲ့ကြရပါတယ်ဘုရား) ဘာမသိတာနဲ့ နေခဲ့ကြပါလိမ့်

..... (သစ္စာလေးပါး မသိတာနဲ့ နေခဲ့ကြပါတယ်ဘုရား) သစ္စာလေးပါး မသိတာနဲ့ နေခဲ့ကြရတော့ကို ..... တဲ့၊ တကာ တကာမတွေက ကုသိုလ်လဲ ပြုကြတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) ဒါ သင်္ခါရဆိုတာ ကုသိုလ်ပါပဲ ..... (မှန်ပါ)။

ကုသိုလ်ပင် ပြုငြားသော်လဲ ဒီဘက်မှာ လာစပ်တယ်၊ ဝိညာဏ်, နာမ်ရုပ်, သဠာယတန, ဖဿ, ဝေဒနာဆိုတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးပဲ ပြန်ရတယ် ..... (မှန်လှပါ) ဩော် တကာ တကာမတွေ သစ္စာလေးပါး မသိတဲ့ အဝိဇ္ဇာနဲ့ ပြုလုပ်လိုက်တဲ့ ကုသိုလ်ဟာ ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခသစ္စာတရား ရတယ်လို့ ဦးသန်းမောင် မှတ်စမ်းပါ ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကုသိုလ်တော့ ပြုတာပဲ၊ ဘာတွေရသတုံး ..... လို့ မေးတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခသစ္စာတရား ရတယ် ..... (မှန်လှပါ) ကုသိုလ်ပြုလို့ ..... (ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခသစ္စာတရား ရပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ရပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးတော့ တကာ တကာမတွေ အဝိဇ္ဇာက သစ္စာမသိဘူး ..... (မှန်လှပါ) အဝိဇ္ဇာက သစ္စာမသိတော့ သူခိုင်းတာလုပ်တဲ့ ကုသိုလ်ဟာ ဒုက္ခသစ္စာ ရတယ် ..... (မှန်လှပါ) ဦးသန်းမောင် သေသေ

ချာချာ မှတ်စမ်းပါ၊ ဒီဟာ ကြား‌ရ, နာရခဲ့တယ်ဆိုတာ ဒကာ ဦးလှဘူး၊ ဒကာကြွယ် အရေးကြီးတယ်နော် ..... (အရေးကြီး ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါက ဘယ်သူ ဟောနေပါလိမ့်မလဲလို့ မေးတော့၊ ဘုန်းကြီးနဲ့တကွ ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေဟာ အခု ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခသစ္စာတရားကြီးနဲ့ ခွဲကို မခွဲရသေးဘူး ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒီလိုနေကြတာဟာ ..... တဲ့၊ ဘယ်လိုကြောင့် တို့ ဒီလို နေရပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ အတိတ်ကို ပြန်စဉ်းစားပါ၊ သစ္စာ လေးပါးမသိခဲ့လို့ ကျုပ်တို့ ကုသိုလ် သင်္ခါရလုပ်ခဲ့တယ် ..... (မှန်ပါ့)မလုပ်ခဲ့ဘူးလား ..... (လုပ်ခဲ့ပါတယ်ဘုရား) ဒီကြည့်ပါ၊ သစ္စာ လေးပါးမသိတော့ ကုသိုလ်သင်္ခါရ လုပ်ခဲ့တယ် ..... (မှန်လှပါ)။

အတိတ်ဘဝက ဘာတွေလုပ်ခဲ့ပါလိမ့် ..... (ကုသိုလ် သင်္ခါရ လုပ်ခဲ့ပါတယ်ဘုရား) သိပြီးလုပ်တာလား၊ မသိဘဲနဲ့ လုပ်တာလား ..... (မသိဘဲနဲ့လုပ်တာပါဘုရား)။

ဩော် ..... ဘာမသိဘဲနဲ့ လုပ်ပါလိမ့်မတုံး ဒီသင်္ခါရတွေ ဆိုတော့ ဟောဒီ ဒုက္ခသစ္စာဆိုတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးကြီး ရမှုကို မသိဘဲနဲ့ လုပ်ခဲ့တယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခသစ္စာတရားကြီးဟာ ..... တကာ တကာမတို့ အိုမှု, နာမှု, သေမှု ကင်းပါ့မလား ..... (မကင်းပါ ဘုရား)။

မကင်းတဲ့ ဒုက္ခသစ္စာကြီး ရအောင် ကျုပ်တို့သည် ဘယ့်နှယ်ကြောင့် လုပ်ပါလိမ့်မတုံး ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့်တဲ့၊ မသိတဲ့ အဝိဇ္ဇာနဲ့ ပြုလုပ်တဲ့ ကုသိုလ်သင်္ခါရ ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒကာကြွယ်ရိပ်မိပလား.....(ရိပ်မိပါပြီ)မသိတဲ့အဝိဇ္ဇာနဲ့ ..... (ပြုလုပ်တဲ့ သင်္ခါရပါဘုရား) ပြုလုပ်တဲ့ သင်္ခါရကြောင့် သုံးတန်းကိုကြည့် ..... ၁, ၂, ၃၊ ဒီအတန်းကို ဒီနေ့ ဟောလိမ့် မယ်နော် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

မသိတာက အဝိဇ္ဇာ၊ မသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ပြုလုပ်တဲ့ကုသိုလ်က သင်္ခါရ၊ ဘာသစ္စာတုံး ..... (ဒုက္ခနဲ့ သမုဒယသစ္စာပါဘုရား) သမုဒယသစ္စာလုပ်ခဲ့ကြတယ် ..... (မှန်ပါ) ကိုယ့်စာရွက်ထဲလဲ ကိုယ်ကြည့်ပါ၊ ဘာသစ္စာ လုပ်ခဲ့ကြသလဲ ..... (သမုဒယသစ္စာ လုပ်ခဲ့ပါတယ်ဘုရား)။

ဒကာကြွယ်.....ခင်ဗျားကတော့အကောင်းထင်နေတယ် ..... (ထင်ခဲ့ပါတယ်ဘုရား) သစ္စာနဲ့ ကြည့်လိုက်တော့ ဘာသစ္စာလုပ်ခဲ့သလဲ ..... (သမုဒယသစ္စာလုပ်ခဲ့ပါတယ် ဘုရား)။

စာရွက်ထဲမှာလဲ ထောက်ကြည့်ပါ တကာတကာမတို့၊ အတိတ်အကြောင်းက သမုဒယသစ္စာပဲ ပါ, ပါလိမ့်မယ် ဦးသန်းမောင် .....(ပါ, ပါတယ်ဘုရား) ဒကာသစ်မတွေ့ဘူးလား ..... (တွေ့ပါတယ်ဘုရား)။

နောက်က တကာတကာမတွေ ..... ခင်ဗျားတို့သည် မသိတဲ့ အဝိဇ္ဇာအုပ်ချုပ်ပြီးသကာလတဲ့ ၊ လှူခဲ့ တန်းခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်သင်္ခါရလုပ်ပါတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာသင်္ခါရာ ..... (မှန်ပါ့) သစ္စာလေးပါး မသိတာနဲ့ ..... တဲ့ လူ့ဘဝ, နတ်ဘဝရောက်ကြောင်း သင်္ခါရလုပ်ပါတယ် ..... (မှန်လှပါ)။

ဒါဖြင့် ကုသိုလ်လုပ်ခဲ့တယ် ဆိုငြားသော်လဲ ဒီကုသိုလ်ဟာ ဘာသစ္စာတုံး ..... (သမုဒယသစ္စာပါဘုရား) ကောင်းကောင်း ရိပ်မိပြီ ..... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား) ကုသိုလ်လဲ လုပ်ခဲ့တာပါပဲ ..... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဒီကုသိုလ် ဘာသစ္စာပါလိမ့် ..... (သမုဒယသစ္စာ ပါဘုရား)။

ကိုင်း ..... ဒါဖြင့် ဒကာကြွယ်တို့၊ ဒကာသစ်တို့၊ ဦးသန်းမောင်တို့ သမုဒယသစ္စာ လုပ်ခဲ့လို့ရှိရင်တော့ ဒုက္ခသစ္စာ ကိုယ်တိုင်ရတော့မှာပဲ ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့် .....(သမုဒယသစ္စာလုပ်ခဲ့လို့ဒုက္ခသစ္စာရတာပါဘုရား) သမုဒယ

သစ္စာလုပ်ခဲ့တဲ့အတွက် သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ ဘာသစ္စာရသလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာ ရပါတယ်ဘုရား)။

ဩော် ..... ခင်ဗျားတို့ ကုသိုလ်လဲ ပြုရသေးရဲ့၊ ဒုက္ခသစ္စာလဲ ရသေးရဲ့ ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဒီလိုဆိုတော့ ဒကာကြွယ် ရှုံးပြီ ..... (ရှုံးပါပြီဘုရား) ရှုံးပြီ ..... (ရှုံးပါပြီဘုရား) ဦးသန်းမောင် ..... ဘယ့်နှယ်လဲ ..... (ရှုံးပါပြီဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် ဒကာရင်း ဆရာရင်းတွေ ဖြစ်တဲ့ တကာ တကာတွေကြတော့ ပြောရတယ်၊ အလှူနောက်ထားစမ်းပါဦး၊ အသိရှေ့ထားပါ ..... (မှန်လှပါဘုရား) ကဲ ..... ဦးသန်းမောင် ပြောသင့်, မပြောသင့် ..... (ပြောသင့်ပါတယ်ဘုရား)။

အလှူကို နောက်ထားပါဦး တကာတကာမတို့၊ အသိရှေ့ထားပါ ..... (မှန်လှပါဘုရား) ပြီးမှ လှူပါ ..... (မှန်ပါ့) ဆိုတော့ ဘုန်းကြီးပြောတာက တကာတကာမတွေ အကျိုးရှိအောင်လို့ ပြောတယ်လို့ ဆိုတာ ဦးသန်းမောင်တို့ စိတ်ဆိုးဖို့ မလိုဘူး ..... (မလိုပါဘုရား)။

မလှူနဲ့လို့ ပြောတာမဟုတ်ဘူး၊ လှူပါ၊ သို့သော်လဲ အလှူ နောက်ထားပါဦး၊ အသိရှေ့ထားပါ ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဒကာကြွယ်တောင်းပန်သင့်, မတောင်းပန်သင့် ..... (တောင်းပန် သင့်ပါတယ်ဘုရား)။

ဆင့်မအကြိမ်

ဘာဖြစ်လို့တုံးဆိုတော့ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာလုပ်မှာ စိုးလို့ ..... (မှန်လှပါဘုရား) အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာသည် ဘာသစ္စာလဲ ..... (သမုဒယသစ္စာပါဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာကြည့်လိုက်တော့ ဒီမှာ ကြည့်လိုက်တော့ သမုဒယသစ္စာ ..... (မှန်လှပါဘုရား) ကဲ ..... ပေါ်ပလား ..... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခုနကပြောတဲ့စကားလေးကို တကာတကာမတွေ အားလုံးပေါ့ဗျာ ..... မတိမ်းကြပါနဲ့၊ အသိရှေ့ထားပြီး အလှူနောက်ထားပါ ..... (မှန်လှပါဘုရား) အသိရှေ့ထားပါ ..... (အလှူနောက်ထားရမှာပါဘုရား)။

ဘာဖြစ်လို့တုံး ဒကာကြွယ် ..... လှူတာပဲ မြန်မြန်ဆန်ဆန် အလှူခိုင်းပြီးရော၊ သေလွယ် ရှင်လွယ်ကြီးပဲ၊ သေခါလဲ နီးနေပြီ။

ဒါပေမယ့် ဘုန်းကြီးကလည်း နောက်ထားပါဦး ဆိုနေတယ်၊ တပည့်တော်တို့က အသေစောသွား မခက်ဘူးလား ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

အိုး ..... မင်းတို့ အသေစောတာ ကိစ္စမရှိဘူး၊ နောင်တစ်ဖန် သေမှာစိုးလို့ဟေ့ ..... (မှန်လှပါဘုရား) မသိဘဲနဲ့ လှူတော့ နောင်တစ်ဖန် ဒီအအို, အသေ မရပေဘူးလားဗျ ..... (ရပါတယ်ဘုရား) ဒီ ခန္ဓာငါးပါး ရလာတော့ ဒုက္ခသစ္စာ မရပေဘူး

လား ..... (ရပါတယ်)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ ပြောတဲ့ ဆင်ခြေကို ဘုန်းကြီးက မလိုက်နိုင်ဘူး ..... (မှန်ပါ့) မလိုက်နိုင်ပါဘူး တကာတကာမတို့ ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဦးသန်းမောင်တို့ အလှူကို လှူတော့မယ်၊ ဒကာကြွယ်က အလှူကြီး လှူတော့မယ်၊ တစ်သက်မှ တစ်ခါဆိုသလိုပဲ အကြောင်း ညီညွတ်မှ လှူရ, တန်းရ, ပေးရ, ကမ်းရတာ၊ တပည့်တော် လှူချင်တယ်ဘုရား၊ ဒကာကြွယ်လဲလျှောက်ဦးမှာပဲ၊ ဦးသန်းမောင် လဲ လျှောက်မှာပဲ ..... (လျှောက်ပါတယ်ဘုရား) လျှောက်ပင် လျှောက်ငြားသော်လဲ ဘုန်းကြီးက ဆိုင်းနေပါဦး ..... (မှန်ပါ့) ကြိုက်ရဲ့လား ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘုန်းကြီးက ဒီအလှူ ကန့်ကွက်နေတာလားလို့ ဆိုတော့ အလှူကန့်ကွက်တာ မဟုတ်ပါဘူး ..... (မှန်လှပါဘုရား) အသိ ကလေး လိုသေးလို့ ..... (မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီ) ဘာလိုသေးလို့ပါလိမ့် ..... (အသိလိုသေးလို့ပါဘုရား) အသိလိုသေးလို့ ကန့်ကွက်တယ်လို့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမ တွေ မှတ်လိုက်စမ်းပါ ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

အကယ်၍ သူသည် သစ္စာလေးပါး မသိဘဲနဲ့ဆိုတော့ ..... အဝိဇ္ဇာထောက်လိုက် ..... (မှန်လှပါ) လှူခဲ့သော် ..... (မှန်ပါ့)

ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သစ္စာမသိဘဲနဲ့ လှူခဲ့သော် ..... တဲ့၊ ဟောဒီ ဒုက္ခသစ္စာ ရလိမ့်မယ် ..... (ရပါတယ်ဘုရား) ပေါ်ပလား ..... (ပေါ်ပါပြီဘုရား) သစ္စာမသိဘဲနဲ့ လှူခဲ့သော် ဘာရမလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာ ရပါတယ်ဘုရား)။

ဒုက္ခသစ္စာရတာပေါ့ ..... ဒီမှာ စပ်သွားပြီ၊ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရ ကြောင့် ဟောဒီမှာဟော့ ..... သူ ကျေးဇူးပြုလိုက်တဲ့ ဝိညာဏ်, နာမ်ရုပ်, သဠာယတန, ဖဿ, ဝေဒနာ, ဒုက္ခသစ္စာ ..... (မှန်လှပါဘုရား) ၂ ..... နံပါတ်မှာ တွေ့တယ်မဟုတ်လား ..... (တွေ့ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ့ရတဲ့ ဒုက္ခသစ္စာလဲဆိုတော့ မသိ လှူသမားရတဲ့ ဒုက္ခသစ္စာ ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဘယ်လို ဆိုကြပါ့မလဲ ..... (မသိ လှူသမားရတဲ့ ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဆရာကောင်း, မှန်က ကန့်ကွက်ရမယ်ဆိုတာ ပေါ်ပလား ..... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား) ဆရာကောင်း, မှန်က ..... (ကန့်ကွက်ရပါမယ်ဘုရား)။

ကန့်ကွက်ရမယ်၊ အသိကို ရှေ့ထားပါဦး ..... သိပြီးပလား၊ သိပြီးရင် လှူတော့ဟော့ ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဒီကျတော့ တိုက်တွန်းပါတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) မသိခင်တော့ဖြင့် .....

(ကန့်ကွက်ပါတယ်) ကန့်ကွက်ရတယ်၊ မသိတာက အဝိဇ္ဇာ၊ ပြုလုပ်တာက ..... (သင်္ခါရပါဘုရား)။

ပြုလုပ်လှူဒါန်းတာ သင်္ခါရ ..... (မှန်ပါ) ဒီအတိုင်း သူ အုပ်ချုပ်ပြီး လှူတဲ့သင်္ခါရသည် ဒကာကြွယ် ၂ – နံပါတ်ရမယ်..... (ရပါတယ်ဘုရား) ၂ – နံပါတ် ဘာသစ္စာလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား)။

ကြည့်ပါ၊ ဝိညာဏ်, နာမ်ရုပ်, သဠာယတန, ဖဿ, ဝေဒနာ ဒုက္ခသစ္စာ ..... (မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

တကာတကာမတွေကိုယ့်စာရွက်လဲကိုယ်သေသေချာချာ ကြည့်ပါ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဒီက ဘုန်းကြီးပြတာနဲ့ ခင့်ဗျားတို့ စာရွက်ကြည့်တော့ တစ်ဆက်တည်း မနေဘူးလား ..... (နေပါ တယ်ဘုရား)။

မသိတာ ဘယ်သူတုံး...... (အဝိဇ္ဇာပါဘုရား) လှူဒါန်းတာ က ..... (သင်္ခါရပါဘုရား) ဒါဖြင့် ဘာသစ္စာလဲ ..... (သမုဒယ သစ္စာပါဘုရား) ဟော ခင်ဗျားတို့ လုပ်တာကိုက သမုဒယသစ္စာ ဖြစ်တယ် ..... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ဒီသမုဒယသစ္စာသေသည်၏ အခြားမဲ့၌ ဒီက အကျိုးပေးလိုက်မယ်တဲ့၊ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရက မြှားပြတယ် .....

..... (မှန်ပါ) အကျိုးပေးလိုက်တော့ ခန္ဓာငါးပါးမရဘူးလား ..... (ရပါတယ်) ဘာသစ္စာတုံး ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

မသိလို့ လှူခြင်းသည် ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခသစ္စာရတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)ကဲ..... ဘယ်လောက်ကြောက်စရာ ကောင်းသလဲ ..... (ကြောက်စရာကောင်းပါတယ်) ဦးသန်းမောင် ငွေကုန်ပြီး လူပင်ပန်းတယ် ..... (မှန်လှပါ) ဘယ့်နှယ်ဆိုကြမယ် ..... (ငွေကုန်ပြီး လူပင်ပန်းပါတယ်ဘုရား)။

ငွေကုန်ပြီးသကာလ လူ ဒုက္ခသစ္စာ ဖြစ်ရပြန်ချည်သေးတယ် ..... (မှန်လှပါ) ဝိညာဏ်, နာမ်ရုပ်, သဠာယတန, ဖဿ, ဝေဒနာ လူခန္ဓာပဲ ..... (မှန်ပါ, လူခန္ဓာပါဘုရား) သူ ဘာသစ္စာ ရသလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာ ရပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ရပါလိမ့်မလဲလို့ ဦးလှဘူးတို့ ဒကာကြွယ်တို့ မေးပြီ ..... (သမုဒယသစ္စာကြောင့်ပါဘုရား) မသိဘဲနဲ့ လှူတဲ့ သမုဒယသစ္စာလုပ်ခဲ့လို့၊ ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီ)။

မသိဘဲနဲ့ လှူတဲ့ သမုဒယသစ္စာလုပ်ခဲ့လို့ ယခု ဘာသစ္စာ ရသလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာ ရပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာ ရမှာဖြင့် ဦးသန်းမောင် ဘုန်းကြီးလဲ မလှူချင်ဘူး၊ ခင်ဗျားလဲ မလှူချင်ဘူး ..... (မှန်လှပါဘုရား) သုခ

သစ္စာရမယ်ဆို လူချင်တယ် ကျုပ်တို့ ..... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား ..... (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ တကာတကာမတွေကို လမ်းကောင်းညွှန်ပြတဲ့ ဆရာသမားမှန်က ဒီဥစ္စာ ပြရလိမ့်မယ် ..... (မှန်ပါ) မပြရဘူးလား ..... (ပြရပါမယ်ဘုရား)။

ဘုန်းကြီးက ပြတာလား၊ ဘုရားက ဟောတာလားဆိုတာ ' အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ ' ဘုရားက ဟောတာ ..... (မှန်ပါ၊ ဘုရားက ဟောတာပါ) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် မသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ လှူတာ ဘာသစ္စာရသလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာရပါတယ်) ရတာက ဒုက္ခသစ္စာ၊ မသိလို့လှူတာက ..... (အဝိဇ္ဇာပါဘုရား) ဒကာကြွယ် ..... တော်သေးတယ်၊ ဒကာကြွယ်တို့ မသေနင့်လို့ ဒါကလေးကို သိလိုက်ရသေးတယ် ဟင် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

နို့မို့လို့ ရှိရင်ဖြင့်ကွာ ပိုလာပဟေ့ ..... လျှံလာပဟေ့၊ ဒီဘဝတွင် စားလို့တော့ မတော်ဘူးကွ၊ နောက်ဘဝလဲ ဒီ အထုပ်ကလေး ယူသွားဦးမယ် ..... (မှန်ပါ) ဘဝမပါဘူးလား ပါသလား ..... (ပါ, ပါတယ်ဘုရား) နောက်ဘဝ ဆိုကတည်းက ခန္ဓာငါးပါးလို့ မဆိုနိုင်ဘူးလား ..... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား) သစ္စာဖွဲ့လိုက်

..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

ကိုင်း ..... မသိလို့ လှူတာများ ဒုက္ခသစ္စာရတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီ) ဟို ..... ဦးသန်းမောင်တို့က အလှူပေးမှာနော်၊ အင်မတန် အရေးကြီးနေပြီ၊ ကိုယ့်အတွက်မှာဖြင့် ဆရာသမားက အပြည့်အစုံ ပေးလိုက်ပြီဆိုတာ မှတ်ရမယ် ..... (မှတ်ရပါမယ်ဘုရား)။

ကဲ ..... ဒါဖြင့် ဒီဥစ္စာ ပြင်တော့မယ် ဒကာကြွယ်နော် ..... (မှန်လှပါ) ဒီခန္ဓာကြီးဟာ ဘာသစ္စာပါလိမ့် ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါ) ဒုက္ခသစ္စာလို့ဆိုတာ သေသေချာချာ ပေါ်နေပြီ ..... (ပေါ်နေပါပြီဘုရား)။

ဝိညာဏ်, နာမ်ရုပ်, သဠာယတန, ဖဿ, ဝေဒနာဆိုတာ ခန္ဓာငါးပါး၊ ပေါင်းလိုက်ရင် ..... (မှန်ပါဘုရား) ဘာသစ္စာတုံး..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ရှင်းပလား..... (ရှင်းပါပြီ) ဒါ ဒုက္ခသစ္စာမှန်း ဒီကနေ့ သိပေးပါ ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့၊ တကာတကာမတွေက အခုဘဝ သိလိုက်ကြတယ်၊ ယခု ခန္ဓာကြီးဟာ ဘာသစ္စာ ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါ) ဒုက္ခသစ္စာဆိုကတည်းက ဦးသန်းမောင်နေရာကျပြီ..... (မှန်ပါ) ဝိဇ္ဇာဖြစ်လို့ သိတာ ..... (မှန်လှပါဘုရား) အဝိဇ္ဇာက ဘာဖြစ်သွားသလဲ ..... (ဝိဇ္ဇာဖြစ်သွားပါတယ်) ဝိဇ္ဇာဖြစ်သွား

တယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာကဘာဖြစ်သွားသလဲ ..... (ဝိဇ္ဇာဖြစ်သွားပါတယ်) ဒုက္ခသစ္စာ ဦးသန်းမောင်ကြီး သိပြီ ..... (မှန်လှပါဘုရား) သဘောကျပလား ..... (ကျပါပြီ) ဒုက္ခသစ္စာကို ဦးသန်းမောင်ကြီးသိတာသည်၊ ဒကာကြွယ် သိတာသည် အဝိဇ္ဇာက ဘာဖြစ်သွားသတုံး ..... (ဝိဇ္ဇာဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဝိဇ္ဇာဖြစ်လို့ရှိရင်တော့ဖြင့် နေရာကျပြီ ..... တဲ့၊ ဝိဇ္ဇာဘယ့်နှယ်ကြောင့် သူဖြစ်သွားပါလိမ့်မတုံး ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် လက်ရှိခန္ဓာ ဘာသစ္စာလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) အင်း ..... ဘာနဲ့သိတာပါလိမ့် ..... (ဝိဇ္ဇာနဲ့သိတာပါဘုရား) ဝိဇ္ဇာဉာဏ်နဲ့သိတာ ..... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီ)။

ဦးသန်းမောင် ခန္ဓာ ဘာသစ္စာ ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ဘာနဲ့သိပါလိမ့် ..... (ဝိဇ္ဇာနဲ့သိပါတယ်ဘုရား) ဝိဇ္ဇာနဲ့သိတော့ တကာတကာမတွေ့သန္တာန်မှာ ယခုဘဝမှာပဲ ဘုန်းကြီးက လက်ရှိခန္ဓာကြီးကို ဒုက္ခသစ္စာလို့ သိအောင် ပြပေးတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) ပြပေးတော့ ဒီဘဝထဲမှာ ယခုရ, ထားတဲ့ ခန္ဓာကြီးက ဒုက္ခသစ္စာလို့ သိပြီးသကာလ ထားတော့ ယခုဘဝမှာ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ရတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) ယခုဘဝမှာ ..... (ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ရပါတယ်ဘုရား)။

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

ဝိဉ္ဉာဉ်ဏ်ရပြီ..... လို့ဘုန်းကြီးတို့တကာတကာမတွေက မှတ်လိုက်ကရော.....(မှန်ပါဘုရား) ဝိဉ္ဉာဉ်ဏ်ရတော့ဟိုဘဝ လိုချင်တဲ့သင်္ခါရဆိုတာ လုပ်ဖြစ်ဦးမလား၊ မလုပ်ဖြစ်တော့ဘူး လား ..... (မလုပ်ဖြစ်တော့ပါဘုရား) ဘာဖြစ်လို့တုံး ..... (ဝိဉ္ဉာဉ်ဏ်ရလို့ပါဘုရား) ဝိဉ္ဉာဉ်ဏ်ရတော့ ဘာသစ္စာလို့ သိထားသလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာလို့ သိထားပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဦးသန်းမောင် မှတ်လိုက်၊ ဒကာကြွယ် မှတ်လိုက်၊ အဝိဇ္ဇာကလေး ချုပ်ချုပ်သွားတယ် ..... (မှန်ပါ) ဘုံဘဝ လိုချင်လို့ပြုလုပ်တဲ့ကုသိုလ်၊ အင်း..... သင်္ခါရအလုပ် လဲ မလုပ်တော့ဘူး ..... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား ..... (ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် လူပါတော့ ..... (မှန်ပါ) ဒီဒုက္ခသစ္စာကြီးကို နောက်ခန္ဓာ ဒုက္ခသစ္စာကြီးကို ဒုက္ခသစ္စာမှန်း သိတဲ့ ဝိဇ္ဇာနဲ့ ဒီဒုက္ခသစ္စာကြီးကို မလိုချင်, မရချင်လို့ ဒုက္ခလွတ်ရာသာ ရချင်လို့ လှူဒါန်းပါ၏လို့ ပြောင်းလိုက် ..... (မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား) ဒီဒုက္ခသစ္စာကြီးကို ..... (မလိုချင်လို့) မလိုချင်တာသည် ဝိဇ္ဇာ ..... (ဝိဇ္ဇာပါဘုရား)။

အဲ ..... ဒုက္ခသစ္စာကြီးကို နောက်တစ်ဖန်မရချင်,

မလိုချင်ခြင်းကြောင့် တပည့်တော်တို့သည် လှူဒါန်းပါ၏ဆိုတော့ နိဗ္ဗာန်ရတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဒုက္ခသစ္စာ ရသေးရဲ့လား ..... (မရပါဘုရား) ရှင်းကြပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် သစ္စာသိပြီးမှ လှူပါလို့ဆိုတဲ့စကားသည် ဒကာကြွယ် အင်မတန် မှန်သွားတယ် ..... (မှန်ပါတယ်ဘုရား) သစ္စာမသိတဲ့ အဝိဇ္ဇာနဲ့ လှူခဲ့လို့ ကျုပ်တို့ကိုယ်ပင်လျှင် ဒုက္ခသစ္စာ ဖြစ်နေတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) မဖြစ်ဘူးလား (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) ကျုပ်တို့ ယခု ၁, ထဲမှာလား၊ ၂, ထဲမှာလား ..... (၂, ထဲမှာပါဘုရား)။

ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ၂, ထဲ ဒုက္ခသစ္စာကြီးနဲ့ ကြုံဆုံပြီး ခွဲမရ ခွာမရ ဖြစ်ရပါလိမ့်မလဲလို့ ဒကာသစ်မေးရင် ဒကာသစ် တပည့်တော်က ရှေးလွန်ခဲ့သောဘဝက သစ္စာမသိတဲ့ အဝိဇ္ဇာနဲ့ အလှူ လှူခဲ့တာ ..... (မှန်လှပါ) သစ္စာမသိဘဲနဲ့ ..... (လှူခဲ့လို့ ပါဘုရား) လှူခဲ့လို့ ယခု လူခန္ဓာ ဘာသစ္စာ ဖြစ်နေရသလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

သစ္စာမသိဘဲနဲ့ လှူရင် ဦးသန်းမောင် ဒုက္ခသစ္စာရတယ် ..... (မှန်လှပါ) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီ) သစ္စာ အတိတ်ဘဝက မသိခဲ့ဘဲနဲ့ လှူခဲ့သောကြောင့် ဒီဘဝမှာ ဘာသစ္စာကြီးရသလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာကြီး ရပါတယ်ဘုရား) ဒါဟာ လူချမ်းသာလား၊ ဒုက္ခသစ္စာလား ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါ) နတ်ချမ်းသာလား၊ ဒုက္ခသစ္စာ

လား ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါ) ရှင်းပြီ ..... (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးက ပြင်ပေးလိုက်သည်၊ ဒကာကြွယ်တို့၊ ဦးသန်းမောင်တို့ ပြင်လိုက်ကြပါ ..... (မှန်လှပါ) နောက် လူချမ်းသာ, နတ်ချမ်းသာကို မလိုချင်ကြပါနဲ့ ..... လို့ ပြောလိုက်တယ် .... (မှန်လှပါ) ဘာသစ္စာမို့ပါလိမ့် ..... (ဒုက္ခသစ္စာမို့ပါဘုရား) ဒုက္ခသစ္စာမို့ လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝ၊ ဗြဟ္မာဘဝကို ဒုက္ခသစ္စာမှန်း သိပြီးသကာလ ဒီဒုက္ခသစ္စာကြီးကို မလိုချင်လို့၊ ရွံလို့၊ မုန်းလို့၊ ဒုက္ခလွတ်ရာကို ရောက်လိုလို့ လှူဒါန်းပါတယ်ဆိုတော့ ဒါဟာ သစ္စာသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလှူလား၊ သစ္စာမသိသေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလှူလား၊ အကဲခတ်ကြစမ်း ..... (သစ္စာသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလှူပါဘုရား)။

ဒကာကြွယ် ဒါ ..... ရှားတယ်နော် ..... (ရှားပါတယ်) အင်မတန်ပင် ရှားတယ်ဆိုတာဖြင့် ဒကာသစ် ပေါ်ပါပြီ ..... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဒုက္ခသစ္စာကို ဒါက စာသိပဲ ရှိသေးတယ် ..... (မှန်ပါ့) ဩော် ..... ဒီခန္ဓာကြီးဟာ ဒုက္ခသစ္စာပဲလို့ဆိုတော့ ဦးသန်းမောင်လဲ သိပြီ၊ ဒကာကြွယ်လဲ သိပြီ၊ စာသိပဲ ဖြစ်နေတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ အလုပ်ကလေး ထိုင်ကြည့်လိုက် ..... (မှန်ပါ)

အလုပ်ကလေး ထိုင်ကြည့်လိုက်တာပေါ့၊ အလုပ်ကလေး ထိုင်ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ရွေ့ချင်တာနဲ့၊ ပြောင်းချင်တာနဲ့၊ ယားတာနဲ့၊ ကိုက်တာနဲ့၊ ညောင်းတာနဲ့ ဦးသန်းမောင် ဒါတွေ မလာဘူးလား ..... (လာပါတယ်ဘုရား) ဘာသစ္စာမို့ ဘာတွေပြပါလိမ့် ..... (ဒုက္ခသစ္စာမို့ ဒုက္ခသစ္စာတွေပြပါတယ်ဘုရား)။

အဲ ..... အဲဒီလို မြင်လာပြီးတော့မှ ဪ ..... ခန္ဓာဟာ ဒုက္ခသစ္စာ စာသိမဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ပြီ ..... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်တဲ့ အချိန်ကျတော့မှ ဦးသန်းမောင်တို့ ဒကာကြွယ်တို့က ဟောဒီ ယခုမြင်သော ဒုက္ခဝဋ်မှ ကျွတ်ရပါလို၏ဘုရား ..... ဆိုတော့ သိန်းကုန်, သောင်းကုန်လှူကြ ..... (မှန်ပါဘုရား) ယခုမြင်သော ဒုက္ခဝဋ်မှ ..... (ကျွတ်ရပါလို၏ ဆိုပြီး လှူရပါမယ်ဘုရား) သူများပြောလား၊ ဦးသန်းမောင်၊ ဒကာကြွယ်၊ ခန္ဓာကပြောတာလား ..... (ခန္ဓာက ပြောတာပါဘုရား) ခန္ဓာက ပြောတော့ မယုံရှိသေးရဲ့လား ..... (မရှိပါဘုရား)။

မရှိတော့ဘူး၊ ခန္ဓာကိုယ်က ထိုင်ပြီးတော့ ပြောပြီ၊ ညောင်းတာနဲ့၊ နာတာနဲ့၊ ကိုက်တာနဲ့၊ ခဲတာနဲ့ ..... (မှန်ပါ) ဘာသစ္စာတွေချည်း သူကပြသတုံး ..... (ဒုက္ခသစ္စာတွေ ပြပါ

တယ်ဘုရား)။

အဲဒီအချိန်ကျတော့ ဩော် ..... ဒါ ဒုက္ခသစ္စာတွေပဲ ဆိုပြီးဦးသန်းမောင်က ဉာဏ်နဲ့ကြည့်လိုက် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒီလိုဒုက္ခသစ္စာကြီးကိုနောင်တစ်ဖန်မရချင်လို့ဒုက္ခကျွတ်ရာ နိဗ္ဗာန်ကိုသာ ရည်မှန်း၍ တပည့်တော်တို့ သိန်းကုန်, သောင်းကုန် လှူဒါန်းပါလို၏လို့ ပြောင်းပစ်လိုက်ကြ ..... (မှန်ပါဘုရား) ဒါ ..... သာမည အရေးကြီးတဲ့ စကားလား၊ ဒကာကြွယ် အကဲခတ်စမ်း ..... (သာမည အရေးကြီးတဲ့စကား မဟုတ်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ အခုလှူဆဲ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ လှူလတ္တံ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ နက်ဖြန်ဆိုရင်လဲ ဘုံကထိန်ကြီးဆိုတော့ ဒီထဲ တကာတကာမတွေ အကုန်ပဲပါကြတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

နက်ဖြန်ကျတော့ သင်္ကန်းကပ်ခါနီး ကျတော့ ဒီလိုပဲ ခဏထိုင်ရဦးမှာပဲ ..... (မှန်ပါ) ခဏထိုင်ပြီး ခန္ဓာ ဉာဏ်စိုက်ခိုင်းမှာပဲ ..... (မှန်ပါ) ဒုက္ခသစ္စာမြင်တဲ့အချိန်မှ 'ဣမံ ကထိန စီဝရံ သံဃဿ ဒေမ ' လုပ်ရမှာ ..... (မှန်ပါဘုရား) အဲဒီတော့ ဝဋ်တောင့်တ, လှူတာလား၊ ဝဋ်ကို ရွံမုန်းပြီး လှူတာလားမေးရင် ဘယ့်နှယ်ဖြေကြမလဲ ..... (ဝဋ်ကို ရွံမုန်းပြီး လှူတာပါဘုရား)။

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

ဒါဖြင့် ဝဋ်ကျွတ်တဲ့အလူ ..... (မှန်ပါဘုရား) သဘောပါ ပလား ..... (ပါ, ပါပြီ) ဘာတဲ့တုံး ..... (ဝဋ်ကျွတ်တဲ့ အလှူပါ ဘုရား) ဝဋ်ကျွတ်တဲ့အလှူလို့ သေသေချာချာ မှတ်ကြပါ ..... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဘုန်းကြီးတို့ဆီက တကာတကာမတွေ ဘယ်ပဲ ဘယ်သွားလို့ ဘယ်ပဲရောက်ရောက်၊ ဘယ်အရပ်သွားပြီး သိမ်ဆောက်ဘုရားတည်တည် ဘုန်းကြီးတို့က မကန့်ကွက်ပါဘူး ..... (မှန်ပါ) ဒီစိတ်ကလေးကိုဖြင့် လှူခါနီး မွေးဖြစ်အောင် မွေးပါ ..... (မှန်ပါ) မမွေးသင့်ဘူးလား ..... (မွေးသင့်ပါတယ်ဘုရား)။

နိုးမိုးလို့ရှိရင်ဖြင့် အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ သင်္ခါရာဖြစ်တော့ သမုဒယ သစ္စာလုပ်တယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) လှူတာလား၊ သမုဒယသစ္စာ လား ..... (သမုဒယသစ္စာပါဘုရား) ကိုင်း ..... ဦးသန်းမောင် သိပ်ခွကျသွားတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

သစ္စာမသိဘဲနဲ့ လှူရင် ဘာသစ္စာ ..... (သမုဒယသစ္စာပါ) သမုဒယသစ္စာ လုပ်မိရင် ဘာသစ္စာ ရမယ် ..... (ဒုက္ခသစ္စာ ရပါမယ်) အဲ ..... ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခသစ္စာတရားရမယ် ..... (မှန်ပါ) မသေချာသေးဘူးလား ..... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒါပွဲမဝင်ခင် အပြင်ကကျင်းပဆိုတာလိုနက်ဖြန် ဒီ တရားနာတဲ့အားလုံး တကာတကာမတွေရော၊ လာလတ္တံ့

တကာတကာမတွေ့ရောဟာ၊ ဦးသန်းမောင် ဒါကိုသိထားနှင့် တော့၊ ဩော် ..... နက်ဖြန် အလှူပွဲကြီးကတော့ဖြင့် ဝင့်ကျွတ် ပွဲကြီးပဲ..... (မှန်ပါဘုရား) ဘယ့်နှယ်ဆိုကြမလဲ..... (ဝင့်ကျွတ် ပွဲကြီးပါဘုရား)။

ဝင့်ကျွတ်ပွဲကြီးပဲလို့ ဆိုတော့ ဝင့်ဆိုတာက ၁ ... ကနေ ၂ ... သွားမယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) ၂ ... ကနေ ၃ ... အလုပ်, လုပ်မယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) လုပ်လို့ရှိရင်ဖြင့် ၄ ... မရောက် ပေဘူးလား..... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား) ၄ ... ထဲကနေပြီး တစ်ခါ ၁ ... ပြန်မဖြစ်ပေဘူးလား ..... (ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား) ဒါ ဝင့်လည်တယ် ခေါ်တယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီ) ဝင့်မလည်ပေဘူးလား ..... (လည်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ သစ္စာသိပြီးလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ ဝင့်ကျွတ် တယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) သစ္စာသိပြီး လုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ..... (ဝင့်ကျွတ်ပါတယ်ဘုရား) ဝင့်ကျွတ်တယ်လို့ဆိုတာ သေချာကြ ပလား ..... (သေချာပါတယ်ဘုရား) ဒကာကြွယ် ဒီစာရွက် ဘယ်လောက်အဖိုးတန်သတုံး ..... (တန်ပါတယ်ဘုရား)။

သူ့သာ ကိုင်ပြီးသကာလ ဆရာက ပါးစပ်က ဟောတာနဲ့ ကိုယ်က ဆရာပြောနေတာလဲ စာရွက်နဲ့ကိုက်ကြည့်လိုက်တော့

ဦးသန်းမောင် ရှုပ်သေးသလား ..... (မရှုပ်ပါဘုရား)။

ကိုင်း .... ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ လှူတာဟာ၊ မသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် လှူတာဟာ ဘာသစ္စာ လုပ်တာလဲ ..... (သမုဒယသစ္စာ လုပ်တာပါဘုရား) ဩော်, တယ်ခွကျပါလား.....(မှန်ပါ) မသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လှူတာ ဘာတဲ့ ..... (သမုဒယသစ္စာ လုပ်တာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် မသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် လှူတာသည် သေသည်၏အခြားမဲ့၌ သူသည် ဘာဖြစ်မှာတုံး ..... (ဒုက္ခသစ္စာ ဖြစ်မှာပါဘုရား) ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်မယ် ..... (မှန်ပါ) ပေါ်ပလား ..... (ပေါ်ပါပြီ ဘုရား) သေသည်၏အခြားမဲ့၌ ..... (ဒုက္ခသစ္စာ ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား) ဒကာကြွယ် ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဩော် ..... တော်တော် အရေးကြီးပါကလားဆိုတာ ဒကာသစ် သေသေချာချာပဲ ပြောနေလို့ အရေးကြီးမှန်းသိတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) ရှေးတုန်းကတော့ ကုသိုလ်ရတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) မသိဘဲနဲ့ လှူလဲ ကုသိုလ်ရတယ် ..... (မှန်ပါ) ဒီကုသိုလ်ဟာ ဘာသစ္စာလဲ ..... (သမုဒယသစ္စာပါဘုရား)။

မသိတာက အဝိဇ္ဇာ၊ လှူတာက သင်္ခါရ၊ မသိလို့ လှူတာသည် ဘာသစ္စာတုံး ..... (သမုဒယသစ္စာပါဘုရား) မသိသော ပုဂ္ဂိုလ် လှူသောကြောင့် ရတာသည် ဘာသစ္စာတုံး ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား) ကိုင်း ဒကာကြွယ် ရှင်းပါပြီ ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)

ကိုင်း..... ပုံနဲ့ကော ကိုက်ကြရဲ့လား..... (ကိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

နောက်က တကာတကာမတွေ ကိုယ့်ဆရာသမားကို ဦးမာဒင်တို့ လှူဒါန်းပေးကမ်းထားတဲ့ စာရွက်နဲ့ကော ကိုက်ရဲ့ လား ..... (ကိုက်ပါတယ်ဘုရား) ကိုယ့်ဟာကိုယ်လဲ ကြည့်ကြပါနော် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီနည်းကလေးလဲ ပြန်ပြောတော့ အခု လက်ရှိ ခန္ဓာကြီးက ၁ ... ထဲမှာ နေသလား၊ ၂ ... ထဲမှာ နေသလား..... (၂ ... ထဲမှာ နေပါတယ်ဘုရား)။

ဒါက အတိတ်ဆိုတော့ ဒါက ပစ္စုပ္ပန်ပေါ့ဗျာ ..... ၂ ... ထဲ ရောက်နေတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) ၂ ... ထဲရောက်တော့ ဒကာကြွယ် ..... ဘယ်ကစ, သလဲ၊ ဇာတိက စ, တယ် ..... (မှန်ပါ) ဇာတိ စ, တော့ ဒီဘဝမှာ ပဋိသန္ဓေက စ, တယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) ဒီဘဝက ဘယ်က စ, ကြသလဲ ..... (ပဋိသန္ဓေက စ, ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဝိညာဏ်ဆိုတာ ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်ကိုဆိုတာ ..... (မှန်လှပါ) ဝိညာဏ်ဆိုတာ ..... (ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်ကို ဆိုတာပါ) ဝိညာဏ်ပြီးတော့မှ နာမ်ရုပ် ..... တဲ့၊ သဘောကျပလား ..... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

နာမ်ရုပ်ပြီးမှ မျက်စိ, နား, နှာခေါင်း, လျှာ, ကိုယ်, စိတ်တဲ့၊

သဋ္ဌာယတနဆိုတာက ..... (မှန်ပါဘုရား) ပြီးတော့မှ ခန္ဓာကိုယ်ထဲက အာရုံထိတွေ့တတ်တဲ့ ဖဿ၊ ကောင်းတာ ဆိုးတာ ခံစားတတ်တဲ့ ဝေဒနာတဲ့ ..... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား ..... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဒါက ဇာတိ ..... (မှန်ပါ) ဇာတိဟာ ဘာသစ္စာတုံး ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ဒကာကြွယ်ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား) ဝိညာဏ်ဟာ ပဋိသန္ဓေနော် .... (မှန်ပါ) ပဋိသန္ဓေဆိုတော့ ဘာသစ္စာလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

ပါဠိကို ရွတ်ကြည့်ပါ၊ ဇာတိပိ ဒုက္ခသစ္စာပါ ..... (မှန်ပါ) ဓမ္မစကြာနဲ့ ကိုက်ပြီး ကြည့်လိုက်၊ ဇာတိပိ ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ဒုက္ခသစ္စာသိထားတော့ ဩော် ..... ငါ့နယ် ..... မသိလို့လူ့တာ ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်တယ် ..... (မှန်ပါ) မသိလို့လူ့တာ ..... (ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

သိလို့လူ့လို့ရှိရင်ဖြင့် တဲ့၊ ဒီဒုက္ခသစ္စာမလာဘူး ..... (မလာပါဘုရား) သိလို့လူ့ရင် ဟောဒါကိုပြောင်းလိုက်၊ မဂ္ဂသစ္စာ၊ ဒီဘက်က နိရောဓသစ္စာ ..... (မှန်ပါဘုရား) ဒါ အထူးပြပြီ၊ ဒီနေ့ မနေ့ကထက် ထူးပြပါပြီ ..... (မှန်ပါဘုရား)။

ကဲ ..... ဦးသန်းမောင်တို့ စာရွက် သေသေချာချာ

ကြည့်ကြစမ်း တကာတကာမတို့ ..... (မှန်ပါဘုရား) ဒီကြည့်ပါ၊ ၃... ကွက်ကိုကြည့်နော် ..... ၁, ၂, ၃, အဝိုင်းကလေးထဲ ကြည့်ပါ၊ ..... (မှန်ပါဘုရား) မသိလို့ လှူတာဟုတ်လား၊ ဒုက္ခသစ္စာရတယ် ..... (မှန်ပါ) မသိလို့ လှူတာ ..... (ဒုက္ခသစ္စာ ရပါတယ်ဘုရား) သူက ဒုက္ခသစ္စာရတယ် ..... (မှန်ပါ)။

ကဲ ..... သိပြီးလှူလို့ ရှိရင်ဖြင့် တဲ့၊ တကာတကာမတို့ သုခသစ္စာရမယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) မသိလို့ လှူတာ ..... (ဒုက္ခသစ္စာရပါတယ်ဘုရား) ဟောဒီဘက် ဒုက္ခသစ္စာ ခန္ဓာငါးပါး ရတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) ဒီ နှစ်ခု အဝိဇ္ဇာက သစ္စာလေးပါးကို မသိဘူး ..... (မှန်ပါ)။

ကဲ ..... သိပြီ ..... တဲ့၊ အဝိဇ္ဇာ က ဝိဇ္ဇာဖြစ်ပြီး ခန္ဓာကြီးက ဒုက္ခသစ္စာပဲ၊ အခုခန္ဓာလဲ ဒုက္ခသစ္စာပဲ၊ နောင်ရမှာလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါပဲဘုရား)။

ဒါဖြင့် သိပြီးသကာလ ဒုက္ခသစ္စာ သိပြီးသကာလ သိတော့ ဝိဇ္ဇာမဖြစ်သေးဘူးလား ..... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) အဲ ..... လှူလိုက်ပါပြီ ..... တဲ့ ၊ ဘာသစ္စာ ဖြစ်သလဲ ..... (မဂ္ဂသစ္စာ ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် မဂ္ဂသစ္စာ အားထုတ်လိုက်တဲ့အတွက် ဒီဘက်မှာ ဒုက္ခသစ္စာ ပေါ်မလား၊ နိဗ္ဗာန်ပေါ်မလား ..... (နိဗ္ဗာန်ပေါ်ပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် သိလို့ လှူရင် ဟုတ်လား၊ မဂ္ဂသစ္စာ ဖြစ်တယ် ..... (မှန်ပါ) မဂ္ဂသစ္စာကြောင့်တဲ့၊ ဒီဘက်က ခန္ဓာဇာတ်သိမ်း ငြိမ်းတဲ့ နိရောဓသစ္စာ ဖြစ်တယ် .....

(မှန်ပါဘုရား) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

မသိလို့ လှူရင် ..... (ဒုက္ခသစ္စာရပါတယ်ဘုရား) မသိလို့ လှူတာ ဘာသစ္စာလဲ ..... (သမုဒယသစ္စာပါဘုရား) လှူလို့ရတာက ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

သိလို့လှူရင် ဘာသစ္စာ ..... (မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား) ရတာက (နိရောဓသစ္စာပါဘုရား)။

ဟော ..... ဒီတစ်လုံးပိုင်တာနဲ့ ကျေနပ်ပြီ ..... (မှန်ပါဘုရား) ဦးသန်းမောင်သေပျော်ပြီ ..... (မှန်ပါဘုရား) ဒကာကြွယ် သေပျော်ပလား ..... (သေပျော်ပါပြီဘုရား)။

မသိလို့လှူတာ ဘာသစ္စာ ..... (သမုဒယသစ္စာပါဘုရား) ရတာက ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) သိလို့လှူတာ ဘာသစ္စာ ..... (မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား) ရတာက ..... (နိရောဓသစ္စာပါဘုရား) နိဗ္ဗာန်ပေါ့ဗျာ ..... (မှန်ပါ) ကဲ ..... ဦးသန်းမောင်မကွာဘူးလား ..... (ကွာပါတယ်ဘုရား) ဒကာသစ် မကွာဘူးလား ..... (ကွာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ ..... ဒီနေ့ ဒီနှစ်ပိုင်းကလေးတွင် ရှင်းပြီးသကာလ ပေးနေတော့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေမှာ ဩော် ..... တစ်သံသရာလုံး ငါတို့ မျက်စိလည်လာတဲ့ဥစ္စာ၊ သူများ ပါးစပ်လမ်းဆုံးပြီးနေတာ၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဟောတော်မူတဲ့အတိုင်း ယခု ဆရာဘုန်းကြီးက သံသရာလည်ပုံ, ပြတ်ပုံ ပြောတဲ့ ပုံစံချပြီး ပြောတော့မှ မသိလို့ လှူတာများ ဒုက္ခသစ္စာ

ရတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) သိလို့လှူတော့ ...... (နိရောဓသစ္စာ ရပါတယ်ဘုရား) မကွာဘူးလားဗျာ ...... (ကွာပါတယ်ဘုရား)။

သိလို့လှူပြန်တော့ ..... (မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား) သိတာသည် ဘာသစ္စာလဲ ..... (မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား) ရတာသည် ..... (နိရောဓ သစ္စာပါဘုရား) သိလို့ လှူတော့လဲ နိဗ္ဗာန်ရတယ် ..... (မှန်ပါ) မသိလို့ လှူတော့လဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာ ရပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် မသိတာ ဘာသစ္စာ ..... (သမုဒယသစ္စာပါဘုရား) သဘောကျပလား ..... (ကျပါပြီ) ရတာက ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား) မသိလှူသည် သမုဒယသစ္စာ၊ ရတာသည် ..... (ဒုက္ခသစ္စာ ပါဘုရား) သိလှူသည် ..... (မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား) ရတာသည် ..... (နိရောဓသစ္စာပါဘုရား) သူ့ဟာနဲ့သူ ရှင်းတယ်၊ မရှင်းသေးဘူး လား ..... (ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဟာ ..... ဒကာကြွယ် ..... သေချင်သေတော့ ခင်ဗျား နေရာကျပြီ ..... (မှန်ပါဘုရား) မသေချင်သေးဘူးလား ..... ကဲ ..... (မသေချင်သေးပါဘုရား) မသေပါရစေနဲ့ဦး၊ ဒီ့ထက် အသိဉာဏ် တိုးချင်ပါသေးတယ်ဆိုပါတော့ ..... (မှန်လှပါ ဘုရား)။

တကာတကာမတွေ သို့သော်လဲ အားလုံးနဲ့ မသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့စာလို့ရှိရင် ဦးသန်းမောင် သေပျော်တယ် ..... (မှန်ပါ) မသေပျော်ဘူးလား ..... (သေပျော်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ ..... ဒါဖြင့် ယနေ့ တကာတကာမတို့ မသိတာ အဝိဇ္ဇာ၊ လှူတာသည် ..... (သင်္ခါရပါဘုရား) ဘာသစ္စာလုပ်လိုက်ပါလိမ့်

..... (သမုဒယသစ္စာ လုပ်လိုက်ပါတယ်ဘုရား) ဩော် ..... ဒါဖြင့် မသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များလူ့တာ သမုဒယသစ္စာ လုပ်လိုက်တာကို ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

အင်း ..... သူကတော့ လူချမ်းသာ, နတ်ချမ်းသာ, ဗြဟ္မာချမ်းသာ ရလိမ့်မယ်ထင်တယ် တဲ့၊ သေသေချာချာကြည့် လူခန္ဓာငါးပါးဟာ ဘာသစ္စာတုံး ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) နတ်ခန္ဓာငါးပါးကော ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါ) ဗြဟ္မာခန္ဓာငါးပါးကော ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ဒါချည်းရတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဦးသန်းမောင်တို့ ပြောရတယ်၊ ဒကာကြွယ်တို့ ပြောရတယ်၊ ဦးလှဘူးတို့ ပြောရတယ်၊ ဒီသစ္စာကြီး လူချမ်းသာလို့ ခင်ဗျားတို့ ဘယ်သူက လိမ်ထားထား မယုံနဲ့နော် ..... (မှန်ပါဘုရား) နတ် ချမ်းသာလို့ ဘယ်သူက လိမ်ထားထား ..... (မယုံတော့ပါဘုရား)။

သစ္စာမျက်လုံးနဲ့ကြည့် ..... (မှန်ပါ) သစ္စာမျက်လုံးနဲ့ ခန္ဓာကြည့်၊ ငါ, လူချမ်းသာလို့ ပြောကြတယ်၊ ငါ သေသေချာချာ ထိုင်ကြည့်ဦးမယ်ဆိုပြီး ထိုင်ကြည့်တော့ ဟိုက ယား, ဒီက နာ, ဟိုကရွှေ့ချင်, ဒီကပြောင်းချင် ..... (မှန်ပါ) အငြိမ်နေလို့ကို ..... (မရပါဘုရား) ဘာသစ္စာလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

အင်း ..... သူများကတော့ လူချမ်းသာလို့ ပြောတယ်၊ ဒီမှာတော့ သေသေချာချာ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်နဲ့ ကြည့်တော့ ဒုက္ခသစ္စာ ..... (မှန်လှပါ) ဒါဖြင့် သူများပြောယုံမလား၊

ကိုယ်တိုင်ဉာဏ်နဲ့ တွေ့တာယုံမလား ..... (ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်နဲ့ တွေ့တာ ယုံပါမယ်ဘုရား)။

ဒီလိုဆိုတော့ ဒကာကြွယ် တော်တော်ရှင်းသွားတယ် ..... (ရှင်းပါတယ်ဘုရား) မရှင်းသေးဘူးလား ..... (ရှင်းပါတယ်ဘုရား) ကဲ အားလုံးတကာတကာမတွေ လှူတတ်ပြီလား ..... (လှူတတ်ပါပြီဘုရား) ဘယ်လိုလှူကြမလဲ ..... (သစ္စာသိပြီး လှူရမယ်) သစ္စာသိပြီး လှူရမယ်၊ သစ္စာသိတော့ အကြွေးလဲ မသိပါနဲ့၊ လက်ငင်းသိတာ ကောင်းတယ်၊ လက်ငင်းသိတော့ မလှူမီ ရှေးအဖို့ ကာလ၌ ဒကာကြွယ်က ခန္ဓာကိုယ် စောင့်ကြည့်လိုက်၊ ဦးသန်းမောင်ကကော ..... (ခန္ဓာကိုယ် စောင့်ကြည့်ရပါမယ်ဘုရား) ခန္ဓာကိုယ် စောင့်ကြည့်၊ ခန္ဓာကိုယ် စောင့်ကြည့်တော့ ခန္ဓာက ဘာတွေပြောမယ်ထင်သလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာပဲ ပြောပါတယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာကိုယ်ဒုက္ခသစ္စာကြီးဟာ ယားတယ်၊ နာတယ်၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်တယ်၊ အိုက်တယ်၊ ညောင်းတယ်၊ ညာတယ်၊ ကိုက်တယ်၊ ခဲတယ် ..... (မှန်ပါ့) ခဏခဏ ဖြစ်ပျက်တွေကလဲ ပြတယ် ..... (ပြပါတယ်ဘုရား) ဘာသစ္စာလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

ဩော် ..... ဒါဖြင့် ဒီဒုက္ခဝဋ်မှ ကျွတ်ချင်လို့ တပည့်တော် လှူဒါန်းပါ၏ ..... (မှန်ပါ့) ကျောင်း, သိမ်, ဘုရား၊ အားလုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟတွေ ခင်ဗျားတို့ ဝယ်ထားတဲ့

ပစ္စည်းတွေလှူဒါန်းတာပေါ့ဗျာ ..... (မှန်လှပါ) ဒီဒုက္ခကြီး မတွေ့ချင်လို့ ပေးပါ၏၊ လှူပါ၏၊ ကမ်းပါ၏ ဆိုတော့ နောက်ဒုက္ခ လာစရာ ရှိသေးရဲ့လား ..... (မရှိပါဘုရား)။

ဘာကြောင့်တုံး၊ လှူတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကိုက ဒုက္ခမုန်း, ဒုက္ခရွံနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မို့ ဒုက္ခမလာဘဲနဲ့ သုခနိဗ္ဗာန်သာရတော့မယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် လက်ငင်းရှုပြီးတော့မှ ဒီဉာဏ်က ခန္ဓာထဲ မြင်ပြီး ခန္ဓာဟာ ဒုက္ခသစ္စာအအစစ်ပဲလို့ သေသေချာချာ သိပြီးသကာလနေပြီးတော့မှ၊ ကဲ..... 'နိဗ္ဗာနပစ္စယော ဟောတု' ဆိုချင်ဆို ..... (မှန်ပါ) ယခုမြင်သော ဒုက္ခဝဋ်မှ ကျွတ်ရပါလို၏ ..... လို့ ဆိုချင်ဆို၊ ဘာဆိုဆို အကောင်းချည်းပဲ ..... (မှန်ပါ့) ပေါ်ကြပလား ..... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒီဟာ တကာတကာမတို့ သေးသေးသိမ်သိမ်စကား ..... လို့ ဒကာကြွယ် မယူနဲ့နော် ..... (မှန်ပါ့) တစ်သံသရာလုံး မှားတယ် ..... (မှားပါတယ်ဘုရား) ဘယ်လိုမှားသလဲ ..... (တစ်သံသရာလုံး မှားပါတယ်ဘုရား)။

တစ်သံသရာလုံး မှားကြတာကို ဒကာသစ်တို့ ဒီဥစ္စာကို သုံးခါလောက်ထပ်ပြောတော့ ဘုန်းကြီးကလဲ တရားထပ်နေပြီလို့ ခင်ဗျားတို့ကတော့ ထင်လိမ့်မယ် ..... (မထင်ပါဘုရား) ဒါတောင် လှူခါနီးကျတော့ ခင်ဗျားတို့က မေ့ချင်မေ့နေမှာ ..... (မမေ့ပါ ဘုရား)။

မေ့သေးတာတင် မဟုတ်သေးဘူး၊ ဟင်းမှ လောက်ပါ့ မလား၊ ထမင်းက ဘယ့်နှယ်နေပါလိမ့်မတုံး ဖြစ်သေးတယ် ..... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီ ထမင်းဟင်းမလောက်လို့ ခင်ဗျားတို့ တာဝန်မဟုတ်ဘူး ..... (မှန်ပါ့) မလောက်ရင် မစားရတဲ့သူ ပြန်သွားလိမ့်မယ်၊ ဘာမှ ဂရုစိုက်မနေနဲ့ ..... (မှန်ပါ့) ကိုယ့်ဒုက္ခသစ္စာ မြင်ပြီး သကာလ နှလုံးသွင်းပြီး ဒီဒုက္ခဝဋ်မှ ကျွတ်ချင်လို့ စိတ်ထဲကပဲ လှူနေနေ ..... (မှန်ပါ့ဘုရား) သံဃာတွေ မပင့်ရသေးဘူး၊ နောက်မှပဲ ပင့်ပင့်၊ ဒုက္ခဝဋ်မှ ကျွတ်ချင်လို့ ဒုက္ခတွေမြင်ပြီး လှူနေပြီးတာပဲ ..... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒကာကြွယ် ..... အရေးမကြီးဘူးလား ..... (မှန်ပါ့၊ ကြီးပါတယ်ဘုရား) ကဲ တစ်ခေါက်ပြန်ပြောဦးမယ် တကာတကာမတို့နော် ..... (မှန်ပါ့) မသိလို့လှူတာ ဘာသစ္စာ ..... (သမုဒယသစ္စာပါဘုရား) စာရွက်ထဲကော တွေ့ကြရဲ့.လား ..... (တွေ့ပါတယ်ဘုရား) အဝိဇ္ဇာနဲ့ သင်္ခါရ ဘာသစ္စာလဲ ..... (သမုဒယသစ္စာပါဘုရား) မြန်မာလိုပြောလိုက်တော့ မသိလို့လှူတာ ..... (သမုဒယသစ္စာပါဘုရား)။

မသိလို့ လှူသောကြောင့် ရတာ ..... (ဒုက္ခသစ္စာရပါတယ်ဘုရား) ရတာလဲ ခန္ဓာငါးပါးနော် ..... (မှန်ပါ့) သစ္စာဖွဲ့လိုက်တော့ ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

သိလို့ လှူတာဆိုတော့ အဝိဇ္ဇာက ဝိဇ္ဇာဖြစ်သွားပြီ ..... (မှန်ပါ့ဘုရား) လှူတာကလဲ သခ်ါရမဟုတ်တော့ဘူး ..... (မဟုတ်တော့ပါဘုရား) ဘာသစ္စာလဲ ..... (မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား) ရတာက ..... (နိရောဓသစ္စာပါဘုရား)။

ဟော ..... တစ်ဘဝတည်းနဲ့ နိရောဓသစ္စာကူးသွားတယ် ..... (မှန်ပါ့) နိဗ္ဗာန် ရတယ် ..... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား) မသိလို့ လှူတာ ဘာသစ္စာ ..... (သမုဒယသစ္စာပါဘုရား) ရတာက ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) သိလို့လှူတာ ..... (မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား) ရတာက ..... (နိရောဓသစ္စာပါဘုရား)။

အို ..... ဒကာကြွယ် နေရာကျပြီ ..... (ကျပါပြီဘုရား) ဒီတကာတကာမတွေ တရားတစ်ပွဲလုံး အားလုံး ဒကာသစ် နေရာကျပြီ ..... (ကျပါပြီဘုရား) လှူတတ်ပါပြီ ထင်ပါရဲ့ ..... (လှူတတ်ပါပြီဘုရား)။

လှူတတ်ပါပြီ တပည့်တော်တို့ အတွက်တော့ အရှင်ဘုရား စိတ်သာချပါတော့၊ မတိမ်းမစောင်းတော့ပါဘူးဆိုတာ တရားတစ်ပွဲလုံး တာဝန်ခံတတ်ပလား ..... (ခံတတ်ပါပြီဘုရား) အဲ, ဒါကို သေသေချာချာ လုပ်ပါ၊ သေသေချာချာ လုပ်ပါနော် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ကိုင်း ..... ဒါဖြင့် အလှူသည် သံသရာလည်သလား၊ သံသရာတိုသလားလို့ တစ်ချို့က ဒါနသံသရာရှည်တယ်၊ သီလ

သံသရာရှည်တယ်လို့ ပြောချင်ပြောကြတယ် ..... (ပြောကြပါတယ်ဘုရား) မသိလို့ လှူတာကတော့ ဟုတ်ပါတယ်တဲ့၊ ၁,၂,၃,၄အကွက်တွေ လှည့်သွားတယ် ..... (လှည့်သွားပါတယ်ဘုရား) သိလှူကတော့ကို ၁ ... ပြီးတော့ ၂ ... ကျတော့ ကိစ္စတုံးတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) ၁ ... က မဂ္ဂသစ္စာ ..... (မှန်ပါ့) ၂ ... က (နိရောဓသစ္စာပါဘုရား) ပြောင်းပြန် ပြန်မှတ်ရမယ် ..... (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သိတာက မဂ္ဂသစ္စာ၊ သဘောကျပလား ..... (ကျပါပြီဘုရား) သိလို့လှူတာက ..... (မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား) ရတာက ..... (နိရောဓသစ္စာပါဘုရား) ဘယ်လောက် နေရာကျသလဲ ..... (မှန်လှပါ) နိဗ္ဗာန်ရတယ် ..... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒါန သိလက သံသရာရှည်တာလား၊ သိမှု, မသိမှုကြောင့်ရှည်တာလား..... (သိမှု,မသိမှုကြောင့် သံသရာရှည်တာပါဘုရား) မှတ်ထား ..... ၊ နောက် ဒါန သံသရာရှည်တယ်လို့ မသုံးနဲ့ ..... (မှန်ပါဘုရား)။

မသိမှုကြောင့် ရှည်တာ ..... (မှန်ပါ) သိမှုရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ ..... (မရှည်ပါဘုရား) မရှည်ပါဘူး၊ ၁ ... က မဂ္ဂသစ္စာ၊ ၂ ... က နိရောဓသစ္စာ၊ ဒီဘက် သွားသေးရဲ့လား ..... (မသွားပါဘုရား)။

ကိုင်း ..... ဒါဖြင့် ဦးသန်းမောင်ကြီး နေရာကျပလား ..... (ကျပါပြီဘုရား) ဒကာသစ် ဘယ့်နှယ်ရေးပေးထားသလဲ မသိလို့

လျှတာ ဘာသစ္စာ ..... (သမုဒယ သစ္စာပါဘုရား)။

ကောင်းပြီ ..... ရ, တော့ ဘာသစ္စာလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) သိလို့လျှရင် ဘာသစ္စာ ..... (မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား) ရ, တော့ ဘာသစ္စာ ..... (နိရောဓသစ္စာပါဘုရား) အေး ..... ဒါနဲ့ ကိုက်အောင်လုပ်ကြ၊ ဒါနဲ့ ကိုက်အောင်လုပ် ..... (မှန်ပါ)။

ကဲ ..... ဒကာကြွယ် ..... နေရာကျပလား ..... (ကျပါပြီဘုရား) ဒါနောက်ကို အားလုံး ပြင်တတ်ကြပလား ..... (ပြင်တတ်ပါပြီဘုရား)။

အဲ ..... ဒါက ဆွမ်းတစ်ဇွန်း, ကွမ်းတစ်ယာကို လျှစေကာမူ ဒီစိတ်ကလေးတော့ ထားကြပါ ..... (မှန်လှပါဘုရား) အကြီးအကျယ်ဆိုရင်ဖြင့် ဆိုဖွယ်မရှိတော့ဘူး အများကြီးပဲ ဒီဥစ္စာကို။ ခန္ဓာ နှလုံးသွင်းကြပါ ..... (မှန်လှပါဘုရား) ခန္ဓာ နှလုံးသွင်းလိုက်တဲ့အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့် ..... တဲ့၊ ခန္ဓာက ပြတယ် ..... (မှန်ပါ)။

ဒကာကြွယ် ..... ခန္ဓာက ထိုင်ပြီးရင် ပြတယ် ..... (ပြပါတယ်ဘုရား) တော်တော်ကြာ ကျင်ငယ်စွန့်ချင်လာတယ် ..... (လာပါတယ်ဘုရား) ကျင်ကြီး စွန့်ချင်တာကော ..... (လာပါတယ်ဘုရား) အင်း ..... ဟင် ..... စွန့်ပြီး ပြန်ဆာလောင် မွတ်သိပ်တာက ..... (လာပါတယ်ဘုရား) ဘာသစ္စာတွေချည်း

လာသလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာတွေချည်း လာပါတယ်ဘုရား)။

ဒီအထဲကနေပြီး ယားတယ်၊ နာတယ်၊ အောင့်တယ်၊ ကိုက်တယ်၊ ခဲတယ်၊ အောင့်တယ်၊ ကျဉ်တယ်၊ ညောင်းတယ်..... (မှန်ပါ) ဘာတွေပြသလဲ ..... (ဒုက္ခတွေ ပြပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီ ဒုက္ခသစ္စာတွေကိုဦးသန်းမောင်က အရင်ကြည့်လိုက်၊ မလှူခင် ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဒီဒုက္ခမှ လွတ်ရပါလို၏ ဆိုပြီး လှူဒါန်း ..... (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒီဒုက္ခမှ ..... (လွတ်ရပါလို၏ ဘုရား) ခင်ဗျားတို့ဟာက အလကားပါ၊ အလှူလုပ်မဏ္ဍပ်တိုင်ပြပြီး ဟိုပြေး ဒီပြေး မဏ္ဍပ် တိုင်တက်သလို.....(မှန်ပါဘုရား) ဘယ်ဒါတော့ နှလုံးသွင်းတာ မဟုတ်ဘူး ..... (မသွင်းပါဘုရား) အလကားထွေရာ ဗျာပါများ နေတာ ..... (များပါတယ်ဘုရား)။

ဒကာကြွယ် ဗျာပါများတော့ သမုဒယသစ္စာ လုပ်နေတယ် ..... (လုပ်နေပါတယ်ဘုရား) သမုဒယသစ္စာလုပ်တော့ သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ ဘာသစ္စာရမလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာ ရပါတယ်ဘုရား) ဟာ ..... အလှူရှင် ဒုက္ခရောက်ပြီ ..... (မှန်ပါ) ဘယ်သူ ဒုက္ခရောက်သလဲ .... (အလှူရှင် ဒုက္ခရောက်ပါတယ် ဘုရား) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

ကဲ ..... ဒါဖြင့် အလှူရှင် ဒုက္ခမရောက်အောင် ဘယ့်နှယ် လုပ်မတုံးဆိုတော့ ဦးသန်းမောင် ခန္ဓာစိုက်လိုက် ..... (မှန်ပါ့) ခန္ဓာဉာဏ်နဲ့ စိုက်လိုက်တော့ ဘာတွေ တွေ့သလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာ တွေ တွေ့ပါတယ်ဘုရား)။

ဟင် ..... အဲဒီထဲ ဒုက္ခသစ္စာတွေ တွေ့တော့ ရှိတာက ဒုက္ခ သစ္စာ၊ တွေ့တဲ့ဉာဏ်က မဂ္ဂသစ္စာ ..... (မှန်ပါ) ကိုယ့်ကိုယ်တိုင် တွေ့တာကိုး ..... (မှန်ပါ့ဘုရား) တွေ့တဲ့ ဉာဏ်က ဘာသစ္စာတုံး ..... (မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား)။

အဲဒီ မဂ္ဂသစ္စာနဲ့ လောကီမဂ္ဂသစ္စာ ဖြစ်ပြီး သကာလနေ တော့ တကာတကာမတို့ ကိုယ်တိုင်မြင်တဲ့ ဒီဒုက္ခကြီးမှ ကျွတ်ခြင်း, လွတ်ခြင်းကို အလိုရှိ၍ လှူဒါန်းပါ၏ ..... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုယ်တိုင်မြင်တဲ့ ဒုက္ခသစ္စာကြီးမှ ..... (ကျွတ်ခြင်း, လွတ်ခြင်းကို အလိုရှိ၍ လှူ ဒါန်းပါ၏) လှူဒါန်းပါ၏ ဆိုပြီး သံဃာ့ လက်ရောက်အောင် ဒကာကြွယ် လှူလိုက်တာပေါ့ ..... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘုရားကျောင်းဆောက်လဲ ဘုရားလှူလိုက်တာပေါ့ ..... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီလိုဆိုတော့ ဒုက္ခကြောက်လို့ လှူတဲ့အလှူ ..... (မှန်ပါ့ ဘုရား) ဒုက္ခစက်ဆုပ်လို့ ..... (လှူတဲ့ အလှူပါဘုရား) ဒါဖြင့်

မဂ္ဂသစ္စာနဲ့ လျှတာ ..... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဒီဘက် ဘာသစ္စာရသလဲ ..... (နိရောဓသစ္စာရပါတယ်ဘုရား) ဒီဘက်သွားစရာ ရှိသေးရဲ့လား ..... (မရှိပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် အဝိုင်းရပ်ပြီ ..... (ရပ်ပါပြီ) ရပ်သွားပြီဆိုတာ ဒကာကြွယ် ပေါ်ပြီ ..... (ပေါ်ပါပြီ) ကဲ ..... ဦးသန်းမောင် ကိုယ်တွေ့ပဲ မဟုတ်လား ..... (မှန်ပါဘုရား)။

ကိုယ်တွေ့ပါပဲဆိုတော့ ဩော် ..... ဒီလို သိလိုက်ရတဲ့ အသိကလေးဟာ ဒကာကြွယ်၊ ဟို..... နောက်တုန်းက သိခဲ့ရင်လဲ ဒီဆရာနဲ့ ဒီဒကာ မတွေ့တော့ဘူး ..... (မှန်ပါ) နိဗ္ဗာန် ရောက်သွားမှာပဲ ..... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား) သို့သော် ..... မသိတဲ့ လူတွေဖြစ်နေလို့ ပြန်ပြောနေရတဲ့ အဓိပ္ပာယ် ရောက်ပါတယ် ..... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း ..... ဒါဖြင့် ဒီ့ထက် နက်နက်ကလေး တစ်ခါ ပြောပါဦးမယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) ဒီ့ထက် နက်နက်ကလေးက ဘာပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ အဝိဇ္ဇာရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ..... တဲ့၊ သင်္ခါရဆိုတဲ့ စေတနာတွေ, ကုသိုလ်စေတနာတွေလဲ လုပ်တာပဲ၊ အကုသိုလ်စေတနာတွေလဲ လုပ်တာပဲနော် ..... (မှန်ပါ) ဘာဖြစ်လို့၊ မသိလို့လုပ်တာ ..... (မှန်ပါ၊ မသိလို့လုပ်တာပါ

ဘုရား)။

ဒါဖြင့်မသိလို့ကုသိုလ်လဲလုပ်၊မသိလို့အကုသိုလ်လဲ..... (လုပ်ပါတယ်ဘုရား)မလုပ်ပေဘူးလား..... (လုပ်ပါတယ်ဘုရား) ကောင်းပြီ၊ တကာတကာမတို့ မသိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကားလို့ ဆိုရင်ဖြင့် လုပ်ချင်တာလုပ်တယ်လို့ ဆိုတဲ့စကား မှန်, မမှန် ..... (မှန်ပါတယ်ဘုရား)။

ကုသိုလ်လဲ လုပ်လိုက်တာပဲ၊ အကုသိုလ်ကော ..... (လုပ်ပါတယ်ဘုရား) ဒါ ..... ဘယ်သူလုပ်တာပါလိမ့် ..... (မသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လုပ်တာပါဘုရား) မသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ..... (မှန်ပါ) ဒါဖြင့် အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရဖြစ်ရတာပဲ ..... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီ) မသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကုသိုလ်လဲ ..... (လုပ်ပါတယ်) အကုသိုလ်ကော ..... (လုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကုသိုလ်လဲ သူဟာ ဘုံဘဝ ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်ကြောင်း လုပ်တာပဲ၊အပါယ်လေးပါးရောက်ကြောင်းအကုသိုလ်ကော ..... (လုပ်ပါတယ်ဘုရား) ဟာ ..... ဘာဖြစ်လို့ လုပ်ပါလိမ့်၊ သူဟာ ..... (မသိတဲ့ အဝိဇ္ဇာကြောင့်ပါဘုရား)။

ဟာ ..... ဒါဖြင့် ဟုတ်ပြီ၊ မသိလို့လုပ်တယ် ..... (မှန်ပါ) အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ ..... (သင်္ခါရာပါဘုရား) ဒါဖြင့် မသိတာ ..... (အဝိဇ္ဇာပါဘုရား) ပြုလုပ်တာ ..... (သင်္ခါရပါဘုရား)။

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

အဲ ..... ကဲ ..... သေကြစို့ဆိုတော့ တကာတကာမတို့၊ ဟောဒီမြွှားက စပ်ပြတယ်၊ ဟောဒီ ပဋိသန္ဓေနေပြီ..... (မှန်လှပါ) ဘာသစ္စာရသလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာရပါတယ်ဘုရား)။

ဇာတိပိ ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီ) ဝိညာဏ်ဆိုတာ ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်ဆိုတော့ ဇာတိပါပဲ ..... (မှန်ပါ) ဘာသစ္စာရသလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာရပါတယ်) ကျေနပ်ပလား ..... (ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။

ကဲ.....ဒါဖြင့် ဒီလိုလုပ်ကြစို့၊ သိလို့တကာတကာမတွေက လှူပြီတဲ့၊ လှူချင်လဲလှူ.....(မှန်ပါ) သိလို့ဖြစ်ပျက်အားထုတ်တယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် သိလို့ ဖြစ်ပျက်အားထုတ်တာလဲ မဂ္ဂသစ္စာ ..... (မှန်ပါ) သိပြီးလှူတာလဲ.....(မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား) ရှင်းပလား..... (ရှင်းပါပြီ) သိလို့အားထုတ်တာလဲ.....(မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား) အင်း ..... ဟင် ..... သိပြီးသကာလ လှူတာကော ..... (မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား) ဒါဖြင့် မဂ္ဂသစ္စာ အားထုတ်တော့ကို တဲ့၊ ဒီဘက်က ဘာသစ္စာရသလဲ ..... (နိရောဓသစ္စာရပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် သိလို့ လှူတာလဲ နိရောဓသစ္စာ ..... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား) အင်း ..... ဟင် ..... သိလို့ အားထုတ်ပြန်ရင်ကော ..... (နိရောဓသစ္စာပါဘုရား) သဘောပါပလား .....

(ပါ, ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ အင်မတန် နေရာကျပါပြီ ..... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒီဘက်က ခန္ဓာငါးပါးဟာ သိကြား, ဗြဟ္မာ, ဘုရားလာပြီး ဖန်ဆင်းတာလား၊ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရတို့ လုပ်လိုက်တာလား ..... (အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရတို့ လုပ်လိုက်တာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် သိကြား, ဗြဟ္မာ, ဘုရားလာပြီး ဖန်ဆင်းတယ်ဆိုတဲ့ အယူမှားကြီး ပယ်လိုက်ပါတော့ ..... (မှန်ပါဘုရား) ဒိဋ္ဌိပြုတ်ပြီ ..... (မှန်ပါ, ပြုတ်ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ..... ဒီခန္ဓာကြီးရနေတာ အခုတရားနာနေတဲ့ တကာတကာမတွေ၊ တို့ ဘယ်က လာပါလိမ့်မလဲ ဆိုတာကော သိပလား ...., (သိပါတယ်ဘုရား) ဘယ်ကလာသလဲ ..... (အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရကလာပါတယ်ဘုရား)။

အတိတ်ဘဝက အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရက လာတယ် ..... (မှန်ပါ) တို့ဟာ ဘယ်ကမှလာခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး၊ ဘယ်သူ ဖန်တီးတာမှ မဟုတ်ဘူး၊ သဘောကျပလား ..... (ကျပါပြီ) ဘယ်ကလာခဲ့တာတုံး ..... (အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရကလာခဲ့တာပါဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရက လာတယ်ဆိုတော့ ဘယ်က လာပါလိမ့်မလဲဆိုတဲ့ ဝိစိကိစ္ဆာ ရှိသေးရဲ့လား ..... (မရှိပါဘုရား)

ဒါဖြင့် ဝိစိကိစ္ဆာ လဲသေပြီ ..... (သေပါပြီဘုရား) ဒီခန္ဓာကြီးသည် ကားလို့ဆိုရင် ဘယ်သူပြုလုပ်တာပါလိမ့် ..... (အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ ပြုလုပ်တာပါဘုရား)။

ဟာ ..... ဒါဖြင့် သူတစ်ပါး ဖန်ဆင်းတယ်ဆိုတဲ့ အယူတွေ ကော ရှိသေးရဲ့လား ..... (မရှိပါဘုရား) ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိလဲ ပြုတ်ပြီ ..... (ပြုတ်ပါပြီဘုရား) ဝိစိကိစ္ဆာကော ..... (ပြုတ်ပါပြီဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရက ပြုပြင်လိုက်တော့ ဒီဘက်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ပေါ်သလားတဲ့၊ ဝိညာဏ်, နာမ်ရုပ်, သဠာယတန, ဖဿ, ဝေဒနာဆိုတဲ့ ခန္ဓာငါးပါး ပေါ်သလား ..... (ခန္ဓာငါးပါး ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပြုလုပ်တာလဲ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမဟုတ်ဘူး .... (မှန်ပါ) ဖြစ်ပေါ်နေတာလဲ ..... (သတ္တဝါမဟုတ်ပါဘုရာ;) ဒီလိုဆိုတော့ ဒိဋ္ဌိ ခွာပစ်လိုက်တယ် ...... (မှန်ပါ) ပြုလုပ်တာလဲ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ မဟုတ်ဘူး ..... (မဟုတ်ပါဘုရား) အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရပဲ ..... (မှန်ပါ)။

ပြုလုပ်လိုက်လို့ အခုခန္ဓာကိုယ်ကြီး ပေါ်နေတာလဲ ဘာပါလိမ့် ..... (ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမဟုတ်ပါဘုရား) ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ မသိဘူးလား ..... (သိပါတယ်ဘုရား) အဲဒါ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် နားလည်တာနဲ့ ဒိဋ္ဌိကွာတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

ဝိစိကိစ္ဆာကော ..... (ကွာပါတယ်ဘုရား) ငါ ဘယ်ကလာပါ လိမ့်မတုံးဆိုတော့ ဘယ့်နှယ်ဖြေကြမလဲ ..... (အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရက လာပါတယ်ဘုရား) အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ ပြုလုပ်လို့ပေါ်လာတာ ..... (မှန်ပါ) ဒါဖြင့် အဲသလို သိလိုက်ပြန်တော့ ဝိစိကိစ္ဆာရှိသေးရဲ့ လား ..... (မရှိတော့ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဦးသန်းမောင် ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာသည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် နားလည်တဲ့အတွက် အသိနဲ့ မပြုတ်သေးဘူးလား ..... (ပြုတ်ပါ တယ်ဘုရား) အဲ ..... အသိနဲ့ ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာပြုတ်တော့ စူဠသောတာပန် တည်ပြီ ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ ပြုတ်တော့ ..... (စူဠသောတာပန် တည်ပါတယ်ဘုရား)။

စူဠသောတာပန် တည်ပြီးသကာလ ခုနက ပြောခဲ့တဲ့ လျှလိုက်တော့ သောတာပန်အလျှ သွားဖြစ်တယ် ..... (မှန်လှပါ ဘုရား) ကဲ .... ဘယ်လောက် အဖိုးတန်သလဲ ..... (တန်ပါတယ် ဘုရား) ဘယ်သူ့ အလှူဖြစ်သွားမလဲ ..... (သောတာပန် အလှူ သွားဖြစ်ပါမယ်ဘုရား)။

ဦးသန်းမောင် အရေးတကြီး ပြောနေတယ် ..... (မှန်ပါ) ခင်ဗျားမှာ ကိစ္စက လက်ငင်းကြုံနေလို့ ..... (မှန်ပါဘုရား) ကဲ .... ဒကာကြွယ် ရိပ်မိပလား ..... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား) နက်ဖြန် ဆိုရင်ပဲ ဒီ ..... တကာတကာမတွေက လက်ငင်းကြုံမယ် .....

(မှန်ပါ) ကဲ ..... ဒကာသစ်တို့ကော ..... (ကြုံပါမယ်ဘုရား) ကြုံလို့ရှိရင်ဖြင့် ဩော် စုဥ္စသောတာပန် ဖြစ်ပြီးမှ လူ့ရလိမ့်မယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဖြစ်နေပြီတဲ့၊ တကာတကာမတို့ အကြောင်းတရားကလဲ သိကြား, ဗြဟ္မာလား၊ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရလား ..... (အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရပါဘုရား) အကျိုးတရားကလဲ ယောကျ်ား လား, မိန်းမလား တဲ့၊ ခန္ဓာငါးပါးလား ..... (ခန္ဓာငါးပါး ပါဘုရား)။

ဩော် ..... အကြောင်းကလဲ တကာတကာမတို့ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရ၊ အကျိုးကလဲ ခန္ဓာငါးပါးဆိုတော့ အကြောင်းအကျိုးပဲ ရှိတယ် ဆိုတာလဲ သေချာပြီ ..... (သေချာပါပြီဘုရား) ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ရှိသေးရဲ့လား ..... (မရှိပါဘုရား) ဘာရှိပါလိမ့် ..... (အကြောင်းအကျိုးပဲ ရှိပါတယ်ဘုရား)။

ဒီအကြောင်းသည်ကား ..... လို့ ဆိုလို့ရှိရင် အကြောင်းက အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ၊ အကျိုးကဝိညာဏ်, နာမ်ရုပ်, သဠာယတန, ဖဿ, ဝေဒနာဆိုတော့ ပြုလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကော ရှိသေးရဲ့လား ..... (မရှိပါဘုရား) ပြုလုပ်လို့ ပေါ်လာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကော ..... (မရှိပါ ဘုရား)။

မရှိတော့ ပုဂ္ဂိုလ်ပျောက်တဲ့ ..... (မှန်ပါ) ပုဂ္ဂိုလ်ပျောက် ကတည်းက အကြောင်းလဲငါ, ဟုတ်ရဲ့လား ..... (မဟုတ်ပါဘုရား)

အကျိုးကတော့ ..... (ငါ, မဟုတ်ပါဘုရား) အဲ ..... ဒါဖြင့် အကြောင်းအကျိုးမျှသာ ရှိတယ်လို့ဆိုတာ မသိဘူးလား ..... (သိပါတယ်ဘုရား)။

အဲ ..... ဒကာကြွယ် ဒီကဲ့သို့ သိလိုက်တော့ကို တဲ့၊ အကြောင်းအကျိုးသာရှိပါတယ်၊ ဘယ်သူပြုလုပ်တာမှမဟုတ်ဘူး ဆိုကတည်းက ဝိစိကိစ္ဆာသေပြီ ..... (မှန်ပါဘုရား) အကြောင်း ကလဲ ဘာပါလိမ့် ..... (အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရပါဘုရား) အကျိုး ရ, ထားတာကလဲ ..... (ခန္ဓာငါးပါးပါဘုရား) ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ပါသေးလား ..... (မပါ, ပါဘုရား) အကြောင်းထဲမှာလဲ မပါဘူး ..... (မှန်ပါ) အကျိုးထဲမှာကော ..... (မပါ, ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ သိနေပြီ ..... တဲ့၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ဆိတ်သုဉ်းသွားပါပြီ ..... (မှန်လှပါ) ဘယ်လိုပါလိမ့် ..... (ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ဆိတ်သုဉ်းသွားပါပြီဘုရား) ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ဆိတ်သုဉ်း သွားတော့ ဒိဋ္ဌိက ပြုတ်တယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) အကြောင်း အကျိုးသိတော့ ဝိစိကိစ္ဆာပြုတ်တယ် ...... (မှန်ပါဘုရား) ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါမရှိဘူးဆိုတော့ ..... (ဒိဋ္ဌိပြုတ်ပါတယ်ဘုရား) ဘာ သောတာပန် တည်တာလဲ ..... (စူဠသောတာပန် တည်ပါတယ် ဘုရား)။

အဲ .... ရူဥသောတာပန် ဖြစ်သွားတော့မှ တကာ တကာမတွေက လှူလိုက်, တန်းလိုက်, ပေးလိုက်, ကမ်းလိုက်တော့ ဘယ်သူက လှူတာတုံးမေးရင် ရူဥသောတာပန်က လှူတာ (မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား) ဘယ်သူက လှူတာပါလိမ့် ..... (ရူဥသောတာပန်ကလှူတာပါဘုရား)။

ရူဥသောတာပန်ဆိုတော့ အင်း ..... သာမည ပုဂ္ဂိုလ်လား ..... သစ္စာသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လား ..... (သစ္စာသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါဘုရား) အင်း ..... ဟင် ..... တကာတကာမတို့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ဘာသစ္စာတုံး ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) သိလုံးကလေး ..... (မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခန္ဓာကိုယ်က ဒုက္ခသစ္စာ၊ သိလုံးကလေးက မဂ္ဂသစ္စာဆိုတာ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် သိနေတော့ ဒီဒုက္ခဝဋ်ကြီးကို တပည့်တော်ကိုယ်တိုင် သိပြီဆိုတော့ မဂ်နဲ့သိပြီ ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဒီဒုက္ခဝဋ်မှ ကျွတ်လိုလို့ ဒုက္ခဝဋ်ကျွတ်ရာကိုသာ ရည်မှန်း၍ လှူဒါန်းပေးကမ်းပါ၏ ဆိုတော့ တကာတကာမတို့ သစ္စာသိပြီး လှူတာ ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဒုက္ခသစ္စာသိပြီး လှူလိုက်တယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒုက္ခသစ္စာကို မလိုချင်, မရချင်လို့ ..... (လှူပါတယ်ဘုရား) လှူလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ကို ဒုက္ခသစ္စာမရတော့ နိရောဓသစ္စာပဲ

ကျုပ်တို့ ရ, ရမယ် ..... (မှန်လှပါ) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ လွှတတ်ပလား ..... (လွှတတ်ပါပြီဘုရား)ကဲ..... ဒါဖြင့်နိဂုံးချုပ်တော့မယ်၊ တကာတကာမတို့၊ မသိလို့လှူတာဘာသစ္စာ ..... (သမုဒယသစ္စာပါဘုရား) သဘောကျပလား ..... (ကျပါပြီ) လှူလို့ ရတာကကော ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သိလို့လှူတာ ဘာသစ္စာ ..... (မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား) လှူလို့ရတာ ဘာသစ္စာ ..... (နိရောဓသစ္စာပါဘုရား)။

ကိုင်း ..... ဒါနသံသရာ ရှည်သေးသလား၊ မရှည်တော့ဘူးလား ..... (မရှည်ပါဘုရား) မသိ, အသိသာ လိုရင်းဖြစ်တယ် ..... (မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း ..... ယနေ့နာရီစေ့ပြီ၊ တော်ကြဦးစို့ .....။

သာဓု ..... သာဓု ..... သာဓု

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

အမရပူရမြို့ – ဓမ္မာရုံ၌

ဟောကြား ပြသ ဆုံးမတော်မူအပ်သော

ကထိန်ရေစက်ချ

အလုပ်ပေး တရားတော် (၄)

(၂၂–၁၁–၆၁)

တကာတကာမတွေ ဒီအချိန် မုဥ္စစေတနာ အချိန်ဆိုတာ လူတိုင်းသိပါပြီ..... (မှန်လှပါဘုရား) မုဥ္စစေတနာ အချိန်ဆိုတာ လှူဆဲ အချိန်နော် ......(မှန်ပါ)။

အဲဒီ လှူဆဲအချိန်မှာ လှေနှစ်ခုပြိုင်တဲ့အခါ လမ်းမှာ ဘယ်လိုပင် လှော်လာငြားသော်လဲ ပန်းဆွတ်တာအရေးကြီး ဆိုတာလို၊ ဒီမှာလဲ တကာတကာမတို့ ဟိုက ပုဗ္ဗစေတနာက ဘယ်လိုဗဲကောင်းကောင်း၊ မုဥ္စစေတနာမှာ ရာဂ, ဒေါသ, မောဟခြံရံမယ် ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် အပျက်ကြီး ပျက်သွားမှာကိုလဲ

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

ဆရာသမား စိုးရိမ်တယ်ဆိုတာ ပေါ်ကြပလား ..... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ နောင်လဲ လှူကြရမယ်၊ ရှေလဲလှူလတ္တံ့ မသေမချင်း၊ ဒီဟာ တော်တော်အရေးကြီးပါကလားဆိုတဲ့ စိတ်ကိုဖြင့် ကွက်ကွက် ကွင်းကွင်းပဲ မှတ်ရမယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

အားလုံး အလှူ့တကာတကာမတွေချည်းပဲ ဆိုတာလဲ ငြင်းဖို့မလိုတော့ပါဘူး ..... (မလိုပါဘုရား) ကထိန်အမ, ကထိန်တကာတွေချည်းပဲ ဆိုတဲ့ဥစ္စာကိုလဲ သိပြီးသားဖြစ်ကြပါတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ သိပြီးသားဖြစ်နေတော့ ဒါနလှူကြတယ်၊ ဒါနစေတနာကို ထားလိုက်လို့ ဒီ့စေတနာနဲ့ လှူဒါန်းပေးကမ်းလိုက်တဲ့ အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့် လူ့ပြည်, နတ်ပြည်စုန်ဆန်ခံစားချင်လို့လှူလို့ရှိရင် ပုညာဘိသင်္ခါရဖြစ်ပါတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

ပုညာဘိသင်္ခါရလို့ ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ..... ပုည က ..... ကုသိုလ်၊ အဘိသင်္ခါရက ..... ပြုလုပ်တာ၊ သြော် ..... ဒါဖြင့် ဒီကုသိုလ်ကံက ခင်ဗျားတို့ကို လူချမ်းသာ, နတ်ချမ်းသာဆိုတဲ့ လိမ်လည်ကောက်ကျစ်တဲ့ ချမ်းသာကြီးကို ပြုပြင်အောင်လို့ ခင်ဗျားတို့

ပြုလုပ်တဲ့ အဝိဇ္ဇာယ်ရောက်တယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် လူ့ဘဝ, နတ်ဘဝ ချမ်းသာခြင်း အလိုရှိလို့ ပြုခဲ့သော် အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ ဖြစ်ပါတယ် ..... (မှန်လှပါ ဘုရား) သင်္ခါရတွေ အများကြီးရှိနေတော့ ပုညာဘိသင်္ခါရာ ဖြစ်ပါတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) သဘောပါပလား ..... (ပါ, ပါတယ်ဘုရား) လူချမ်းသာ, နတ်ချမ်းသာ လုပ်ချင်လို့ကထိန်ကြီး ခင်းကြလို့ရှိရင်ဖြင့် အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ ပုညာဘိသင်္ခါရာ ဖြစ်ပါတယ် ..... (မှန်ပါ)။

အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ မသိမှုအဝိဇ္ဇာလွှမ်းမိုးခြင်းကြောင့် ပုညာဘိ သင်္ခါရာ၊ လူ့ဘဝ, နတ်ဘဝ ပြုပြင်တတ်တဲ့ သင်္ခါရတရားတွေသည် ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကြလေကုန်၏ ..... လို့ ဆိုသောကြောင့် တကာ တကာမတွေ သစ္စာမသိဘဲနဲ့ လှူလိုက်လို့ရှိရင် ပုညာဘိသင်္ခါရ ဖြစ်တယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် မနေ့က ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ရဟတ်ကြီး လှည့်ပြီး စက်ဝိုင်းကြီး ဘုန်းကြီးက ပြတော့ ဒကာသစ်တို့လဲ သိတယ်၊ ဦးသန်းမောင်တို့ သိတယ်၊ ဒကာကြွယ်တို့, ဦးလှဘူးတို့ သိကြ ပါတယ် ..... (မှန်ပါ) လူ့ဘဝ, နတ်ဘဝ တောင့်တပြီး လှူတဲ့ အလှူ ဟာ ဘာသစ္စာတဲ့လဲ ..... (သမုဒယသစ္စာပါဘုရား) သမုဒယ သစ္စာ ..... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား ..... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

ဩော် ..... လူ့ဘဝ, နတ်ဘဝ တောင့်တပြီး လှူတဲ့ဥစ္စာ သမုဒယသစ္စာဖြစ်တယ်.....(မှန်လှပါဘုရား)ထိုကဲ့သို့သမုဒယ သစ္စာဖြစ်ပြီဆိုမှဖြင့် အားလုံး တကာတကာမတွေ အကြောင်း သမုဒယဆိုလို့ရှိရင် စုတေမနေ သေလွန်တော့ကို ဘာသစ္စာ အကျိုးပေးသလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာ အကျိုးပေးပါတယ်ဘုရား)။

လူ့ခန္ဓာ, နတ်ခန္ဓာ, ဗြဟ္မာခန္ဓာမှာ အကျိုးပေးရတဲ့အတွက် ဘာသစ္စာပါလိမ့်..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) လူ့ခန္ဓာအစ ဇာတိက ..... (မှန်ပါ) နတ်ခန္ဓာအစ ဇာတိက ..... (မှန်ပါ) ဘာသစ္စာတုံး ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) လူ့ခန္ဓာအလယ်ဟာ ဇရာပဲ ..... (မှန်ပါ) ဘာသစ္စာလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) လူ့ခန္ဓာဆုံးခါနီး ဗျာဓိပဲ၊ ဘာသစ္စာလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) လူ့ခန္ဓာ နောက်ဆုံးပိတ် ဘာသစ္စာလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

ဩော် ..... ဒါဟာ မသိဘဲ လှူလို့၊ မသိလှူ သမုဒယသစ္စာ ကြောင့် ဒုက္ခသစ္စာဆိုတဲ့ လူ့ဘဝ, နတ်ဘဝ, ဗြဟ္မာဘဝကြီး ရ, ရတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) လှူလဲ လှူရသေး ဒုက္ခလဲ ရောက်ရသေး, ဒုက္ခလဲရောက်ရသေး ..... (မှန်လှပါဘုရား) လှူလဲ လှူရသေး ..... (ဒုက္ခလဲ ရောက်ပါသေးတယ်) ဒါဉာဏ်နဲ့ စဉ်းစားပြီး ဦးသန်းမောင်တို့ အရေးကြီးတော့တယ်ဆိုတာ မှတ်ရလိမ့်မယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

နောက်က တကာတကာမတွေ လူ့လူလဲ လူ့ရသေး ဒုက္ခလဲ ရောက်ရသေးဆိုတော့ ဘယ့်နှယ်နေကြသလဲ ..... (ဆိုးရွားပါတယ်ဘုရား) အင်မတန် ဆိုးရွားတဲ့ အမိပ္ပာယ် ရောက်နေတယ် ..... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် တကာတကာမတွေသည် ..... အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ ပုညာဘိ သင်္ခါရာ မဖြစ်စေမူ၍ အဝိဇ္ဇာ နိရောဓာ သင်္ခါရ နိရောဓော ဖြစ်ရမယ် ..... (မှန်ပါ့ဘုရား) အဝိဇ္ဇာ နိရောဓာ ..... (သင်္ခါရနိရောဓောပါဘုရား) အဝိဇ္ဇာ နိရောဓာ သင်္ခါရနိရောဓော ..... တဒင်္ဂဖြစ်ဖြစ် ဒါဖြစ်ရတော့မယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) အဲဒီ တဒင်္ဂဟာ ဘာပါလိမ့်မလဲလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ တကာတကာမတွေ ယခု ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ထိုင်လိုက်, ထလိုက်, ပြောင်းလိုက်, စောင်းလိုက်, ရွဲ့လိုက်, ရှူလိုက်, အောင့်လိုက်, နာလိုက်, ခန္ဓာကြီးက ပြတယ် ..... (မှန်ပါ့) ဘာသစ္စာလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

သြော် ..... ဒီခန္ဓာကြီးက ဒုက္ခသစ္စာပဲ လက်တွေ့ပြောပြနေပါပေါ့လား တကာတကာမတို့ ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဘာတွေများ ပြောလေ့ ဟောလေ့ ရှိပါလိမ့် ..... (ဒုက္ခသစ္စာလို့ ပြောပါတယ်ဘုရား)။

ဒုက္ခသစ္စာပဲ ပြောလေ့, ဟောလေ့ ရှိနေတော့ သြော် .....

ဒါဖြင့် နှလုံးသွင်းလိုက် ဒီသက်န်း မကပ်ခင်၊ ဩော် ..... ဒီဒုက္ခသစ္စာ ဝိပါကဝဋ်မှ ဒါ ..... ဝိပါကဝဋ်လို့ ခေါ်တယ် ..... (မှန်ပါ) ဒုက္ခသစ္စာ ဝိပါကဝဋ်မှ တပည့်တော်တို့ မျက်မြင်အားဖြင့် ကျွတ်လိုပါတယ်ဘုရား..... (မှန်ပါဘုရား) ဉာဏ်မြင် အားဖြင့်လဲ ကျွတ်လိုပါတယ်ဘုရား ..... ဆိုတော့ သစ္စာမြင်တဲ့ ဉာဏ်သည် ဝိပဿနာဉာဏ်ပဲ ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ဟာလဲဒုက္ခသစ္စာပဲ ..... (မှန်ပါ) ဖြစ်ပျက်, မြင်လဲ ဝိပဿနာဉာဏ်ပဲ၊ဖြစ်ပျက်မြင်လဲ သစ္စာမြင်တဲ့ဉာဏ်ပဲလို့ ဋီကာ ဆရာများလဲ ပြပါတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါကြောင့်တကာတကာမတွေ..... ယခုခဏ သစ္စာမြင်တဲ့ ဉာဏ်ကလေး ဘုန်းကြီးက ဦးတည့်ခိုင်းရမယ်၊ ခန္ဓာဦးတည့်ရမယ်နော် ..... (မှန်လှပါ) သစ္စာမြင်တဲ့ ဉာဏ်နဲ့ ခန္ဓာ ဦးတည့်လိုက်တော့ကို ဘုရားက ဘယ်လိုဟောပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ အဋ္ဌကထာ နိပါတ်အင်္ဂုတ္တိုရ်ကျတော့ 'စိတ္တာလင်္ကာရ စိတ္တပရိက္ခာရမေဝ ဒါနံ သေဋ္ဌ' တဲ့ ..... (မှန်ပါ)။

စိတ္တာလင်္ကာရ စိတ္တပရိက္ခာရဆိုတာ တခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ သမထ ဝိပဿနာ စိတ္တာလင်္ကာရ စိတ္တပရိက္ခာရမေဝ ဒါနံ - သမထဝိပဿနာခြံရံပြီး ပေးလှူခြင်းသည်။ သေဋ္ဌ၊ အမြတ်ဆုံးလို့ ငါဟောသကွ ..... တဲ့ ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတွေ လှူဆဲအခိုက်အတန့်ကို ဝိပဿနာ ခြံရုံရလိမ့်မယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) လှူဆဲ အခိုက် အတန့်ကို ..... (ဝိပဿနာ ခြံရုံရပါမယ်ဘုရား)။

' ဝိပဿနာ ' ခြံရုံမယ်ဆိုတော့ တကာတကာမတွေက စဉ်းစားလိုက်တယ်၊ ဩော် ..... ဝိပဿနာဆိုတာ ' ဝိသေသန ပဿတီတိ ဝိပဿနာ ' ဆိုတဲ့ အတိုင်း ဩော် ..... အထူးရှုရမှာ ပါကလား ..... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘယ်အချိန် ရှုရလိမ့်မတုံးဆိုတော့ မုဉ္စစေတနာ အချိန်မှာ ယနေ့အတွက် ကြွလာလို့ မုဉ္စစေတနာ အချိန်မှာပဲ ရှုရလိမ့်မယ် ..... (မှန်လှပါ)။

မုဉ္စစေတနာအချိန် တကာတကာမတွေက ရှုလိုက်တော့ကို ခန္ဓာကြီးကို ဒုက္ခသစ္စာ သဘော၊ ဖြစ်ပျက်ရှုနေကျ ပုဂ္ဂိုလ်က ဖြစ်ပျက် ရှုပေါ့ဗျာ ..... (မှန်ပါ) ဝေဒနာရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ဩော် ..... ဝေဒနာ ဒုက္ခသစ္စာပဲ ..... (မှန်ပါ့) အင်း ..... ဟင် ..... စိတ်ရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ စိတ်ဖြစ်ပျက်ကလေးဟာ ဩော် .... ဒုက္ခသစ္စာပဲ ..... (မှန်ပါ့)။

ရှုပြီး ဒီဒုက္ခသစ္စာလေးတွေ မြင်ပြီးတော့မှ တပည့်တော်တို့ ယခု အင်မတန် ကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့ ကထိန်ကြီးကို သံဃိက ဒါနအဖြစ်နဲ့ လှူဒါန်းရမှာသည်ကား..... လို့ဆိုရင်ဖြင့် ဒီမျက်မြင်

ဒုက္ခဝဋ်ကြီးမှ ကျွတ်လိုလို့ လှူဒါန်းချင်တဲ့စိတ် ပေါ်လာအောင် ရှုရမယ် ...... (မှန်လှပါဘုရား)။

မျက်မြင်ဒုက္ခဝဋ်မှ ကျွတ်လိုလို့ ဒါကျွတ်ချင်တဲ့ အကူအညီ အထောက်အပံ့အဖြစ်ဖြင့် တပည့်တော်တို့ လှူဒါန်းပါတယ်လို့ ဆိုတဲ့ဥစ္စာကို ခင်ဗျားတို့ အတိအလင်း ခန္ဓာနှလုံးသွင်းရလိမ့်မယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် အားလုံးသော တကာတကာမတွေကို သတိပေး လိုက်ပါတယ်၊ သက်န်းမကပ်မိ ရှေးအဖို့ ကာလ၌ သီလက ပြည့်စုံ ပြီးသား ..... (မှန်လှပါ) သမထ, ဝိပဿနာကလေးက ကျန်နေ သေးတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ စိတ်ကိုတန်ဆာမဆင်ဘဲနဲ့ ခင်ဗျားတို့ရော့.... အင့် ..... ဆိုပြီး ပေးကမ်းလိုက်လို့ရှိရင် ဒါနရိုးရိုး ဖြစ်မယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဒါနရိုးရိုး ဖြစ်ခဲ့လို့ရှိရင်ဖြင့် ဒါနရှစ်မျိုးရှိရာတွင် ရှစ်ခုမြောက်ဒါန အမြတ်ဆုံးဒါနသို့ မရောက်ပေဘူး ...... (မှန်လှပါ)။

ထိုကဲ့သို့ မရောက်တဲ့ အခါကျတော့ အရင်းတွေ ဘယ် လောက်ပင် များများ၊ အခု ကထိန်ပွဲကြီးမှာ လှူကြ၊ တန်းကြနဲ့ အင်မတန် ကြီးကျယ်ပါတယ် ..... (မှန်လှပါ) အရင်းများပြီး အမြတ်သေးခဲ့သော် ဒီကုန် မကူးကောင်းပါဘူး ..... (မှန်လှပါ

ဘုရား) အရင်းနည်း ပြီး အမြတ်ကြီးခဲ့သော် ကူးကောင်းပါတယ် ..... (မှန်ပါ့)။

အရင်းများပြီး ကြီးသည်ထက် ကြီးကျယ်လို့ရှိရင်လဲ ဒီကုန်ကို ကူးထိုက်တယ်ဆိုတာ ကုန်သည်သဘောနဲ့လဲ သိပြီးသားဖြစ်ပါတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဒါ့ကြောင့် မောင်ထွန်းလှိုင်တို့လူစု၊ ဒကာကြွယ်တို့လူစုတွေက၊ ဦးသန်းမောင်တို့ မောင်ဘတုတ်တို့ ဒကာသစ်တို့ လူစုတွေက ဝိပဿနာ ခြံရုံကြဦးစို့ ..... (မှန်လှပါ)။

အိမ်ကျမှ ခြံရုံမယ်ဆိုတော့ ပရစေတနာမှာ သွားခြံရုံတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) ယခု ခြံရုံလိုက်လို့ရှိရင် မုဥ္စစေတနာမှာ သွားပြီးခြံရုံတဲ့အတွက် ဘုန်းကြီးတို့တကာတကာမတွေမှာ အဋ္ဌကနိပါတ် အင်္ဂုတ္တိုရ် ပါဠိတော်ကြီးမှာ ကိုယ်တော်တိုင် ဟောပြီး သကာလ ထားသောကြောင့် 'စိတ္တာလင်္ကာရ စိတ္တပရိက္ခာရမေဝ ဒါနံ သေဋ္ဌံ' ..... တဲ့၊ အဋ္ဌကထာဆရာက ဘယ်လိုဖွင့်လိုက်သလဲ စိတ္တာ လင်္ကာရ စိတ္တပရိက္ခာရ ဝသေန–သမထ ဝိပဿနာ ခြံရုံသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမထဝိပဿနာ ခြံရုံပြီးသကာလ လှူတဲ့ဒါနမှ သာလျှင် အမြတ်ဆုံးဒါန ဖြစ်ပါတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဒီအတိုင်းနေမလား၊ သမထ ဝိပဿနာ ကလေး ရှေ့ပြေးပြီးသကာလ ခန္ဓာဝန် ဒုက္ခဝဋ်မှ လွတ်လိုလို့

လှူကြမလားလို့ တရားတစ်ပွဲလုံး မေးလိုက်ပါတယ် ….. (ခန္ဓာဝန်ဒုက္ခဝဋ်မှ ကျွတ်လိုလို့ လှူကြပါမယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာဝန်ကျွတ်လိုလို့ လှူချင်လို့ရှိရင်ဖြင့် ငါးမိနစ် ခန္ဓာကိုယ် နှလုံးသွင်းပါ ….. (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘုန်းကြီးက နာရီကြည့်ပြီး စဉ်းစားနေမယ်၊ ကဲ ….. နှလုံးသွင်းကြ အားလုံး ။

ထိုက်တန်သလောက်တော့ မြင်ကြရော့မယ်လို့ ….. ဆရာဘုန်းကြီးက အောက်မေ့တယ်နော် ….. (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒကာကြွယ်တို့ မြင်ရဲ့လား ….. (မြင်ပါတယ်ဘုရား) ဖြစ်ပျက် ဒုက္ခသစ္စာကလေးတွေ မြင်ရဲ့လား ….. (မြင်ပါတယ်ဘုရား) နောက်က တကာတကာမတွေ ….. (မြင်ပါတယ်ဘုရား) ထိုကဲ့သို့ မြင်ခဲ့သည်ရှိသော် အဖြစ်အပျက်က ဒုက္ခသစ္စာနော် ….. (မှန်ပါ့) မြင်မှုက လောကီ မဂ္ဂသစ္စာ ….. (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီလောကီ မဂ္ဂသစ္စာနဲ့ မြင်တော့မှ သြော် ….. မိမိ မြင်တာ ဒုက္ခသစ္စာဆိုတော့၊ ဒုက္ခသစ္စာမြင်တော့ သတိ သမာဓိ ဝီရိယဆိုတဲ့ သမာဓိ မဂ္ဂင်သုံးပါး မပါဘဲနဲ့လဲ မဖြစ်နိုင်ဘူး ….. (မှန်ပါ့)။

သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပဆိုတဲ့ ပညာမဂ္ဂင်နှစ်ပါး မပါဘဲနဲ့လဲ မမြင်နိုင်တော့ကို၊ သြော် ….. သမထဝိပဿနာဖြင့် ပြည့်စုံသွားပြီ ….. (မှန်ပါ့ဘုရား) သမထ ဝိပဿနာ ပြည့်စုံပါပလား …..

(ပြည့်စုံပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီအလှူပွဲကြီး၌ တကာတကာမတို့ ကိုယ်မြင်တဲ့ ဒုက္ခဝဋ်မှ ကိုယ့်ဉာဏ်နဲ့ ကျွတ်ချင်ကြပလား ..... (ကျွတ်ချင်ပါပြီဘုရား) ဩော် ..... ဒီ ခန္ဓာကြီးဟာ ဘယ်လိုထားလို့ ဘယ်လိုသိလို့မှ မရတဲ့ ခဏခဏ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတယ်၊ ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက်, ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက်, သခ်ီရ ဒုက္ခကြီးနဲ့ တွေ့ကြုံနေရတယ်။

ဒီ ဒုက္ခဝဋ်မှ ကျွတ်လိုတဲ့ ဉာဏ်နဲ့ အားလုံး တကာတကာမတွေ ဆရာတော် သမားတော်တွေကို သံဃိကသကၤန်း ကပ်ကြရလိမ့်မယ်နော် ..... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကိုင်း ..... ဒါဖြင့် မျက်မြင်ဝိပဿနာ ဒိဋ္ဌဝိပဿနာ ဖြစ်ပြီးသကာလ နေတော့ သမထ ဝိပဿနာ မုဥ္စစေတနာမှာ ခြံရံပြီးတော့ ကပ်ရှုပဲ ကျန်တော့ပါတယ်နော် ..... (မှန်ပါ)။

ကိုင်း ..... ဆရာဘုန်းကြီးက ရှေ့ဆောင်ပြီးတော့ ချပေးမယ်၊ တကာတကာမတွေ လိုက်ကြနော် ..... (မှန်ပါ ဘုရား)။

'မယံ ဘန္တေ သံသာရ ဝဋ္ဋဒုက္ခတော မောစနတ္ထာယ
သပရိဝါရံ ကဋ္ဌိနစီဝရံ သံဃဿ ဒေမ ..... '
(၂, ခေါက်ဆို)။

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ မယံ၊ တပည့်တော် တပည့်တော်မတို့သည်။ သံသာရဝဋ္ဋဒုက္ခတော၊ ဖြစ်ပျက်အစဉ် ခန္ဓာ သံသရာ ဒုက္ခသစ္စာကြီးမှ ဒုက္ခသစ္စာဝဋ်ကြီးမှ။ မောစနတ္ထာယ၊ လျင်လျင်မြန်မြန် မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ် အမြင်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ လွတ်မြောက်ခြင်း အကျိုးငှာ၊ သပရိဝါရံ၊ အခြံအရံနှင့် တကွသော။ ဣမံ ကထိနစီဝရံ၊ ဤကထိန်လျာ သင်္ကန်းကို။ သံဃဿ၊ မင်္ဂလာတိုက်၌ ပုရိမဝါမှ ကောင်းစွာ ကျွတ်လွတ်တော်မူကြသော သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့အား။ ဒေမ၊ မအိုမသေအံ့မြဲနေသော နိဗ္ဗာန်ကို ရည်မှန်း၍ သမထ ဝိပဿနာ ခြံရံသော ဒါနအဖြစ်ဖြင့် လှူဒါန်းကြပါကုန်၏ အရှင်ဘုရား။

ကဲ ..... သင်္ကန်း ကပ်ကြပေတော့၊ တကာတကာမတွေ အားလုံး အလှူပွဲကြီး ဖြစ်သောကြောင့် အားလုံးပဲ ရေစက်ချကြပါစို့ ..... (မှန်လှပါဘုရား) အားလုံး ရေစက်ချကြပါစို့ အလှူပွဲကြီးကို ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဝိပဿနာ ခြံရံတဲ့ ဒါနကြီး အကျိုးကျေးဇူးတွေကို ပြပြီးသကာလ တကာတကာမတွေ ကြပ်ကြပ်ဂရုစိုက်ပြီး ဒီအချိန်မှာ အိမ်မှာ ပြောခဲ့တဲ့စိတ်တွေ၊ အိမ်ပြန်ချင်တဲ့ စိတ်တွေ၊ ညောင်းညာတဲ့ စိတ်တွေ၊ ညောင်းညာတဲ့ ဒုက္ခသဟဂုတ် ကာယဝိညာဏ် စိတ်တွေ၊ ဒါတွေ ပေါ်လာလို့ရှိရင်လဲ အလုံးစုံ

ဖြစ်ပျက်သာ ရှုပစ်လိုက် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

အကုန်ဖြစ်ပျက်ရှုပြီး တကာတကာမတွေက အင်း ..... အနိစ္စခန္ဓာကိုယ်၊ အနိစ္စခန္ဓာကိုယ်ဆိုတာ မြင်ပါလိမ့်မယ် ..... (မြင်ပါတယ်ဘုရား) ဒုက္ခသစ္စာ ခန္ဓာကိုယ်ဆိုတာ မြင်ပါလိမ့်မယ် ..... (မြင်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ပျင်းတဲ့စိတ်လာလဲ ပျင်းတဲ့စိတ် ဖြစ်ပျက်ရှု ..... (မှန်ပါ့ဘုရား) ငိုက်တဲ့စိတ်လာရင်ကော ..... (ငိုက်တဲ့စိတ်ဖြစ်ရှုရပါမယ်ဘုရား)။

ကြာတယ် ..... ဘုန်းကြီး ဟောနေလိုက်တာ ကြာတယ်လို့ ဒေါသကလေးလာရင်ကော ..... (ဒေါသကလေး ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်) ဒေါသစိတ်ကိုလဲ ဖြစ်ပျက်ရှု ..... (မှန်လှပါ) ဘုန်းကြီးပြောနေတာ ရှည်လိုက်တာဆိုပြီးသကာလ စိတ်ထဲ မခံသာလို့ရှိရင်လဲ ဘာလုပ်ကြမလဲ ..... (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်ဘုရား)။

အဲဒီ ..... မခံသာတဲ့စိတ်ကို ဖြစ်ပျက်ရှုပါ ..... (မှန်လှပါဘုရား) 'သဒေါသစိတ္တံ သဒေါသစိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ' လုပ်ပါ ..... (မှန်ပါဘုရား) အဲဒီကဲ့သို့လုပ်ပြီး ဝိပဿနာနဲ့ တကာတကာမတွေ နား;, က ဘုန်းကြီးပြောတာ ထောင်ပါ ..... (မှန်ပါ) ဉာဏ်က ခန္ဓာကိုယ် လှည့်ပါ ..... (မှန်ပါဘုရား) နားက ..... (ဘုန်းကြီး

ပြောတာထောင်ပါ) ဉာဏ်က ..... (ခန္ဓာကိုယ် လှည့်ပါဘုရား)။

ခန္ဓာကိုယ်လှည့်ပြီးသကာလ, နာလို့ရှိရင် ယခုဆရာ ဘုန်းကြီး နာရီ သုံးမတ်လောက်ဆိုသလိုပဲ ရေစက်ချတရားပြော ပါလိမ့်မယ်နော် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒီလို ပြောတဲ့အခါကျလို့ရှိရင် တကာတကာမတွေက ဝိပဿနာဉာဏ် ဦးစီးပြီးသကာလ အင်း ..... အလှူပွဲမှာ ဝိပဿနာဉာဏ် ဦးစီးနေတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ သေချာသွားအောင် လို့နော် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ကိုင်း ..... သေသေချာချာ မှတ်ကြပေတော့ တကာ တကာမတို့ ဒီဘဝ, ဒီဌာန, ဒီအချိန်, ဒီကျောင်းပေါ် ရောက်ပြီးသကာလ ဒီလိုလာကြသည်ကားလို့ဆိုရင်ဖြင့် အစရှိပါ လိမ့်ဦးမယ်၊ သူဘယ်က စ, လို့ ဒီအနားရောက်လာပါလိမ့်မလဲဆို တာ ဦးသန်းမောင်တို့ တွေးရမယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

တွေးရတဲ့ အခါကျတော့ တပည့်တော်တို့ ဘုရားအစမှာ ယခုဘဝမှာဖြင့် အမိဝမ်းခေါင်း ကလလရေကြည်က စ,ခဲ့ ပါတယ်ဆိုတာ အားလုံးက အဖြေထွက်ရတယ် ..... (မှန်လှ ပါဘုရား)။

ကလလရေကြည်က စ, ခဲ့ပါတယ်ဆိုတာ အားလုံးအဖြေ ထွက်တော့ ကလလရေကြည်ကလေးဟာ တကာတကာမတို့

အင်မတန် သေးငယ်ပါတယ်ဆိုတာလဲ ခဏခဏပြောလို့ နားလည်လောက်ပါပြီနော် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကလေးဟာ ရုပ်၏ ဇာတိဆိုရင်လဲ အမှန်ပါပဲ ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဒီ ကလလရေကြည်နဲ့ တွဲနေတဲ့ ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရတွေကလဲ နာမ်၏ ဇာတိတွေ ..... (မှန်ပါဘုရား) ဩော် ..... ဒါကလေးတွေဟာ 'ဇာတိပိ' ဘာသစ္စာလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာ ပါဘုရား)။

ဩော် ..... တပည့်တော်တို့ လာခဲ့ရတာဘုရား၊ အစ ကတည်းက ဒုက္ခနဲ့ပါဘုရား ..... (မှန်လှပါဘုရား) အစကတည်း က ..... (ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ပါဘုရား) အင်း ..... ဒီဒုက္ခကြီးကိုလဲ တကာတကာမတွေ လှူဒါန်း ပေးကမ်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ နောက်ဇာတိ ကို လိုချင်လို့ရှိရင် လှူမိုက်အလှူ ဒုက္ခပူရမှာပဲ ..... (မှန်လှပါ ဘုရား)။

ဩော် ..... ဒါဖြင့် တကာတကာမတွေ ကိုယ်လာခဲ့တဲ့အစ ကိုယ်မြင်ကြပလား ..... (မြင်ပါတယ်ဘုရား) အမိဝမ်းခေါင်းထဲ ကလလရေကြည်ကစ, ခဲ့တယ် ..... (မှန်ပါ) ဘာသစ္စာနဲ့လဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ပါဘုရား)။

ဩော် ..... ဒီဒုက္ခကြီးကိုတပည့်တော် ရွံမုန်းခြင်း၊ ငြီးငွေ့ ခြင်းကို လုံးပမတွေလိုလို့ ဤသံဃိကဒါန ကထိန်အလှူပွဲကြီး

ကို ဆင်နွှဲပါတယ်၊ ဒုက္ခသစ္စာကြီး ကြောက်လွန်းလို့ ဒီကထိန်အလှူပွဲကို သမထဝိပဿနာ ခြံရံပြီး လွတ်ခြင်း, ကျွတ်ခြင်းဖြစ်တဲ့ အ, ဇာတိဖြစ်တဲ့ ပဋိသန္ဓေမနေရာကိုသာလျှင် ရောက်ခြင်းရခြင်း ဆန္ဒပြင်းပြသည် ဖြစ်ပါ၍ ဇာတိကို ရွံမုန်းပြီး အဇာတိကိုတောင့်တတဲ့ ဆန္ဒနဲ့ သံဃာတော်များအား လှူဒါန်းပါ၏လို့ ယခုအချိန်စိတ်ပြောင်းလိုက်ပါဦး၊ ပြောင်းလိုက်ပါဦး ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

တပည့်တော် တပည့်တော်မတို့သည် တပည့်တော်တို့၏ဘဝ ဇာတိဒုက္ခက စ, ကြောင်းကို ကေန်သိ တကယ်သိသည်ဖြစ်ပါ၍ ဇာတိဒုက္ခကြီးကို ရွံခြင်း, မုန်းခြင်း, ငြီးငွေ့ခြင်း, ပျင်းရိခြင်း, မလိုချင်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်ပါ၍ အ, ဇာတိဟု ဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုသာ ရည်မှန်း၍ သံဃာတော် အရှင်မြတ်တို့အားသံဃိက ကထိန်လျာသင်္ကန်းကို လှူဒါန်းပါ၏ အရှင်ဘုရား ..... ။

ဩော် ..... ဇာတိကြောက်ပြီး အ, ဇာတိဆန္ဒပြင်းပြလို့လှူကြတာပါကလား ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဘာကြောက်ပြီးလှူကြသလဲ ..... (ဇာတိကြောက်ပြီး လှူကြပါတယ်ဘုရား) ဇာတိတော့ကြောက်တယ်..... (မှန်ပါ) အဇာတိတော့ရောက်လိုတယ်..... (မှန်ပါ) ဇာတိကြောက်ပြီးအဇာတိရောက်လိုတဲ့ဆန္ဒနဲ့လှူဒါန်းပါ၏လို့ ပြောင်းလိုက်စမ်းပါနော် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

ဒကာကြွယ်ပေါ့ပေါ့ကလေးမနေလိုက်ပါနဲ့.....(မှန်လှပါ) ဦးသန်းမောင်မပေါ့ပါနဲ့ ..... (မှန်ပါဘုရား) ဒီအရေးအင်မတန်ကြီးတယ်ဆိုတာ တကာတကာမတို့ အိုက်တာ, ပူတာ ဂရုစိုက်မနေနဲ့ ..... (မှန်လှပါ) အိုက်တာ, ပူတာ ဘာသစ္စာတုံး ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) လာရင်ရှုပစ်ပါ ..... (မှန်လှပါဘုရား) ကိုယ်ထဲ ဒုက္ခဝေဒနာပေါ်တယ်၊ ဒုက္ခသစ္စာပဲ ရှုကြ ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

'သံခိတ္တေန ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာပိ ဒုက္ခသစ္စံ' မမေ့ပါနဲ့၊ ဆရာပြောတာ နားထောင်ပြီး ခန္ဓာကပြရင် ရှုချလိုက်ပါ ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ဇာတိကြောက်လို့ လှူတဲ့ အလှူပဲ ..... (မှန်လှပါဘုရား) ယခု ဒကာကြွယ်တို့ ဦးလှဘူးတို့ အစရှိသော ဦးသန်းမောင်တို့ဒကာသစ်တို့မောင်ဘသော်တို့.....(မှန်လှပါ) ဟော့ ..... မင်းတို့ ဘယ်အခြေအနေ ရောက်လာသတုံး အိုပါပြီဘုရား ..... (မှန်လှပါ)။

ယခု ဘာဒုက္ခသစ္စာကြီးနဲ့ နေကြပါလိမ့် ..... (ဇရာဒုက္ခနဲ့ပါဘုရား) ဇရာဒုက္ခကြီးနဲ့နေကြရတယ်.....(မှန်လှပါ) နောက်က တကာတကာမတွေ ပျိုသလား ..... အိုသလား ..... (အိုကြပါပြီဘုရား) အိုတာ ဘာသစ္စာလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

ဩော် ..... ဒီဒုက္ခသစ္စာကြီးက တကာတကာမတို့ နောက်ဘဝက သမထဝိပဿနာ မခြံရံတဲ့ဒါနနဲ့ လုပ်ခဲ့တဲ့အတွက် ယခု အိုခြင်းဆိုးနဲ့ ကိုယ်တိုင်တိုးပါပေါ့လား.....(မှန်လှပါဘုရား)။

အိုခြင်း ဆိုးနဲ့ ကိုယ်တိုင်တိုးနေကြတယ် ..... (မှန်ပါ) ရှေ့ဆက်တိုးချင်ကြသေးသလား ..... (မတိုးချင်ပါဘုရား) နှစ်ခါတော့ မမိုက်ပါနဲ့တော့ ..... (မှန်လှပါ) နှစ်ခါတော့ မမိုက်ပါနဲ့တော့ လို့ဆိုတာ ဆရာက တားမြစ်တယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ကောင်းပြီ ယခုအိုတဲ့ဒုက္ခကြီးနဲ့ တိုးနေတော့ နေချင်လို့ နေရတာလား ..... သူ့အကျိုးပေးအတိုင်း နေရတာလား ..... (သူ့အကျိုးပေးအတိုင်း နေရတာပါဘုရား)။

ဩော် ..... မှားချက်သင့်လို့ မှားချက်ခံနေရတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာ လုပ်ခဲ့တဲ့အတွက် အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ သင်္ခါရနိရောဓော မလုပ်ခဲ့တဲ့အတွက် မှားချက်ကြီးဖြင့် သူများပေးတာလား ..... ကိုယ့်ကိုယ်တိုင်ခံယူပြီး သကာလ တောင်းတဲ့ဆုပြည့်တာလား မေးလိုက်ပါတယ်.....(တောင်းတဲ့ဆု ပြည့်တာပါဘုရား) မိုက်ပြစ်သင့်နေတာ ..... (မှန်လှပါဘုရား) မိုက်ပြစ်သင့်နေတယ်ဆိုတာ ပေါ်ကြပလား ..... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

နောက်ဘဝက အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ ပုညာဘိ သင်္ခါရာကြောင့်

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

ခန္ဓာဒုက္ခသစ္စာကြီး မရှုမလှ ရ, နေကြတာ ..... (မှန်လှပါဘုရား) အိုက်လိုက်, ပူလိုက်တာလဲ လွန်လို့၊ အိုခြင်းဆိုးကြီးကလဲ တွေ့လျက် ..... (မှန်လှပါ) ဘာသစ္စာနဲ့ နေရသလဲ ..... (ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ နေရပါတယ်ဘုရား) နောက်တစ်ဖန် ဒီလို နေချင်သေးသလား ..... (မနေချင်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဒုက္ခကြီးဟာ ရွံစရာ မုန်းစရာလား ..... သိမ်းပိုက်စရာလား ..... (ရွံစရာ မုန်းစရာပါဘုရား)။

ကဲ..... လိုက်ဆိုကြ၊ တပည့်တော် တပည့်တော်မတို့သည် ' အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ ပုညာဘိသင်္ခါရာ ' ကို အလုပ်မှားသည့်အတွက် သမထဝိပဿနာ ခြံရံသော အလှူကိုမလှူမိသည့်အတွက် ဝိပါကဝဋ်ဒုက္ခကြီးကို ကိုယ်တိုင်တွေ့ရ လှလှကြီးခံနေရသည် ဖြစ်ပါ၏။ ယခုမြင်သော ဒုက္ခဝဋ်မှ ရွံခြင်း၊ မုန်းခြင်း၊ ပျင်းရိခြင်း၊ ငြီးငွေ့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်ပါ၍ အဇရာ, ဟု ဆိုအပ်သော မအိုရာမှန် ပြည်နိဗ္ဗာန်ကိုသာ ရောက်လိုခြင်း၊ ရ, လိုခြင်း ဆန္ဒပြင်းပြသည် ဖြစ်ပါ၍ သံဃိကဒါန ဖြစ်သော အခြံအရံနှင့်တကွ ကထိန်လျာ သင်္ကန်းကို ပုဂ္ဂိုလ်မရည်မှန်းဘဲ သံဃာကိုသာ ရည်မှန်း၍ လှူဒါန်းပါ၏ ..... အရှင်ဘုရား။

ဦးသန်းမောင် သိပ်အဖိုးတန်တယ် ..... (အဖိုးတန်ပါတယ်

ဘုရား) အားလုံး တကာတကာမတွေ ဝမ်းမြောက်ကြရဲ့နော် ..... (မှန်ပါ့ဘုရား) တစ်သက်မှ တစ်ခါလှူရတဲ့ အသဒိသ ဒါနအလှူနဲ့ အတူတူပဲ ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ကိုင်း ..... ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေကို လမ်းပြကောင်းနဲ့ ကြုံပြန်တော့လဲ ဒကာသစ်ရေ ..... နောက်လိုက်ကောင်းလိုတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) လမ်းပြကောင်း ချွတ်ယွင်းချက် ရှိနေပြန်တော့လဲ နောက်လိုက်ချော်ကြတယ် ..... (မှန်ပါ့ဘုရား) လဲကြ, ကွဲကြပေါ့ဗျာ ..... (မှန်ပါ)။

အဲ ..... ယခုအချိန်မှာဖြင့် အလွန်အဖိုးတန်သော လမ်းပြကောင်းနဲ့လဲ တွေ့ပြန်၊ နောက်လိုက်တွေကလဲ ချော်မကျဘဲနဲ့ ဖြောင့်ဖြောင့်လိုက်ပြန်သောကြောင့် ငါတို့သည် ဝဋ်ဒုက္ခကျွတ်တဲ့ ဝိဝဋ္ဋသံဃိက ဒါနအလှူကြီးဖြင့် အထမြောက်ပြီပေါ့ ..... ဆိုပြီးသကာလ ဒီဥစ္စာဖြင့် သမထဝိပဿနာ ခြံရံတဲ့ အလှူကြီး ဖြစ်သောကြောင့်လဲ ဝိဝဋ္ဋအစစ် ဖြစ်ပါတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်ကြီးမှာ ဒီအတိုင်းလာတော့ လေးလေးစားစားနဲ့ ဩော် ..... ငါးမူးတစ်ကျပ်ထည့်နိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တောင်မှလဲ ပစ္စည်းက မနည်းဘူး အကျိုးပေးနိဗ္ဗာန်တိုင်တိုင် တစ်ခါတည်း

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

ဉာဏ်အမြင်နဲ့ ရောက်အောင် ဝင့်ကြီးရွံမုန်းပြီး လှူတဲ့အလှူဖြစ်သောကြောင့် ဝိဝဋ္ဋ ဖြစ်လေသောကြောင့်လဲ တကာတကာမတို့ ပစ္စည်းလိုရင်း မဟုတ်ဘူး၊ စိတ်ထားမွန်မြတ်ဖို့ လိုရင်းပါပဲ ..... (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းကြပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အင်း ..... တကာတကာမတွေ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးရေ့ဘယ်စခန်းနဲ့ဘယ်လမ်းများမြန်းကြဦးမယ်ဆိုတာလဲ ခန္ဓာက သွားလျက်ကိုးဗျ ..... (မှန်လှပါဘုရား) အင်း ..... ခန္ဓာကြီးက ယခုအခါ အိုလမ်းကနေပြီး နာလမ်းကိုဖြင့် အရောက် ပြေးနေကြပြီ ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

တကာတကာမတို့ အခု အိုလမ်းကနေပြီး ဘယ်လမ်းကို သွားနေကြသတုံး ..... (နာလမ်း သွားနေပါတယ်ဘုရား) တားပါလားဗျ .....(မရပါဘုရား) ဘာရမတုံး..... အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ ပုညာဘိသင်္ခါရ လုပ်ခဲ့တာကိုး ..... (မှန်လှပါဘုရား) အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ ..... (ပုညာဘိသင်္ခါရ လုပ်ခဲ့ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ပုညာဘိသင်္ခါရာ အထက်နားက အုပ်ချုပ်နေတာက အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ ..... (မှန်လှပါ) သြော် ..... မသိလှူ, လှူခဲ့တယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဘယ့်နယ်ဆိုပါ့မလဲ ..... (မသိလှူ, လှူခဲ့ပါတယ်ဘုရား)။

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

မသိတာက အဝိဇ္ဇာ၊ လှူတာက သင်္ခါရဆိုတော့ မသိတာ အုပ်ချုပ်ပြီး လှူလိုက်တဲ့အတွက် ..... တဲ့၊ တကာတကာမတွေမှာ ယခု တပည့်တော်တို့ အိုတဲ့အထဲမှာ နာလမ်း ပြေးရတော့ ကိုယ်ကျိုးဖြင့် လှလှကြီးနည်းပေါ့ဘုရား ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

အိုတဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ဘယ်ပြေးနေရသလဲ ..... (နာလမ်းပြေးနေရပါတယ်ဘုရား) နာလမ်းကိုပြေးနေရပြန်တော့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ အစ, ကလဲ မကောင်း, အလယ်မှလဲ မကောင်းဘဲနဲ့ ကိုယ်ကျိုးနည်းနေကြတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘယ်နှယ့်ကြောင့် ကိုယ်ကျိုးနည်းရသလဲ၊ ကံမကောင်း အကြောင်းမသင့်လို့ နည်းရတယ်လို့ သူများက ဆိုလို့ရှိရင် မယုံကြပါနဲ့ ..... (မှန်လှပါ) အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ ပုညာဘိသင်္ခါရာ၏ ဒဏ်ချက်ပေါ့ ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘယ့်နှယ်မှတ်ကြမယ် ..... (အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ ပုညာဘိ သင်္ခါရာ၏ ဒဏ်ချက်ပါဘုရား) အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ ပုညာဘိသင်္ခါရာ ၏ ဒဏ်ချက်ကြောင့် ယခုဖြင့် အိုဘေးကြီး ထမ်းပြီးသကာလ နာဘေးရှိရာ ပြေးရတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) အိုဘေးကြီး ထမ်းပြီး ..... (နာဘေးရှိရာ ပြေးရပါတယ်ဘုရား) ပြေးချက် ဆိုးလှချည်လား ..... (ဆိုးပါတယ်ဘုရား) ထမ်းရတာ ဘာဘေး

တဲ့လဲ ..... (အိုဘေးပါဘုရား)။

အိုဘေးခန္ဓာကြီးနော် ..... (မှန်ပါ) ပြေးလို့ ရောက်မည့် နေရာက ဘယ်နေရာလဲ ..... (နာဘေးရှိရာပါဘုရား) နာဘေးစုံ နေတဲ့နေရာ ..... (မှန်ပါ့) အမယ်လေး ..... တစ်ချက်မှလဲ မကောင်းပါလား ..... (မကောင်းပါဘုရား) ပေါ်ကြပလား ..... (ပေါ်ပါပြီဘုရား) ဒါဖြင့် ဒီနာဘေးကြီးရှိရာဖြင့် တကာတကာမ တွေ ဘုန်းကြီးလဲ မကယ်နိုင်ဘူး ..... (မှန်လှပါ) ဘာ့ကြောင့်တုံး ဆိုတော့ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ ပုညာဘိသင်္ခါရာရဲ့ ဒဏ်ချက် သင့်နေတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဘယ်သူ့ ဒဏ်ချက် သင့်ပါလိမ့် ..... (အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ ပုညာဘိ သင်္ခါရာ၏ ဒဏ်ချက်သင့်ပါတယ်ဘုရား) ဩော် ..... နောက်ထပ် အသင့်ဖြင့် မခံကြပါနဲ့၊ လိမ္မာကြပါတော့ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ဆရာဘုန်းကြီးက သတိပေးလိုက်တယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) လိမ္မာတော့မလား ..... ဒါဖြင့် ..... (လိမ္မာပါ တော့မယ်ဘုရား)။

လိမ္မာရမယ် ..... (မှန်ပါ့) အခု အိုဘေးထမ်းပြီး နာဘေး ရှိရာ ပြေးရတော့မယ်ဆိုတော့ ရပ်လို့လဲမရ၊ ဆီးလို့လဲ မရ ..... ခန္ဓာ့ထုံးစံအတိုင်း ဖြစ်နေတယ် ..... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့သည် အိုဘေးထမ်းပြီး နာဘေးရှိရာ ပြေးရတော့ အင်း ..... ဒီမီးပုံက သေးတာနဲ့ ဟိုမီးပုံကြီးထဲ ပြေးလိုက်ဦးမယ်ဆိုတဲ့အဓိပ္ပာယ်ရောက်ပါတယ် ..... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား) မရောက်ဘူးလား ..... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဩော် ..... ဉာဏ်နဲ့ တွေးကြ, ဉာဏ်နဲ့တွေးကြ တကာတကာမတို့ ခန္ဓာလမ်းစဉ်က ဤလမ်းစဉ်မှတစ်ပါး ဘယ်မှ မရွေ့ဘူး ..... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရွေ့ကြရဲ့လား ..... (မရွေ့ကြပါဘုရား)။

အခု ဘယ်လမ်းသွားနေကြသလဲ ..... (နာလမ်းသွားနေပါတယ်ဘုရား) ဘာတွေ ထမ်းသွားကြသလဲ ..... (အိုဘေးထမ်းသွားပါတယ်) အိုဘေးထမ်းပြီး နာဘေးရှိရာ ပြေးတယ် ..... (မှန်လှပါ) လွန်လှချည်လား တကာတကာမတို့ ..... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကံမကောင်းအကြောင်းမသင့်လို့လား၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ ပုညာဘိသင်္ခါရကြောင့်လား ..... (အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ ပုညာဘိသင်္ခါရကြောင့်ပါဘုရား) အ, ပုညာဘိ သင်္ခါရကို မဟောရဲသေးဘူး ..... (မှန်လှပါ) ပုညာဘိ သင်္ခါရာကိုပဲ အတော်ဆိုးနေပြီ ..... (မှန်ပါ့၊ ဆိုးပါတယ်ဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာ အုပ်ချုပ်တဲ့ ကုသိုလ်ကြီး ဒကာကြွယ်တို့က နောက်တုန်းက ခပ်ပြုံးပြုံးကလေး လုပ်ခဲ့တာ အခုတော့ မဲ့ပြီး

ခံရတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) ရှေးက ဘယ်လိုလုပ်ခဲ့ပါလိမ့် ..... (ခပ်ပြုံးပြုံးကလေး လုပ်ခဲ့ပါတယ်ဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ ငါလူချမ်းသာရအောင် လုပ်မယ်ဟ ဆိုပြီးသကာလ ခပ်ပြုံးပြုံး လုပ်ခဲ့တာ အခုတော့ ဒကာကြွယ်ကြီး သွားကျိုး၊ ဆံဖြူ၊ မျက်လုံးကလဲမွဲနဲ့ မဲ့နေပါပေါ့ကလား ..... (မှန်ပါ့ဘုရား) မမဲ့ရသေးဘူးလား ..... (မဲ့ရပါတယ်ဘုရား)။

အင်း ..... ဟင် ..... ဘယ့်နှယ်ကြောင့် မဲ့ရပါလိမ့်မတုံး ..... ဆိုပြီး အကြောင်းရှာတော့ ဘာတွေ့ပါလိမ့် ..... (အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ ပုညာဘိ သင်္ခါရာ တွေ့ပါတယ်ဘုရား) သေသေချာချာ မှတ်ပါ၊ အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ ပုညာဘိသင်္ခါရာဆိုတာ ဦးသန်းမောင် အတော်ဆိုးတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းကြပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် အိုဘေးထမ်းပြီး နာဘေးရှိရာ ပြေးရတယ် ဆိုတော့ တကာတကာမတို့ထမ်းရတဲ့ ပစ္စည်းကလဲ အရုပ်ဆိုး ..... (မှန်လှပါဘုရား) ရောက်ရမယ့်နေရာဌာနက အကျည်းတန် ..... (မှန်ပါ့) အင်း ..... အရုပ်ဆိုးထမ်းပြီး အကျည်းတန်တဲ့ နေရာ သွားရာဖြင့်၊ ခင်ဗျားတို့ဖြင့် မဲ့လက်စသတ်စရာ မမြင်ပါဘူး ..... (မမြင်ပါဘုရား)။

ဘယ့်နှယ်နေကြသလဲ ..... (မဲ့လက်စသတ်စရာ မမြင်ပါဘုရား) မောင်ထွန်းလှိုင် သိပ်ဆိုးပါကလား ..... (ဆိုးပါတယ်ဘုရား) အင်မတန် ဆိုးတယ်ဆိုတာ တရားတစ်ပွဲလုံး ရိပ်မိကြပလား ..... (ရိပ်မိပါတယ်ဘုရား)။

အေး..... ဒါ့ကြောင့်ဘုန်းကြီးတို့တကာတကာမတွေသည်ကား ..... လို့ ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ ပုညာဘိ သင်္ခါရာ ဒဏ်ချက်ကဖြင့် တပည့်တော်တို့ အခုမှ ကိုယ်ကျိုးနည်းမှန်းသိတယ် ..... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း ..... ဒါဖြင့် အိုဘေးထမ်းပြီးသကာလ နာဘေးရှိရာပြေးရတဲ့ အလုပ်လောက် ဒုက္ခကြီးတာတော့ တရားတစ်ပွဲလုံးရှိသေးရဲ့လား ..... (မရှိပါဘုရား) ထော့နင်း, ထော့နင်းနဲ့ပြေးရတယ်၊ ခြေထောက်ကလဲ နာလိုက်တာ, နာလိုက်တာ, နာလိုက်တာနဲ့ပြေး၊ ဟိုနားကျတော့ ခလုတ်တိုက်လဲတော့ ဒီ့ထက်ဆိုးသွားတယ် ..... (ဆိုးပါတယ်ဘုရား) ဒီက ပြေးရတာက ထော့နင်း ထော့နင်း ..... (မှန်ပါ့) ဟိုနား ခလုတ်တိုက်ပြီးဟပ်ထိုးလဲလိုက်တော့ တစ်ခါတည်း သွားတွေပါ ကျွတ်ကုန်တယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ထော့နင်းသွားတာ ကြိုက်သလား၊ သွားကျိုးတာကြိုက်သလား ..... (ဘာမှမကြိုက်ပါဘုရား) ဘာမှမကြိုက်တော့

ဘူးဟုတ်လား.....(မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား.....(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အမယ်လေး..... အခုတော့ ထော့နင်း, ထော့နင်းသွားတုန်း ရှိသေးတယ်၊ တော်တော်ကြာ သွားကျိုး၊ ဆံဖြူ၊ ငယ်မူပျောက်ပြီး သကာလ ဗျာဓိအနာနှိပ်စက်လို့ သွားနာတွေ, လည်နာတွေ၊ ရင်နာတွေဆိုတာတွေက အားလုံးတကာတကာမတွေ့ လာဦးမယ် မဟုတ်လား.....(လာပါမယ်ဘုရား) အဲဒီ ရောက်တော့မယ်နော် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

အင်း..... အိုဘေးကြီးထမ်းလို့ဆိုတာ ထော့နင်းသွားရတာ .....(မှန်ပါ) သွားတိုင်း, သွားတိုင်းနာလျက်မို့ ထော့နင်းသွားရတာ ..... (မှန်ပါ) ထော့နင်းသွားပြီး ဟိုနားကျတော့ တစ်ခါတည်း ဒဏ်ရာ အကြီးအကျယ်ရတယ်၊ လဲကွဲတဲ့နေရာ ရောက်ရတယ် ..... (မှန်လှပါ) သူများထူမှ ထ, နိုင်တဲ့နေရာ ရောက်ရတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

အင်း ..... ဇရာက သွားလိုက်တာ ဗျာဓိရောက်သွားတော့ ဘယ်လမ်း ကြိုက်သတုံး ..... (ဘယ်လမ်းမှ မကြိုက်ပါဘုရား) ထော့နင်းကြိုက်သလား၊ အလဲအကွဲ ကြိုက်သလား ..... (ဘယ်ဟာမှ မကြိုက်ပါဘုရား) တော်လာပြီ၊ တော်လာပြီ၊ တော်သေးတယ် ဒကာကြွယ် ဒီဉာဏ်ကလေး ပေါက်လာတာ တယ်တော်တယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

ကိုင်း ..... ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ ဒါဖြင့် ဇရာဗျာဓိဆိုတဲ့ ဗျာဓိ ဒုက္ခကြီးဟာလဲ မြေကြီးလက်ခတ်မလွဲဘဲ တွေ့ကြုံကြရဦးမယ်ဆိုတာ ဘာမှ ငြင်းစရာမလိုပါဘူး ..... (မလိုပါဘုရား)။

အေး ..... ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေမှာ အိုဘေးထမ်းပြီးသကာလ နာဘေးပွဲနွှဲရတော့မယ်ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒကာသစ် ကောင်းပါ့မလား ..... (မကောင်းပါဘုရား)။

ဦးသန်းမောင် အိုဘေးလဲ ထမ်းသွားရသေးတယ် ..... ထော့နင်းကြီးနဲ့ ..... (မှန်ပါဘုရား) အင်း ..... ဟင် ..... နာဘေး ကိုယ်တိုင်နွှဲရမယ်ဆိုတော့နွှဲရဲပါ့မလား ..... (မနွှဲရဲပါဘုရား) အင်း ..... သို့သော်လဲ ဒီဘဝဖြင့် မတတ်နိုင်ဘူး နွှဲကြပေဦးတော့ ..... (မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ့်နှယ်ကြောင့် နွှဲကြပေဦးတော့လို့ ဆိုရမတုံးလို့ မေးတဲ့ အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့် အဖြေ ထွက်ကြစမ်းပါ၊ ဘာကြောင့်တုံး ..... (အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ ပုညာဘိသင်္ခါရကြောင့်ပါဘုရား) ရှတ် ရှတ်၊ နောက်က တကာတကာမတွေ ဘာတဲ့တုံး ..... (အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ ပုညာဘိသင်္ခါရကြောင့်ပါဘုရား) အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ ပုညာဘိ သင်္ခါရကြောင့် ..... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါကြောင့် သမထဝိပဿနာခြံ့ရံပါလို့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက အကြီးအကျယ်ကန့်ကွက်တာ ခင်ဗျား တို့က အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ ပုညာဘိသင်္ခါရာတွေနဲ့ လူ့စည်းစိမ်, နတ်စည်းစိမ်၊ လူ့ဘဝ, နတ်ဘဝအကြိမ်ကြိမ် ရ, ရပါလို၏ ဆိုတော့ အိုခြင်းဆိုး ထမ်းပြီးတော့ နာခြင်းဆိုး ဖြစ်ချင်တာက တယ်ပြီး ခင်ဗျားတို့က ဆတ်ဆော့တာကိုး ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

အိုခြင်းဆိုးထမ်းပြီး နာခြင်းဆိုး ဖြစ်ချင်တာလောက် ဆတ်ဆော့တာလောက် ရှိသေးရဲ့လား ..... (မရှိပါဘုရား) ကလေး, ကလေးနဲ့ ခင်ဗျားတို့နဲ့ သိပ်တူတယ် ..... (မှန်လှပါ ဘုရား)။

ကလေး, ကလေးဟာ ခဏခဏ ဟိုဟာကလေးနဲ့ ခြစ်မိ၊ ဒီဟာကလေးနဲ့ ခြစ်မိ၊ သူ့ဒူးမှာ အနာချည်းပဲ ..... (မှန်လှပါ) ဒီအထဲက အပြေးသွားတော့ ဟိုနား ဟပ်ထိုးလဲ ..... (မှန်လှပါ)။

ကလေးများ မလိမ္မာလိုက်တာနော်၊ အနာရှိလျက်နဲ့ ဘာကိုရှာသလဲ ..... (အနာကိုပဲရှာပါတယ်ဘုရား) ခင်ဗျားတို့က အိုခြင်း, နာခြင်း ရှိလျက်နဲ့ နာခြင်းများ ရှာတာအံ့ပါရဲ့ ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဒကာကြွယ်ကြီးတို့ပေါ့၊ မိုက်ချက်သန်တာ ..... (သန်ပါတယ်ဘုရား) ရိပ်မိကြပလား ..... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား) ဘာသန်တာပါလိမ့် ..... (မိုက်ချက်သန်တာပါဘုရား)။

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

အဲဒါ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာပဲ ..... (မှန်ပါ) သန့်တာက သင်္ခါရ ..... (မှန်ပါဘုရား) မိုက်ချက်က ..... (အဝိဇ္ဇာ.ပစ္စယာပါဘုရား) အဝိဇ္ဇာရှိလျက်နဲ့ တစ်ခါတည်း လူချမ်းသာ, နတ်ချမ်းသာ ထင်ပြီး လုပ်လိုက်တော့ကို မိုက်ချက်သန့်တာ ..... (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီ) ဘာဖြစ်ကြသလဲ ..... (မိုက်ချက်သန့်တာပါဘုရား) ရှေ့ကို ဆက်မိုက်ချင်သေးလား ...... (မမိုက်ချင်ပါဘုရား)။

ကိုင်း ..... ဒါဖြင့် ဒီဘဝ ဇာတ်သိမ်းငြိမ်းရအောင် လုပ်ကြပါစို့နော် ..... (မှန်လှပါဘုရား) ခုနကလဲ သမထ ဝိပဿနာ ခြံရုံပြီး ဖြစ်ပါတယ် ..... (မှန်ပါ)။

ကိုင်း ..... ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ အလှူသည်တဲ့ အိုခြင်းဆိုး ထမ်းပြီး နာပွဲမန္တဲချင်လို့ လှူတဲ့ အလှူ ..... (မှန်ပါ) အိုခြင်းဆိုးလဲမထမ်းချင်ပါဘူး ..... (မှန်ပါ) နာပွဲလဲ မန္တဲချင်ပါဘူး ..... (မှန်ပါ) ဘာတဲ့ ..... (အိုခြင်းဆိုးလဲ မထမ်းချင်ပါ၊ နာပွဲလဲ မန္တဲချင်ပါဘုရား)။

နာနာကလေးပြောမှ ဦးသန်းမောင်တို့က နားလည်တာ ..... (မှန်လှပါဘုရား) လျှော့လျှော့ကလေး ပြောနေလို့ ရှိရင် ခင်ဗျားတို့က အင်း ..... တော်သေးရဲ့လား လာချင်လာတာ၊ ဒီ အခြေအနေကလေးနဲ့ ကိုယ့်တိုက်၊ ကိုယ့်တာ၊ ကိုယ့်ရွှေ၊ ကိုယ့်ကား

နဲ့ဆိုရင် တော်သေးရဲ့လား ..... (မှန်လှပါ) ဒကာကြွယ်ကြီးတို့ များ ပြုံးများပြုံးမိသေးတယ် ..... (မပြုံးပါဘုရား)။

အိုခြင်းဆိုးထမ်းပြီး နာပွဲသွားတဲ့ဥစ္စာ ပြုံးများသွားတယ် ဆိုရင် ရူးလို့ပဲ ..... (မှန်ပါ) ပြုံးသွားတာက ရူးလို့သွားတာ ..... (မှန်လှပါဘုရား) ရိပ်မိပလား ..... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အိုခြင်းကနေ နာခြင်းသွားတာ လမ်းမှာ ပြုံးသွားတာ ဦးသန်းမောင် ဒီလူကို အရူးဆိုရမယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) အိုခြင်းဆိုးကြီးထမ်းပြီး နာခြင်းဆိုးဆီ သွားနေတော့ လမ်းမှာ သားနဲ့ ပြုံး, သမီးနဲ့ ပြုံး, ခင်ပွန်းနဲ့ပြုံးတာ ဒကာသစ် ဘာပြုံးတုံး ..... (အရူးပြုံးပါဘုရား)။

အရူးပြုံးကြီးပဲ ..... (မှန်ပါ) ဒါကို နောက်က အရူးတွေက လက်ခုပ်တီးပေးလိုက်တဲ့အခါ မက, တာတစ်မယ် ကျန်တော့ တယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) အတော်မဆိုးရွားဘူးလား ..... (ဆိုးရွားပါတယ် ဘုရား) အဲဒီလောက်ကျအောင် အရုပ်ဆိုး အကျည်းတန် မသိမှုကို ပွားစီးနေလိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်းဖြင့် ပြောစရာ မရှိပါဘူး ..... (မရှိပါဘုရား) ရှင်းကြပလား ..... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ကိုင်း ဒါဖြင့် လိုက်ကြဦး တကာတကာမတို့၊ ခင်ဗျားတို့ အတွက်ချည်း ရှေ့ကဆောင်ပေးနေရတယ်.....(မှန်လှပါဘုရား)။

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

ကဲ ..... လိုက်ဆိုကြ၊ တပည့်တော် တပည့်တော်မတို့သည် အိုခြင်းဆိုးကြီးထမ်း၍ နာခြင်းဆိုးပွဲကို မနွဲလိုသောကြောင့် တပည့်တော်တို့သည် သံဃာတော် အရှင်မြတ်တို့အား အိုခြင်းဆိုး မရှိရာ နာပွဲသိမ်းရာ ရောက်ခြင်း ဆန္ဒပြင်းပြသည် ဖြစ်ပါ၍ အိုပွဲနာပွဲ ဒုက္ခသစ္စာဟု အမှန်မြင်သည် ဖြစ်ပါ၍ အိုပွဲ၏ သိမ်းရာ နာပွဲ၏ ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်တစ်ခုကိုသာ ရည်မှန်း၍ ဤဆရာတော် သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့အား မအိုမနာသော နိဗ္ဗာန်ကိုသာ ရောက်ခြင်း, ရခြင်း ဆန္ဒပြင်းပြသည် ဖြစ်ပါ၍ အခြံအရံနှင့်တကွသော ကထိန်လျာသင်္ကန်းကို မုဉ္စစေတနာမြောက်သစ္စာမြင်သော ဉာဏ်ဖြင့် လှူဒါန်းပါ၏ အရှင်ဘုရား ..... ။

ရိုးရိုးလှူတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒုက္ခသစ္စာမြင်ပြီးဒုက္ခ ကျွတ်လိုလို့ လှူတာပါ ..... (မှန်ပါဘုရား) အားလုံး နားလည်ကြပြီ ..... (မှန်ပါ) အိုက်ကြပလား ..... (သိပ်မအိုက်ပါဘုရား) အိုက်ရင် ဝိပဿနာရှု ..... (မှန်ပါ)။

ကိုင်း ..... ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ရှေ့နည်းနည်းတစ်ဆင့်တက်ပါဦး၊ သံဃာတော်တွေ ညောင်းမှာလဲ စိုးတယ်၊ သံဃာတော်တွေ သင်္ကန်းကပ်ပြီး ဒီ ခဏ ခွေ့ပြီးတော့ ဘုန်းကြီး တရားဟောပါမယ်နော် ..... (မှန်ပါဘုရား) ရှေ့တစ်ချက် သွားပါဦး ..... ။

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

တကာတကာမတို့ နာပွဲကြီး နွဲရတဲ့အခါကျတော့ နာပွဲနွဲရတဲ့ကိစ္စဟာလဲ အတော်ဆိုးရွားတယ် ..... (ဆိုးရွားပါတယ်ဘုရား) နာပွဲနွဲရတဲ့ကိစ္စက အဝတ်ကောင်းနဲ့ မတော်ဘူး ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဘာပြုလို့တုံး သူမှာ အနာက အင်မတန်ကြီးတယ် ချွေးတွေ သံတွေ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်တွေကပဲ သူ့ဟာသူ သိမ်းနိုင်တာ ဆည်းနိုင်တာ မဟုတ်ဘူး ..... (မှန်ပါဘုရား)။

ဩော် ..... နာပွဲဆိုတာ အဝတ်ကောင်း ချွတ်တဲ့ပွဲပါကလား ..... (မှန်ပါဘုရား) နာပွဲဆိုတာ ဘာပါလိမ့် ..... (အဝတ်ကောင်းချွတ်တဲ့ပွဲပါဘုရား) အဝတ်ကောင်း ချွတ်တဲ့ပွဲဆိုတာ သေချာပလား ..... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

အင်း ..... နာပွဲဆိုတာ ခင်ဗျားတို့က သာမညပြောတာကို၊ သာမညမှတ်နေတယ် ..... (မှန်ပါ့) အဝတ်ကောင်း ချွတ်တဲ့ပွဲ ..... (မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား ..... (ကျပါပြီဘုရား)။

အင်း ..... ဟင် ..... တကာတကာမတို့ ဆေးတွေ အစာတွေ ကျွေးပြန်တော့လဲ ခင်ဗျားတို့က ဒီလူမမာကြီး ဘယ်လိုပင် ပြုစုကောင်းသော်လဲ ခင်ဗျားတို့က အစား၊ စားနိုင်ရဲ့လား ..... (မစားနိုင်ပါဘုရား) ဘာပြုလို့တုံး နာပွဲကြီး နွဲနေတယ် ..... (မှန်ပါ့) အင်း ..... ဟင် ..... ဒါဖြင့် နာပွဲဆိုတာလဲ ဦးလှဘူး ..... အငတ်ပွဲပဲ ..... (မှန်ပါဘုရား) နာပွဲဆိုတာ အဝတ်

ကောင်း ချွတ်တဲ့ပွဲလဲ ဆိုပါတယ်၊ အငတ်ပွဲလဲ ဆိုပါတယ် .....
(မှန်ပါဘုရား)။

ဒီ့ပြင် ထည့်လိုက်ပါဦး တဲ့၊ အို ..... ဒီလူမမာ ကြည့်ရတာ
ကလဲနံ့လိုက်တာ, စော်လိုက်တာ .....(မှန်ပါ့)မတတ်သာလို့သာ
ကျုပ်သွားမေးလိုက်ရတယ်၊ လူခင်ချင်းမို့ အပြင်ဘက်က
အိမ်ထဲဝင်သွားရင် ကျုပ်ဖြင့် ပျို့များလာတယ် ..... (မှန်ပါ့)
သို့သော် လူမမာရှေ့မို့ တံတွေးမထွေးခဲ့ဘူး၊ ပြင်ဘက်ကျမှ
ထွေးရတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် နာပွဲဆိုတာသည်တဲ့၊ သူတစ်ပါး တံတွေးထွေးတဲ့ပွဲ
..... (မှန်ပါ့) နာပွဲဆိုတာ ဘာပါလိမ့် ..... (သူတစ်ပါး တံတွေး
ထွေးတဲ့ပွဲပါဘုရား) ဩော် ..... အတော်ကျက်သရေ ယုတ်တဲ့ပွဲ
ပါကလား ..... (ယုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဝတ်ကောင်းနဲ့လဲ ကွဲ ..... (ကွဲပါတယ်ဘုရား) သဘော
ကျပလား ..... (ကျပါတယ်ဘုရား) တံတွေးကလဲ ထွေးပွဲ .....
(မှန်ပါ) တံတွေးထွေးတဲ့ပွဲ ဖြစ်နေတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)
သဘောကျပလား ..... (ကျပါပြီ) အစာကလဲ ဟိုဟာနဲ့မတည့်၊
ဒီဟာနဲ့မတည့်တာနဲ့ အငတ်ပွဲ ..... (မှန်ပါ)။

အင်း ..... ဘာတွေခင်းပြန်သလဲ၊ အဝတ်မွဲ ဝတ်ပြီး
သကာလ အငတ်ပွဲနဲ့ တံတွေးအထွေးခံရတဲ့ပွဲ .....(မှန်ပါဘုရား)

ဦးသန်းမောင် ဒီပွဲ ခံချင်သေးသလား ..... (မခံချင်ပါဘုရား) ဒကာကြွယ်ကြီးကော ..... (မခံချင်ပါဘုရား)။

ဟုတ်ရဲ့လား..... စဉ်းစားပါဦး.... မခံချင်တော့ပါဘူးလား သေချာကြပလား..... တကာတကာမတွေ..... (သေချာပါတယ် ဘုရား) ဒီပွဲမျိုး ခင်ဗျားတို့ ဆုတောင်းပြီးများ ယူချင်ကြသေး သလား.....(မယူချင်ပါဘုရား) သို့သော်လဲ အခုတော့ဖြင့် ဒီပွဲကို ဒကာသစ်ရေ ..... မန္တဲမဖြစ်ဘူး ..... (မှန်ပါဘုရား)။

မဖြစ်တာကလဲ သူများပေးလို့ ရတာလား၊ ကိုယ့်ကိုယ်တိုင် ယူထားတာလား ..... (ကိုယ့်ကိုယ်တိုင် ယူထားတာပါဘုရား) ပါဋ္ဌိရွတ်, ပါဋ္ဌိရွတ်ပါ ..... (အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ ပုညာဘိ သင်္ခါရာပါ ဘုရား)။

အဲ ..... ကိုယ်တိုင်ယူထားတာ ..... (မှန်ပါ) ကိုယ်တိုင် လုပ်ထားတာ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ ပုညာဘိ သင်္ခါရာ ..... (မှန်ပါ ဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ သင်္ခါရ နိရောဓော ..... ကုသိုလ်ရှိပါ လျက်သားနဲ့ အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ ပုညာဘိသင်္ခါရာကို ဆတ်ဆော့မိတာ နဲ့ ယခုတော့ဖြင့် အဝတ်မွဲနဲ့, အငတ်ပွဲနဲ့, တံတွေးထွေးပွဲဖြင့် လုလုကြီး ဖြစ်ရတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) တွေ့ရမှာလား, မတွေ့ ရဘူးလား ..... (တွေ့ရမှာပါဘုရား)။

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

လူတော့ ခင်ပါရဲ့၊ နံလိုက်တာ လွန်ရော ..... (မှန်ပါဘုရား) ပြောကြတယ် ..... (ပြောပါတယ်ဘုရား) လူမမာနားမှာ တိုးတိုး တိုးတိုးပြောတာက မရတော့ဘူးထင်တယ် ပြောတာနော် ..... (မှန်လှပါဘုရား) ရိပ်မိကြပလား ..... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

လူမမာနားမှာ တိုးတိုး, တိုးတိုးပြောတာ ဘာထင်သတုံး ..... (မရတော့ဘူးထင်တယ် ပြောတာပါဘုရား) သူ့ရှေ့မို့သာ ကောင်းအောင် ပြောလိုက်ရတယ်၊ ကျုပ်မထင်ဘူး ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဒီအသံတွေကော ကျက်သရေရှိတဲ့ အသံလား, ကျက်သရေမရှိတဲ့ အသံလား ..... (ကျက်သရေမရှိတဲ့ အသံပါဘုရား)။

ဒါက တစ်ယောက်တည်းလား၊ မိတ်ဆွေများ, များသလောက် လူသိခံရတာလား ..... (မိတ်ဆွေများသလောက် လူသိခံရတာပါဘုရား) ဒါဖြင့် အရှက်တကွဲ အကျိုးနည်းပဲ ဆိုရင်ကော ..... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား) သဘောပါပလား ..... (ပါ, ပါပြီဘုရား) နာပွဲဆိုတာ အရှက်တကွဲ အကျိုးနည်းပွဲ ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ လွတ်အောင် ပြေးနိုင်ပါ့မလား၊ ဒီဘဝမှာ ..... (မပြေးနိုင်ပါဘုရား) ဩော် ..... ဒါက သူများပေးလို့ ရတာလား၊ ကိုယ့်ကိုယ်တိုင် လုပ်ယူတာလား၊ အကဲခတ်ကြစမ်း

ပါဦး ..... (ကိုယ့်ကိုယ်တိုင်လုပ်ယူတာပါဘုရား)။

ကဲ..... ပါဠိရွတ်ပါ..... (အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ ပုညာဘိ သင်္ခါရာ ပါဘုရား) ဟာ ..... ကြောက်စရာ သိပ်ကောင်းပါကလား ..... ခင်ဗျားတို့ဥစ္စာ ..... (မှန်ပါဘုရား)။

' အဝိဇ္ဇာ နိရောဓာ သင်္ခါရ နိရောဓော ' ရှိပါလျက် သားနဲ့ တဒင်္ဂ နိရောဓောလဲ ရှိတယ်၊ ဝိက္ခမ္ဘနနိရောဓော ရှိတယ်၊ သမုစ္ဆေဒ နိရောဓောလဲ ရှိတယ်၊ တဒင်္ဂနိရောဓောတောင် မလုပ်ခဲ့တဲ့အတွက် တဒင်္ဂကလေး အဝိဇ္ဇာချုပ်အောင် မလုပ်ခဲ့ တဲ့အတွက် ဒီပွဲကြီးဖြင့် ဦးသန်းမောင် လှူလှူကြီး နွံပေတော့ ..... (မှန်လှပါဘုရား) မနွံရပေဘူးလား ..... (နွံရပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပြီနော် ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ ..... နာပွဲကြီးကနေပြီး ဒီခန္ဓာကြီးက အိပ်ရင်းသွား လိမ့်မယ်နော် ..... (မှန်ပါဘုရား) အိပ်ရင်း ဘယ်သွားမတုံးဆို ကျုပ်တော့ဖြင့် သေပွဲသွားလိုက်ဦးမယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) ပက်လက်သွားတာ၊ ရေထဲ ပက်လက်ကူးသလို ..... (မှန်ပါ) ရေထဲပက်လက်ကူးတော့ ပက်လက်ပဲ ရေစုန်မှာ မျောရသလို..... (မျောရမှာပါဘုရား)။

ဒီမှာလဲ တကာတကာမတို့ ဒီဗျာဓိ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ မရဏာဘက် ပက်လက်မျောတယ် ..... (မှန်ပါ့ဘုရား) ကွေးနေတဲ့

ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကွေးရင်း မျောသွားတယ် ..... (မှန်ပါ) ဘယ်ဆီမျော သွားသတုံးဆိုတော့ မရဏရေထဲမျောပါတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

တကာတကာမတွေက ဘယ်ရေထဲမျောကြမယ် ထင်သတုံး ..... (မရဏရေထဲ မျောပါမယ်ဘုရား) အင်း ..... တကာတကာမတို့ နဂိုက နာပွဲထက် သေပွဲတိုးတော့မယ် ..... (မှန်ပါ့ဘုရား) နာပွဲထက် ..... (သေပွဲတိုးပါတော့မယ်ဘုရား)။

ဒီသေပွဲကြီးကတော့ သားတွေ သမီးတွေနဲ့ကွဲ, ပစ္စည်းတွေနဲ့ကွဲ, ရှာထားတာတွေနဲ့ကွဲ၊ ချစ်မှု, ခင်မှု, ကြင်နာမှုတွေနဲ့ အလုံးစုံအကုန် သပိတ်မှောက်ပြီးကွဲကြတယ် ..... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဉာဏ်ကလဲ မပါတော့ မျက်ရည်စက်လက်နဲ့ပဲ ကူးတယ် ..... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

နေခြင်းဆိုး နေခဲ့လို့ သေခြင်းဆိုး သေရပြီဆိုတဲ့ ကံ ကမ္မနိမိတ် ဂတိနိမိတ် ထင်လာလို့ မျက်ရည်စက်လက်နဲ့ ပွဲကလဲ တွေ့ရဦးမယ် ..... (မှန်ပါ့, တွေ့ရပါဦးမယ်) မဆိုးရွားဘူးလား ..... (ဆိုးရွားပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါတွေ ဉာဏ်နဲ့ ရှင်းကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့မှ အင်း ..... ဒီနာပွဲကြီး မျက်ရည်စက်လက် ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကျပြီ ကံ ကမ္မနိမိတ် ဂတိနိမိတ်တွေထင်လို့ ခွေးနက်ကြီးတို့၊ ငရဲမီးတို့က

မြင်လာတော့ ဦးသန်းမောင်ရေ ငါ နေခြင်းဆိုး နေခဲ့တဲ့အတွက် သေခြင်းဆိုးဟာလဲ ငါပဲဟင် ဆိုပြီး မျက်ရည်ကျတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဘယ်လိုပါလိမ့် ..... (နေခြင်းဆိုးနေခဲ့လို့ သေခြင်းဆိုးဟာ ငါပဲဆိုပြီး မျက်ရည်ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဒကာကြွယ် နေခြင်းဆိုးနေခဲ့လို့ သေခြင်းဆိုးသေရတာ ကျုပ်ပါပဲဆိုပြီး ခေါင်းအုံးပေါ် မျက်ရည်နှစ်ဖက်စီးကျတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) ကံ ကမ္မနိမိတ် ဂတိနိမိတ် ထင်သကိုးဗျ ..... (မှန်ပါဘုရား) ခွေးနက်ကြီးတို့, တောင်ကြီးတို့ ချောက်ကြီးတွေ, ကျင်းကြီးတွေ, ငရဲမီးကြီးတွေ ထင်လာတယ်၊ မျက်ရည်တွေ မကျပေဘူးလား ..... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီကျတော့မှ သူ့ဟာသူ တွေးလိုက်တယ်၊ ဩော် ..... နေခြင်းဆိုးနေခဲ့လို့ သေခြင်းဆိုးဖြင့် ငါကိုယ်တိုင် နွံရပါပေါ့လား ဆိုပြီး မျက်ရည်ကျတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) မဆိုးရွားဘူးလား ..... (ဆိုးရွားပါတယ်ဘုရား)။

အလျင်တော့ သူတစ်ပါးက တံတွေးထွေးရုံပဲ၊ အခုတော့ ကိုယ့်မျက်ရည်ပွဲနဲ့ကိုယ် နွံပြီးသကာလ နေရပါပြီ ..... (မှန်ပါ ဘုရား) ကောင်းကြသေးရဲ့လား ..... (မကောင်းပါဘုရား)။

ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ဒီ မကောင်းတာကြီး ကံမကောင်း အကြောင်းမသင့်လို့ တွေ့ရတာလား တကာတကာမတို့၊ ကိုယ်

ကိုယ်တိုင် အရယူတာလား ..... (ကိုယ်ကိုယ်တိုင်အရယူတာပါ ဘုရား)။

ဪ ..... ဒါဖြင့် ပါဠိတော်ရွတ်, ပါဠိတော်ရွတ် ..... (အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ ပုညာဘိ သင်္ခါရာပါဘုရား) မမေ့ဘူး, မမေ့ဘူး၊ ဒီကထိန်ပွဲမှာ ဒီတစ်လုံးကတော့ဖြင့် မမေ့တော့ဘူး ခင်ဗျားတို့ ..... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါလုပ်ခဲ့တဲ့အတွက် ဤကဲ့သို့ သေပွဲကြီးကို မျက်ရည်စက်လက်နဲ့ နွဲ့ရခြင်းသည် ဦးသန်းမောင် သိပ့်အရုပ်ဆိုးပါကလား ..... (ဆိုးပါတယ်ဘုရား) သဘောကျပလား ..... (မှန်ပါဘုရား)။

ကိုင်း ..... လိုက်ဆိုကြ တကာတကာမတို့ .....

တပည့်တော် တပည့်တော်မတို့သည် သေပွဲကြီးကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင်နွဲ့ရမည်ကို မရဏဒုက္ခဟု အမှန်သိ, တကယ်သိသည် ဖြစ်ပါ၍ ဤဒုက္ခတို့၏ လွတ်ရာ အမတ, ဆိုသော မသေရာမှန် ပြည်နိဗ္ဗာန်ကိုသာ ရောက်ခြင်း, ရခြင်း, ဆန္ဒပြင်းပြသည် ဖြစ်ပါ၍ ဤကထိန်လျှာသင်္ကန်းကို အခြံအရံနှင့်တကွ သံဃာတော်မြတ်တို့အား လှူဒါန်းပါ၏ အရှင်ဘုရား ..... ။

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

ဒါဖြင့် ဦးသန်းမောင် သေပွဲကြောက်လို့ လှူတဲ့အလှူ ..... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘာအလှူပါလိမ့် ..... (သေပွဲကြောက်လို့ လှူတဲ့ အလှူပါဘုရား) သေပွဲဟာ ဘာသစ္စာ ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) အဲ ..... သေပွဲက ဒုက္ခသစ္စာ၊ ကြောက်တာက မဂ္ဂသစ္စာ ..... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီကြောက်ပြီး လှူသောကြောင့် ဝိပဿနာ မင်္ဂဉာဏ်နဲ့ လှူတာ ..... (မှန်ပါ့ဘုရား) ပေါ်ကြပလား ..... (ပေါ်ပါပြီဘုရား) အို ..... ခင်ဗျားတို့ သိပ်အဖိုးတန်ပါကလား ..... (မှန်ပါ့ဘုရား) သိပ်အဖိုးတန်တယ်ဆိုတာဖြင့် ရိပ်မိကြပလား ..... (ရိပ်မိပါပြီ ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးကပြောတာ၊ တစ်ချို့နေရာ ကထိန်ခင်း သွားကြ၊ ကထိန်အလှူ တကာက တစ်ခြား၊ တော်တော်ကြာ လှည်းနဲ့ ပြန်ပို့လိုက်တယ်၊ ခင်ဗျားတို့ဟာ ခင်ဗျားတို့ခင်း ဘာမှမတတ်နိုင်ဘူးဆိုပြီး ..... (မှန်ပါဘုရား) ဒီလို ချော်တော် တော်တွေက ဒကာကြွယ် သိပ်ကြောက်စရာကောင်းတယ်နော် ..... (ကောင်းပါဝယ်ဘုရား)။

မုဉ္စစေတနာမှာ အင်မတန် အရေးကြီးနေတာ ချော်ပစ် လိုက်တာနဲ့ပဲ လမ်းမှာတော့ မဏ္ဍပ်တွေထိုး၊ အငြိမ့်တွေခံပြီး တစ်ခါတည်း ပဒေသာပင်တွေ ပြလိုက်တာလဲ စုံလို့ ..... (မှန်ပါ

ဘုရား) လိုရင်းကြတော့ မပါတော့ဘူး ..... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒါတွေကိုလဲ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ တကာတကာမတွေ မန္တလေးကလဲဒီက, ရောပါကြတာပဲ၊ ပြင်ကြဆင်ကြပါဦးဆိုတာ ကိုလဲ ပြောရတယ်နော် ..... (မှန်ပါဘုရား) ဝိပဿနာ ခြံရံတဲ့ ဒါနကြီးလုပ်ကြပါဆိုတာ ပြောရတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ ..... ဒါဖြင့် ရေစက်တိုတိုချပေးပါ့မယ်နော်၊ သံဃကိစ္စ တွေကလဲ ရှိသေးတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) တကာတကာမတို့ ယခုရေစက်ချပါတော့မယ်၊ မချလဲ အထမြောက်ပါပြီ ..... (မှန်ပါ) သို့သော် လူသာရှိခေါ်, နတ်သာရှိခေါ် သူတစ်ပါးလဲ အမျှပေးချင်သေးတဲ့အတွက်လဲ တကာတကာမတွေက ပေးဖြစ် အောင် ဆိုပြီးသကာလ ဤကိစ္စကိုဆောင်ရွက်ပေးဦးမယ် ဆိုတာ သဘောကျပလား ..... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ပဋိသန္ဓေနေပြီး သကာလ အိုတဲ့ဘက် ပြေးလိုက်တယ် ..... (မှန်ပါ) အိုရာကနေ နာတဲ့ဘက် ပြေးတယ် ..... (ပြေးပါတယ်) နာတဲ့ဘက်က ..... (သေတဲ့ဘက်ပြေးပါတယ်ဘုရား)။

သေတဲ့ဘက်က မဂ်ဉာဏ်အားမထုတ်ဘဲနဲ့ ဝိပဿနာ ခြံရံတဲ့အလှူဒါနတွေမလုပ်ဖြစ်ကြမယ်ဆိုရင်ဖြင့်ပဋိသန္ဓေဘက်

ပြန်လှည့်တယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) ပဋိသန္ဓေဘယ်နှစ်ပတ် ရှိသွားပြီလဲ ..... (နှစ်ပတ်ရှိသွားပါတယ်) လာတာကတစ်ပတ်၊ ပြန်ပြီးပတ်တာက ..... (တစ်ပတ်ပါဘုရား)။

ပဋိသန္ဓေနေပြီးတော့ တစ်ခါအိုပြန်တာ ..... (မှန်ပါ) နာပြန်တာ ..... (မှန်ပါ) သေပြန်တာ ..... (မှန်ပါ) ပဋိသန္ဓေနေ ပြန်တာ ..... (မှန်ပါ) ဩော် ..... တကာတကာမတို့ လမ်းများ သေးသလား ဒီအပေါ် ထပ်ပြေးနေတာပဲ ..... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီ ခန္ဓာသံသရာကြီးမှ ကြောက်ခြင်း ရွံခြင်း၊ မုန်းခြင်း ရှိပါတယ်၊ ဒီခန္ဓာသံသရာကြီး အဝိုင်းပြေး ဒုက္ခဘောင်တွေထဲနေ ..... (မှန်ပါဘုရား)။

ဇာတိပေါ်ကနေ ဇရာပေါ်ပြေးတယ်၊ ဇရာပေါ်ကနေ ဗျာဓိပြေးတယ်၊ ဗျာဓိပေါ်ကနေ မရဏပြေးတယ်၊ မရဏကျ လာတော့ သောက, ပရိဒေဝတွေနဲ့ ဝိုင်းပြီးသကာလ မီးပူတွေ လောင်ပြီးသကာလ ဇာတိဘက် လှည့်ပြေးတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) အပြေး အင်မတန်ဆိုးရွားတယ်ဆိုတာ ပေါ်ကြ ပလား ..... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီသံသရာကြီးမှ ရွံခြင်း၊ မုန်းခြင်း၊ ပျင်းရိခြင်း၊ ငြီးငွေ့ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်ပါ၍ သံသရာပြတ်လိုသော တပည့်တော် တို့ ဝိပဿနာမဂ်ဉာဏ်နဲ့ ဤသံဃာတော်များအား အရိယာ

သံဃာတော် ရည်မှတ်၍ တပည့်တော်တို့၊ ပုထုဇဉ် သံဃာပင် ဖြစ်လင့်ကစား အရိယာမျိုးစေ့တွေမှန်း သိသောကြောင့် တပည့်တော်တို့ လှူဒါန်းပါတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

အရိယာမျိုးစေ့တွေ ..... (မှန်ပါ) ဒီသံဃာတော်တွေ မေးကြည့်တော့ အရှင်ဘုရားတို့ အရိယာလားဆိုတော့ သူတို့ တာဝန်မခံဘူး ..... (မှန်လှပါဘုရား) မျိုးစေ့လားဘုရားဆိုတော့ တာဝန်ခံရမယ်၊ မျိုးစေ့တွေပဲ ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် အရိယာမျိုးစေ့ကလေးတွေ ဖြစ်ပါတယ်လို့ အဋ္ဌကထာဆရာကလဲ ဆက္ကနိပါတ် အင်္ဂုတ္တိုရ်မှာ အသေအချာ ဖွင့်ပါတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

တဒဟုပဗ္ဗဇိတသာမဏေရဿပိ ..... တဲ့၊ ယနေ့ရှင်ပြုတဲ့ သာမဏေကလေးကစ၍ ဆဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတံဟောတိ ..... ယနေ့ ပြုလို့ သာမဏေကလေး လှူတာတောင် အင်္ဂါခြောက်ပါးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့အလှူဒါန ဖြစ်ပါတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

သော ဟိ သောတာပတ္တိမဂ္ဂနေဝ ပဋိပဇ္ဇနကော ..... တဲ့၊ သူလဲ မဂ်ဉာဏ်, ဖိုလ်ဉာဏ် ရချင်လို့ သာမဏေလုပ်လာတာတဲ့ ..... (မှန်ပါဘုရား)။

သူလုပ်လာတာလဲ ရိုးရိုးလုပ်လာတာ မဟုတ်ပါဘူးတဲ့ ..... (မှန်ပါ) ကြည့်ပါလား ကိုရင်ကလေး သင်္ကန်းတောင်းတော့

သံသာရဝဋ္ဋဒုက္ခတော မောစနတ္ထာယ အဟံ ပဗ္ဗဇ္ဇံ ယာစာမိရယ် လို့ရဟန်းအဖြစ် တောင်းကြတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) ဟုတ်လား ..... သာမဏေ၏ အဖြစ်ကိုလဲ မတောင်းကြဘူးလား ..... (တောင်းကြပါတယ်ဘုရား)။

အင်း..... သံသာရဝဋ္ဋဒုက္ခတော ဆိုတာ ပထမ သံသရာကို ကျွတ်ရတာ သောတာပတ္တိမဂ်ပဲ ..... (မှန်ပါဘုရား) ဒုတိယ သံသရာကျွတ်ရတာက သကဒါဂါမိမဂ် ဆိုတော့ သူတို့ ရည်ရွယ်ချက်ဟာ သောတာပတ္တိ၏ မျိုးစေ့ကလေးတွေ ..... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲ..... မျိုးစေ့ကလေးတွေပဲ၊ ဒါ့ကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာ က ယနေ့ဝတ်တဲ့ ကိုရင်ကလေးကအစ၊ ရဟန်းကြီးတွေတော့ မဆိုပါနဲ့ကွ ယနေ့ဝတ်တဲ့ သာမဏေကလေးကစပြီး သောတာပန် မျိုးစေ့ကလေးကွ ..... (မှန်ပါဘုရား) ဒါကြောင့် အရိယာ အမျိုးအနွယ်, အရိယာမျိုးစေ့ ဆိုတာ ပေါ်ပလား ..... (ပေါ်ပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့သည် အရိယာမျိုးစေ့တွေကို အရိယာ ပင်ကြီး သန်သန်ထွားထွား ပေါက်အောင် သင်္ကန်းတို့, ခြင်ထောင် တို့, စောင်တို့ ဟုတ်လား ..... (မှန်ပါ) ဒီ့ပြင်လဲ ထီး၊ ဖိနပ်တို့ အလုံးစုံပေါ့..... (မှန်ပါ) အင်း..... ခင်ဗျားတို့တတ်နိုင်တာတွေ

နည်းတာတွေ မဟုတ်ပါဘူး ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒါတွေကို အရိယာမျိုးစေ့က အရိယာပင်ပေါက်အောင် တပည့်တော်တို့ကလဲ ရေလောင်းပါ၏၊ အရှင်ဘုရားတို့လဲ သန်သန်ထွားထွား ဖြစ်ပါစေသတည်း..... (မှန်ပါ) တပည့်တော် တို့လည်း ရေလောင်းရတဲ့ အကျိုးအားကြောင့် အရိယာ၏အနွယ်၊ အရိယာကို ထောက်ပံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လေသောကြောင့် တပည့်တော်တို့လဲ အရိယာမျိုးစေ့ကိုပဲ ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ် နဲ့ ရှုပြီး အမြန်ဆုံးရ, ရပါလို၏ ..... လို့ စိတ်ထဲ ပြောင်းပစ်လိုက် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီ) ဒါဖြင့် ဒီနေ့ သင်္ကန်းလှူပွဲလား၊ အရိယာမျိုးစေ့တွေကို အညွန့်ပေါက်အောင်လို့ မြေတောင် မြှောက်ပွဲလားလို့ မေးရင် ဘယ့်နယ် ဖြေကြမလဲ ..... (အညွန့် တွေပေါက်အောင် မြေတောင်မြှောက်ပွဲပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ..... အရှင်ဘုရားများကရော ..... တပည့်တော် များကရော ဒကာတွေက မြေတောင်မြှောက်၊ တပည့်တော်တို့ က အရိယာမျိုးစေ့ အညွန့် အညှောက်တွေ စည်ကားအောင် လုပ်ဖို့ရာ သံဃာ၏ ဝတ္တရား ..... (မှန်လှပါဘုရား) မြေတောင် မြှောက်ဖို့ရာက တကာတကာမတွေ၏ ဝတ္တရား ..... (မှန်လှပါ ဘုရား) ရှင်းပြီနော် ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

အဲဒါကြောင့် ဒီလိုဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ..... တဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ကလဲ အရိယာအလှူ ဖြစ်လေသောကြောင့် သံဃေဒိန္န မဟပ္ဖလံ ..... (မှန်ပါ့) အရိယာသံဃာမျိုးစေ့ကို လှူ ..... (မှန်ပါ့ဘုရား) သံဃာထဲမှာ ရိုးရိုးသံဃာလား၊ အရိယာမျိုးစေ့သံဃာတွေလား ကြည့်ပါဦး ..... (အရိယာမျိုးစေ့တွေပါဘုရား)။

ဟော ..... ဆရာတော်တွေမေးကြည့်၊ ဒီသိမ်ထဲမှာပဲ 'သံသာရဝဋ္ဋ ဒုက္ခတော မောစနတ္ထာယ ပဗ္ဗဇ္ဇံ ယာစာမိ' ဆိုပြီး သံသရာမှ လွတ်မြောက်ချင်ပါတယ်ဘုရား၊ ပထမ သံသရာက စ, ပြီး မထွက်မြောက်ရင်လဲ ဒုတိယ သံသရာမှ ထွက်မြောက်နိုင်ပါ့မလား ..... (မထွက်မြောက်နိုင်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ပထမသံသရာမှ ထွက်မြောက်တာက သောတာပတ္တိမဂ် ..... (မှန်ပါဘုရား) အပါယ်သံသရာမှ ထွက်မြောက်တာကိုး ..... (မှန်ပါဘုရား) ရိပ်မိပြီ ..... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲဒါတွေ သိတော့မှ ဩော် ..... ဒီနေ့ အလှူပွဲလား၊ အရိယာမျိုးစေ့ကို မြေတောင်မြှောက်ပွဲလားဆိုရင် ဘယ့်နယ် ဖြေကြမလဲ ..... (အရိယာမျိုးစေ့ကို မြေတောင်မြှောက်ပွဲပါဘုရား)။

ဩော် ..... တကာတကာမတို့ ကောင်းလိုက်တဲ့ ဖြစ်ခြင်း ..... (မှန်ပါဘုရား) ကောင်းလိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း၊ ဒီအသီးဒီအပွင့်

တွေကို အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဟောတဲ့, ပြောတဲ့ တရားတွေ၊ အသီးအပွင့်တွေကို မြေတောင်မြှောက်တဲ့လူပဲ၊ အညွန့်အဖူးပဲ ခံစားရမယ်ဆိုတာလဲ ပြောဖို့မလိုတော့ဘူး ..... (မလိုပါဘုရား) ရှင်းပြီနော် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ..... ခင်ဗျားတို့ ဆဋ္ဌင်္ဂ သမန္နာဂတ ပြည့်အောင် လုပ်ပါ ..... (မှန်ပါ) ခင်ဗျားတို့ဘက်က သုံးပါးကလေးကို နည်းနည်းပြောချင်တယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) ခင်ဗျားတို့ဘက် သုံးပါးက .....

ပုဗ္ဗေဝ ဒါနာ သုမနော၊
ဒဒံ စိတ္တံ ပသာဒယေ။
ဒတွာ အတ္တမနော ဟောတိ၊
ဧသာ ပုညဿ သမ္ပဒါ။

လို့ ဆက္ကနိပါတ် အင်္ဂုတ္တိုရ်မှာ ဆဋ္ဌင်္ဂဒါနသုတ်ဆိုပြီး ပုညခေတ္တ သုတ်မှာ ပါ, ပါတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေမှာ ခင်ဗျားတို့ဘက်က မလှူမီ ရှေ့အဖို့ကတော့ မင်္ဂလာတိုက်မှာ တို့ဆရာ ရှိတယ်၊ ဘို့ဆရာကို မှီနေတဲ့ သံဃာတွေလဲ ရှိတယ်၊ ဒါတွေ တို့ ကထိန်ခင်းရလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ တကာတကာမတို့ ရှေးဦးစွာ

စေတနာကော ရောက်ကြရဲ့လား ..... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား) အဲဒီတုန်းကလဲ ပုဗ္ဗစေတနာ သုမနော, ကောင်းသောစိတ် ဖြစ်ခဲ့ပါတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

'ဒဒံ စိတ္တံ ပသာဒယေ' တဲ့၊ ခုနက သင်္ကန်းတွေ ကပ်လှူကြတယ်၊ ဒုက္ခမြင်တဲ့ ညဏ်နဲ့ သင်္ကန်းတွေကပ်ကြတော့ စိတ်ထဲမှာ တကာတကာမတို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရော ..... ညဏ်ရော ပါကြရဲ့လား ..... (ပါ, ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် 'ဒဒံ စိတ္တံ ပသာဒယေ' ဒဒံ၊ လှူဆဲ အခိုက်အတန့်၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒယေ၊ ကြည်လင်စေရမယ် ဆိုတော့ နှစ်ချက်မြောက်သွားပြီနော် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

အခု တစ်ခါလှူပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌ ဆရာဘုန်းကြီးက တရားဓမ္မတွေနဲ့ ရေစက်ချပွဲကို နွဲနေတဲ့ အခါမှာလဲ ဩော် ..... အလှူပေးရတဲ့ တို့အလှူဟာ ရှေးအလှူတွေနဲ့ တယ်ကွာခြားပါလား ..... (မှန်လှပါဘုရား) ကိုယ့်ဟာကိုယ် စဉ်းစားတော့ ဘယ့်နှယ်နေသလဲ ..... (ကွာခြားပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် လှူပြီးလို့ ပြန်ပြီးတော့ ပရစေတနာ ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဝမ်းမြောက်တာ ..... (မှန်လှပါဘုရား) စေတနာ ခင်ဗျားတို့ ဘက်က သုံးချက်ညီပြီ ..... (ညီပါတယ်ဘုရား)။

မလှူမီကလဲ ဝမ်းမြောက်ကြတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)

လှူဆဲလဲ ..... (ဝမ်းမြောက်ပါတယ်ဘုရား) လှူပြီးပြန်လဲ ..... (ဝမ်းမြောက်ပါတယ်ဘုရား) ဩော် ..... ခင်ဗျားတို့က သုံးချက်စေ့သွားပြီ ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒါ ..... အလှူပေးပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဤအင်္ဂါ သုံးချက်ညီရမယ်ဆိုတာ နေရာတိုင်းမှာ မှတ်ရမယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်ဘက်ကလဲ တပည့်တော်တို့ဆရာတော် သမားတော်တွေ ဘက်ကလဲ သုံးချက် ရှိရမယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဘယ်လိုသုံးချက်ရှိရမလဲလို့ မေးတော့ တကာတကာမတို့ .....

ဝီတရာဂေါ ဝီတဒေါသော၊
ဝီတမောဟော အနာသဝေါ။
ခေတ္တ ယညဿ သမ္ပန္နံ၊
သညတာ ဗြဟ္မစာရယော ..... တဲ့။

ဘုရားက အသေအချာ ဟောထားတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒါ ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေကလဲ ငါတို့သည် အင်း .... ဟင် ..... အရိယာမျိုးစေ့၊ ရာဂကင်းအောင် ကျင့်မယ်ဟ ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဒေါသကင်းအောင် ကျင့်မယ်ဟ ..... (မှန်လှပါ) မောဟကင်းအောင် ကျင့်မယ်ဟ ..... (မှန်လှပါ) ဆရာတော်တွေစိတ်က

ဒီအတိုင်းထားရမယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

ရာဂကင်းအောင် ငါကျင့်နေမယ် ..... (မှန်ပါ) ဒေါသကင်းအောင် ..... (ကျင့်နေမယ်) မောဟကင်းအောင် ..... (ကျင့်နေမယ်) အဲဒီစိတ်ထားသုံးခုနဲ့ အလှူခံရမယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) သဘောကျပလား ..... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဘက်က ရာဂကင်းအောင် ကျင့်မယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ထားနဲ့ အလှူခံမယ် ..... (မှန်လှပါ) ဒေါသကင်းအောင် ကျင့်မယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ထားနဲ့ ..... (အလှူခံရပါမယ်ဘုရား)။

အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် ဘက်ကလဲ ဒီစိတ်ထားနဲ့ အလှူခံလို့ ရှိရင်ဖြင့် ..... တဲ့၊ အကျိုးပေးဖြင့် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ငါ ..... မဟောတော့ဘူး ..... တဲ့ ..... (မှန်လှပါ) တကာဘက်ကလဲ သုံးချက်ညီ၊ ဆရာဘက်ကလဲ သုံးချက်ညီရင် အကျိုးပေး ငါမဟောနိုင်တော့ဘူး ..... တဲ့ ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘာကြောင့် မဟောနိုင်ပါသလဲလို့ အမေးထုတ်တဲ့အခါ ကျတော့ တကာတကာမတို့ ..... မဟာသမုဒ္ဒရာရေကို ဥပမာ ..... ရေနံ့ဆီထည့်တဲ့ ပုံးနဲ့ ချိန်ကြည့်ဦးသန်းမောင်၊ ဘယ်နှစ်ပုံး

ရမယ်ထင်သလဲ ..... (မရေတွက်နိုင်ပါဘုရား) ဘာဖြစ်လို့တုံး ..... (အလွန်များလွန်းလို့ပါဘုရား)။

အဲ ..... အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဘက်ကလဲ ဤသုံးချက်နဲ့ အလှူခံလို့ ..... အလှူပေးပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ သုံးချက်ညီတဲ့ စေတနာနဲ့ လှူလိုက်မယ်ဆိုရင်ဖြင့် မရေတွက်နိုင်တဲ့ အကျိုးပေးဟာဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဧကန်ရ, တကယ်ရလို့ မှတ်လိုက်ပါ ..... (မှန်လှပါဘုရား) 'ဆဠင်္ဂ သမန္နာဂတံ' ဆိုတာ ဒါပါပဲ ..... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒီအထဲမှာ ဘုန်းကြီးက တကာတကာမတွေ မြင့်သထက်မြင့်၊ မြတ်သထက်မြတ်အောင် ဆိုပြီးသကာလ ခင်ဗျားတို့ ဥပမာ ဆရာဘုန်းကြီးတော့ ဝိုင်းပြီး ကြည်ညိုကြတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) ဒီကိုယ်တော်တွေကျတော့ မြင်ဖူးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လဲ မြင်ဖူးကြတယ်၊ မမြင်ဖူးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ များကြတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

အင်း ..... ဟင်, ဒီလှူဖွယ်ဝတ္ထုတွေဟာ တို့ ဆရာဘုန်းကြီးဖြင့် လှူမှပဲ, တန်းမှပဲဆိုပြီးသကာလ ရှေးဦးစွာတော့ ဆရာဟူသော အမှတ်နဲ့ ခင်မင်မှုဟူသော စိတ်ထားကလေးနဲ့ တော့ ခင်ဗျားတို့ ပါချင်ပါကြပါလိမ့်မယ် ..... (ပါကြပါတယ်ဘုရား)။

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

ထိုကဲ့သို့ ပါကြားသော်လဲ ကထိန်သင်္ကန်း အတွက်တော့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ခင်ဗျားတို့ တဏှာဒိဋ္ဌိ သတ်မယ်ကွ ဆိုပြီးသကာလ ခင်ဗျားတို့ လှူတဲ့သင်္ကန်း ဒီမင်္ဂလာတိုက်မှာ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး ကောင်းစွာနေပြီး ကောင်းစွာ ဝါကျွတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အား အကုန်လှူပါဘိ ..... အဓိပ္ပာယ်ရတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘုန်းကြီးရသလား၊ အကုန်ရသလား ..... (အကုန်ရပါတယ်ဘုရား) အကုန်ရတော့ ခင်ဗျားတို့ညွှတ်လာတဲ့တဏှာကို ပယ်ဖျက်ချလိုက်တယ် ..... (ပယ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တဏှာသတ်ပေါ့ဗျာ ..... (မှန်ပါဘုရား) တဏှာ သတ်လိုက်တဲ့ အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့် ငါတို့ ဘုန်းကြီးဆိုတဲ့ ဒိဋ္ဌိကကော ..... (ကွာသွားပါတယ်ဘုရား) ဒိဋ္ဌိလဲ ကွာသွားတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဩော် ..... ဒါကြောင့် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ' သံဃေ ဒိန္နေ မဟပ္ဖလံ ' ..... (မှန်လှပါဘုရား) သံဃာလှူတာ မြတ်သကွဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်၊ ရိပ်မိပလား ..... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

တဏှာနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မညွှတ်၊ ဒိဋ္ဌိနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မစွဲ ..... (မှန်လှပါ) ဤကဲ့သို့ အလှူပွဲကြီး ဖြစ်ပါစေတော့ဆိုပြီး ..... ' သံဃေ ဒိန္နေ မဟပ္ဖလံ ' ..... ဆိုပြီး ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဥပရိ

ပဏ္ဏာသပါဠိ ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ်မှာ ဟောပါတယ် ..... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား ..... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ကဲ ..... အခု ခင်ဗျားတို့ ဘာအလှူဖြစ်သွားသလဲ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိသတ်တဲ့ သံဃိကအလှူ ဖြစ်သွားတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဘာသတ်တာလဲ တဏှာဒိဋ္ဌိသတ်တဲ့ ..... (သံဃိကအလှူ ဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား) တဏှာဒိဋ္ဌိသတ်လို့ သံဃိကအလှူ ဖြစ်သွားတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) နောက်ကျမှ ဘုန်းကြီးက ဒီအထဲက ဝိနည်းကံအတိုင်း ရွေးရမှာကိုး ..... (မှန်လှပါ)။

ကိုင်းဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ သံဃိကဒါနကြီး လှူလိုက်တဲ့အတွက် တဏှာဒိဋ္ဌိကင်းတဲ့အလှူဆိုရင် ဝဋ္ဋဖြစ်မလား၊ ဝိဝဋ္ဋဖြစ်မလား ..... (ဝိဝဋ္ဋဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) တဏှာဒိဋ္ဌိခြံရံမှ ဝဋ္ဋကိုးဗျ ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဒီအလှူပွဲကြီး တကာတကာမတို့ ဆယ်သိန်းမျှ မကပါဘူး၊ အင်မတန် အဖိုးတန်သွားပါတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) ဘာ့ကြောင့်တုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ တဏှာဒိဋ္ဌိသတ်တဲ့ သံဃိကပွဲ ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

သံဃိကဆိုတာက သံဃာအများကို ညွတ်ရတယ် ..... (မှန်ပါ) ဒီအထဲမှာ ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လဲပါတယ်၊ ကြည်ညိုဖွယ် မကောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လဲ ပါတယ်၊ အရုပ်ဆိုးပါတယ်၊

အကျည်းတန်ပါတယ်၊ ပုတာ ပါတယ်၊ ကွတာ ပါတယ်၊ ရှည်တာ ပါတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ရွေးချယ်လို့ ရသေးရဲ့လား ..... (မရပါဘုရား) ဒါတွေ သံဃာတွေပဲဘုရား ဆိုပြီးသကာလ လှူလိုက်တဲ့အတွက်၊ တဏှာကစွဲမှ ညွတ်မှာ ..... (မှန်လှပါ) အရုပ်ဆိုးပေမယ့်ကိုယ်နဲ့ စကားပြော ဇိဟ ဝင်မှ ညွတ်မှာ ..... (မှန်လှပါ) ဒါတွေကို အကုန်ဖျက်ချတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) ရိပ်မိပလား ..... (ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒီပွဲကို သံဃိကပွဲလို့ဆိုကြခြားသော်လဲ သံဃာလှူတာ ကျေးဇူးရှိတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်၊ အဘိဓမ္မာနည်းနဲ့ ဝေဖန် လိုက်တော့ တဏှာဒိဋ္ဌိသတ်ပြီး လှူလို့ ကျေးဇူးများတယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ ..... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ် ..... (တဏှာ ဒိဋ္ဌိသတ်ပြီး လှူလို့ ကျေးဇူးများပါတယ်) တဏှာကင်းတဲ့အလှူ၊ ဒိဋ္ဌိကင်းတဲ့အလှူ ..... (မှန်ပါဘုရား) ရိပ်မိပလား ..... (ရိပ်မိပါပြီ) အင်မတန် ကျေးဇူး များတော့တယ်ဆိုတာ ပေါ်ပါပြီ ..... (ပေါ်ပါပြီဘုရား) ရှင်းကြပြီ ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် မနှိုင်းယှဉ်နိုင်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကြီးကိုဖြင့် တို့ကို အလွယ်တကူ မဂ်က ယူဆောင်ပို့တော့မှာပဲ၊ ဘာကြောင့်တုံး၊

တို့က သစ္စာသိပြီး လူတဲ့အလူ ..... (မှန်လှပါဘုရား) ဘာသိပြီး လူတဲ့အလူတုံး ..... (သစ္စာသိပြီး လူတဲ့အလူပါဘုရား)။

ဒုက္ခဝဋ်ကြီး ရှုံခြင်း, မုန်းခြင်း, ငြီးငွေ့ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်ပါ၍ ဒုက္ခဝဋ်မှ ကျွတ်ရာကိုသာ ရည်မှန်း၍ လှူဒါန်းပါ၏ ဆိုတာက နဂိုက ပါခဲ့တယ် ..... (ပါခဲ့ပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပြီနော် ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း ..... ဒါဖြင့် အားလုံး တကာတကာမတွေ ရေစက်ချပါတော့မယ်နော် ..... (မှန်ပါဘုရား) တိုတိုပဲချမယ်။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။

ရာဂါဒီဟိ၊ ရာဂ, အစ ရှိသော။ ကောဒသဂ္ဂိဟိ၊ ဆယ့်တစ်ပါးသော မီးတို့ဖြင့်။ ပရိပီဠိတံ၊ အလွန်ပင် ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်၍ နေထသော။

တကာတကာမတွေ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဆယ့်တစ်မီး လောင်နေတယ် ..... (လောင်နေပါတယ်ဘုရား)။

တကာတကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ အကောင်းနေရတာလား၊ မီးလောင်ခံနေရတာလား ..... (မီးလောင်ခံနေရတာပါဘုရား) ဇာတိ, ဇရာ, မရဏကော ..... (ခံရပါတယ်ဘုရား) အင်း ..... ဆယ့်တစ်မီးပါပဲ ..... (မှန်ပါ) ဒီမီးက အဝေးမှာ ရှိသလား၊ ခန္ဓာထဲမှာ ရှိသလား ..... (ခန္ဓာထဲမှာ ရှိပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခန္ဓာက လောင်စာ၊ မီးက မီး ..... (မှန်ပါ) ဘာဖြစ်နေကြသလဲ ..... (ခန္ဓာထဲမှာ လောင်နေကြပါတယ်) လောင်နေတာပေါ့၊ မီးနဲ့ထင်း တွဲနေပြီ တကာတကာမတို့ ..... (မှန်ပါ) ဘာဖြစ်နေကြသလဲ ..... (လောင်နေပါတယ်ဘုရား)။

ဩော် ..... ဒါဖြင့် လူ့ဘဝဆိုတာ မီးလောင်ခံဘဝပေါ့ ..... (မှန်ပါ) နတ်ဘဝဆိုရင်ကော ..... (မီးလောင်ခံဘဝပါ) ဗြဟ္မာဘဝဆိုရင်ကော ..... (မီးလောင်ခံဘဝပါဘုရား)။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။
ဣမေ ဟိ ကိလေသေ ဟိ၊ ဤဆယ့်တစ်ပါးသော
မီးတို့ဖြင့် လောင်၍နေသော ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမှ၊
မောစနတ္ထာယ၊ လွတ်မြောက်ပါရခြင်း အကျိုးငှာ။

တကာတကာမတို့ ဒီမီးလောင်ခြင်းမှ လွတ်ချင်လို့ လှူတာ ..... (မှန်ပါ) မီးက သမုဒယသစ္စာ၊ လောင်စာက ..... (ဒုက္ခသစ္စာပါ) ဩော် ဒီအထဲ တကာတကာတို့တွေ မီးလောင်ရင်း တရားနာနေကြတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) အင်း ..... ဘာနဲ့ တရားနာနေကြသလဲ ..... (မီးလောင်ရင်း တရားနာနေကြပါတယ်ဘုရား)။

ဆင္ဓမအကြိမ်

ဒါဖြင့် မီးလောင်ခံဆဲမှာ တရားပွဲနွှဲနေကြတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) မလွတ်လပ်ပါကလားဆိုတာ သေချာတယ် ..... (သေချာပါတယ်ဘုရား) ဒါကြောင့် .....

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ရာဂါဒိဟိ၊ ရာဂ အစရှိကုန်သော။ ကောဒသဂ္ဂိဟိ၊ ဆယ့်တစ်ပါးသော မီးတို့ဖြင့်။ ပရိပိဠိတံ၊ အလွန်အကဲ ညှင်းဆဲ နှိပ်စက်၍ နေထ သော။ သံသာရဘယံ၊ ခြားရပတ်ပမာ ချာချာပတ်၍နေတဲ သံသရာဘေးကြီးကို။

ဩော် ..... တကာတကာမတို့ ဒီက စုတေပြီးတဲ့အခါ နိဗ္ဗာန်မရသေးရင် ဘယ်သွားကြမှာပါလိမ့် ..... (ပဋိသန္ဓေဘုရား) ပဋိသန္ဓေသွားမယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

ဩော် ..... သေပြီးသကာလ သေဆင်းရဲ ပြီးတော့ အနေဆင်းရဲသွားကြတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) အင်း ..... သေဆင်းရဲပြီးတော့ ..... (အနေဆင်းရဲသွားကြပါတယ်ဘုရား) ပဋိသန္ဓေနေတာလဲ ဇာတိပိ ဒုက္ခာပဲ ..... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား ..... (ကျပါပြီ) ဟင် ..... ဒါဖြင့် အသေဆင်းရဲပြီး သကာလ ပဋိသန္ဓေ အနေဆင်းရဲဘက် ကူးလိုက်တယ် ..... (မှန်ပါ)။

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

ဟာ ..... ဒါဖြင့် ရှေ့ဘယ်သွားကြမှာတုံး၊ အိုခြင်းဆင်းရဲဘက်သွားမယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) ပြီးတော့ နာဆင်းရဲ၊ ပြီးတော့ သေဆင်းရဲ ..... (မှန်ပါဘုရား) ပြီးတော့ တစ်ဖန်ပဋိသန္ဓေနေတယ် ..... (မှန်ပါ) ဪ ..... ဆင်းရဲစက်ရဟတ် မပြတ်လည်နေပါကလား ..... (မှန်ပါဘုရား) ဘယ်လိုဆိုကြမယ် ..... (ဆင်းရဲစက်ရဟတ် မပြတ်လည်နေပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီ သံသရာကြီးကို ..... တဲ့၊ တကာတကာမတို့ ဆင်းရဲဒုက္ခမြင်တဲ့ မဂ်မဝင်သရွေ့ ကာလပတ်လုံး သူ မရပ်တော့ဘူး ..... (မှန်လှပါဘုရား) သံသရာထဲ ဒိုင်းဒိုင်းပြေး လည်နေမှာပဲ ..... (မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား ..... (ကျပါပြီဘုရား) ဒါကြောင့် .....

သံသာရဘယံ၊ ခြားရဟတ်ပမာ ချာချာပတ်၍ တစ်ဖြစ်တည်း ဖြစ်နေသော သံသရာဘေးကြီးကို။ အဘိဘာယိတွာ၊ အလွန်တရာ ကြောက်ကြပါကုန်သည်ဖြစ်၍။ တတော၊ ထိုသံသရာ ဘေးဘယမှ။ မုတ္တာ၊ လွတ်ကြရကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာမြတ်ကြီးကို။ သစ္ဆိကရဏတ္ထာယ၊ မကြာမတင် ဆောလျင်ကူးမြောက် အပေါက်အရောက်၍ မျက်မှောက်ပြုပါရခြင်းအကျိုးငှာ။ ဉာဏစက္ခုနာ၊ ဉာဏ်ပညာ

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

စက္ခုဖြင့်။ ဂဝေသန္တော၊ ရှာမှီးကြည့်ရှုတော်မူသည် ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ သံသရာဘေးဘယကို တွေးဆ ရှုမျှော်လေ့ရှိကြကုန်သော သူတော်ကောင်းအပေါင်း တို့။ ပုည်၊ သင်တို့ ပြုတဲ့ကောင်းမှု ကုသိုလ် ဟူသမျှသည်။ သုခံ၊ လူ, နတ်, နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော ချမ်းသာကြီးကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။

သူက သုံးတန်တော့ပေးနိုင်တယ်.....(မှန်ပါ) ပေးပေမယ့် ခင်ဗျားတို့က ရွေးပါ ..... (မှန်ပါ) ဒါန စေတနာက သုံးတန်ပေး ပေမယ့် ရွေးရတယ် ..... (မှန်လှပါ) ဒါန စေတနာက ..... (သုံးတန်ပေးပေမယ့် ရွေးရပါတယ်ဘုရား)။

လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ သုံးတန်တော့ ပေးတယ်.....(မှန်လှပါ) သို့သော် ခင်ဗျားတို့က ရွေးရမယ်..... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား ..... (ကျပါပြီ)။

ကိုင်း ..... ဒါဖြင့် မရွေးလို့ရှိရင်ဖြင့်၊ သူက ပေးတာကို မရွေးဘဲနဲ့ မျက်လုံးမှိတ်ကောက်လို့ ရှိရင်ဖြင့် လူချမ်းသာ ဒုက္ခသစ္စာရမယ် ..... (မှန်လှပါ) နတ်ချမ်းသာ ဒုက္ခသစ္စာကော ..... (ရပါမယ်ဘုရား) ဟုတ်လား အရွေးမတတ်လို့ ..... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား ..... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးက ပြောရတယ်၊ ခင်ဗျားတို့က သာမညတရားတွေ သာမညစာလဲမသိ၊ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူတာလဲ အစုံအလင်မသိတော့ ဒါနသံသရာရှည်သလို လို တချို့ ပြောသံကြားကြတယ်..... (မှန်လှပါဘုရား) မဟုတ်ပါ ဘူး၊ ဒါနက ရှည်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ အရွေးမတတ်လို့ ဒုက္ခရောက် တာ ..... (မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါနက ရှည်တာလား၊ အရွေးမတတ်လို့လား ..... (အရွေး မတတ်လို့ပါဘုရား) ဒါနကတော့ လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာ ကျအောင်တော့ဖြင့် ပဋ္ဌာန်းနည်းနဲ့လဲ ပေးတာပါပဲ ..... (မှန်ပါဘုရား)။

သို့သော် ..... တကာတကာမတွေက ရွေးတာက ဒုက္ခသစ္စာ သွားရွေးမိတယ် ..... (မှန်ပါ) လူချမ်းသာကို သွားပြီးလိုချင်တယ်၊ နတ်ချမ်းသာ လိုချင်တယ် ..... (မှန်လှပါ) နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုတော့ ချန်ပစ်ခဲ့တယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ပေးတာက သုံးမျိုး၊ ရွေးတာက နှစ်မျိုး ယူသွားတော့ ဩော် ..... ဒါဖြင့် နှစ်မျိုးယူသွားတော့ ဒုက္ခသစ္စာနှစ်ခုကို ရွေးယူသွား တယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) သုခသစ္စာဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို မရွေးမိဘူး ..... (မရွေးမိပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒါနက ရှည်တာလား၊ အရွေးမတတ်တဲ့ ဖျင်းမှုကြောင့်

လား ..... (အရွေးမတတ်တဲ့ ဖျင်းမှုကြောင့်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒါနက သံသရာမရှည်ပါဘူး၊ အရွေးမတတ်လို့ ခင်ဗျားတို့ ရှည်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ် ဆိုတာကော ပေါ်ကြပလား ..... (ပေါ်ပါပြီဘုရား) အတော်ဆိုးတဲ့ တကာတကာမတွေနော် ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ကိုယ်က မသိဘဲနဲ့ ဒါနသံသရာရှည်သလေး ဘာသလေးနဲ့ တစ်ဖက်စောင်းကြီး သူမျှားပြောသံကြားနဲ့ ခင်ဗျားတို့ ပြောကြ ဆိုကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရှိကြလိမ့်မယ်နော် ..... (မှန်လှပါဘုရား) သူက ရှည်တာမဟုတ်ဘူး ဒကာကြွယ်၊ ကိုယ်က အရွေးညံ့တာ ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

သူကတော့ ပေးမှာပဲ ..... တဲ့၊ ဒီအပင် စိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့် သရက်ပင်တစ်ခု စိုက်လိုက်တယ်ဆိုရင် အသီးကင်းကလေးလဲ သီးမှာပဲ ..... (မှန်ပါ) အသီးလတ်ကလေးလဲ ..... (သီးမှာပါပဲ) အသီးကြီးလဲ သီးမှာပါပဲ ..... (မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့က ငယ်ငယ်ကြိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့် ခပ်ဖန်ဖန်စားရမှာပဲ ..... (မှန်ပါ) အလတ်စား ကြိုက်ရင် အချဉ် စားရမှာပဲ ..... (မှန်ပါ) အကြီးစား ကြိုက်မယ်ဆိုရင် အချိုစားရမှာပဲ ..... (မှန်ပါဘုရား) ကိုယ်က မရွေးတတ်လို့ အချိုမစားရတာ ..... (မှန်လှပါ) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

ဒါနက ရှည်စေတာလား၊ မရွေးမတတ်တဲ့ အရှည်အသွေး ပြစ်ချက်လား ..... (အရွေးမတတ်တဲ့ ပြစ်ချက်ပါဘုရား) အဲဒါ သေသေချာချာမှတ်ပါ၊ ဒီတရားတစ်ပွဲလုံးမှာ သေသေချာချာ သတိပေးတယ် ..... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါနက သံသရာ ရှည်တာလား၊ ကိုယ်က သစ္စာမသိလို့ အရွေးမတတ်လို့ ကိုယ့်အတွက် ရှည်ရတာလား ..... (ကိုယ်က အရွေးမတတ်လို့ ရှည်ရတာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကိုယ်အ, ကိုယ်ထူလို့ ရှည်တယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ ပါ ..... (မှန်ပါဘုရား) ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချက်ချမလဲ ..... (ကိုယ်အ, ကိုယ်ထူလို့ ရှည်တာပါဘုရား) နောက် ဘယ်သူ ပြောပြော မယုံနဲ့နော် ..... (မှန်လှပါ)။

ဒါနက ရှည်တာလား၊ အကျိုးပေး ကိုယ်မရွေးတတ်လို့ ရှည်တာလား ..... (ကိုယ်မရွေးတတ်လို့ ရှည်တာပါဘုရား) ဘယ့် နှယ် လူချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာဆိုတော့ ' ကမ္မံ သတ္တေ ဝိဘဇ္ဇတိ ' ဆိုတော့ ကံကတော့ ပေးရမှာပဲ ဒကာကြွယ်ရ ..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဦးသန်းမောင် ကံကတော့ လူချမ်းသာလဲ ပေးရမှာပဲ၊ နတ်ချမ်းသာကော ..... (ပေးရမှာပါပဲ) ဗြဟ္မာ ချမ်းသာကော ..... (ပေးရမှာပါပဲ) ကိုယ်က သစ္စာမသိနဲ့ ယူလိုက်တော့ လူချမ်း

သာကြီး ကောက်မိတယ်..... (မှန်ပါ) နတ်ချမ်းသာကြီး ကောက်မိတော့ ကိုယ်ကျိုးနည်းတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ ကောက်မိတော့လဲ ဒါနပေးတဲ့ အထဲက နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာလဲ ဥပနိဿယပစ္စယောထဲ ပါသားပဲ ..... (မှန်ပါ) ကိုယ်က မရွေးတတ်လို့ ဒုက္ခရောက်တာကို ဒါနက ရှည်တယ်လို့ ယူနေကြတယ် ..... (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီ)။

ဒီစကားတစ်လုံးကို အသုံးအနှုန်းလဲကောင်း အမှန်လဲ ဖြစ်နေတော့ ဟောလဲဟောခဲ့လို့ ဒီသုံးပါးကို အရွေးမတတ်လို့ ဖြစ်ရတဲ့အဖြစ်တွေလို့ ခင်ဗျားတို့ သေသေချာချာ မှတ်ပါ ..... (မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းပလား ..... (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒါနကရှည်တာလား အကျိုးပေးမရွေးတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် ရှည်ရတာလား ..... (အကျိုးပေးမရွေးတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် ရှည်ရတာပါဘုရား) ဒါဖြင့် ဒါနအပြစ်လား ကိုယ့်အပြစ်လား ..... (ကိုယ့်အပြစ်ပါဘုရား)။

ဒါနဲ့ ခင်ဗျားတို့ ဒါန သံသရာရှည်တယ်တဲ့၊ ဒါနအပေါ် ချည်းဖိချတယ် ..... (မှန်ပါ) ကိုယ့်အပြစ်တော့ မသိဘူး ..... (မသိပါဘုရား) အခုတော့ ဘာပေါ်လာသလဲ ..... (ကိုယ့်အပြစ်ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား) အဲ ..... နောက်ကိုကိုယ့်အပြစ်လဲ သိကြပါတဲ့၊ ဒါနကို သွားပြီးမစွဲလိုက်ပါနဲ့နော် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

ဆဌမအကြိမ်

ကြည့်စမ်း ‘ သံဃေ ဒိန္နံ မဟပ္ဖလံ ’ ဆိုပြီး ဘုရားက သံဃေ၊ သံဃာ၌။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူခြင်းသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ များသော အကျိုးရှိ၏ ..... တဲ့၊ ဒီလိုတောင် ဟောထားတဲ့ဥစ္စာ ဘုရားဟောကို ဖျက်သလို ကျနေတယ် ..... (မှန်လှပါဘုရား) သဘောပါလား ..... (ပါ, ပါတယ်ဘုရား) ကဲ ..... ဒါဖြင့် .....

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ရာဂါဒိဟိ၊ ရာဂ အစရှိကုန်သော။ ကောဒသဂ္ဂိဟိ၊ ဆယ့်တစ်ပါးသော မီးတို့ဖြင့်။ ပရိဂိဠိတာ၊ အလွန် အကဲညှင်းဆဲ၍ နေထသော။ သံသာရဘယံ၊ ခြားရဟတ်ပမာ ချာချာပတ်၍ တစ်ဖြစ်တည်းဖြစ်နေ ထသော သံသရာဘေးကြီးကို။ အဘိဘာယိတွာ၊ အလွန်တရာ ကြောက်ရွံ့ကြပါကုန်သည်ဖြစ်၍။ တတော၊ ထိုသံသရာဘေးတို့မှ။ မုတ္တာ၊ ကင်းလွတ်ရ ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ မြတ်ကြီးကို။ သစ္ဆိကရဏတ္ထာယ၊ မကြာမတင် ဆောလျှင်ကူးမြောက်အပေါက်ရောက်၍မျက်မှောက် ပြုပါရခြင်း အကျိုးငှာ။ ဉာဏစက္ခုနာ၊ ဉာဏ်ပညာ စက္ခုဖြင့်။ ဂဝေသန္တော၊ ငါဘုရား ရှာမှီးခဲ့သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ သံသရာဘေးဘယ တွေးဆမျှော်လေ့ ရှိကြကုန်သော သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကုသိုလ် ဟူသမျှသည်။ သုခံ၊ လူနတ်နိဗ္ဗာန်

သုံးတန်သော ချမ်းသာကြီးကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ သုံးလူ့ ဆရာစောသတ္တာသည် ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်သော စကားရပ်ကို။ မနသိကတွာ၊ နှလုံးနှစ်ခြိုက် ပိုက်မိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ တိသရဏေန၊ သရဏဂုံသုံးပါးနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အဋ္ဌင်္ဂသီလံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သီလတော်မြတ်ကြီးကို။ သမာဒိယိတွာ – ပဏိတွာ၊ ကောင်းစွာ ခံယူတည်ဆောက်၍။ ဣမာနိ ကထိနစီဝရာနိ၊ ဤကထိန်လျာ သင်္ကန်းနှင့်တကွ အခြံအရံဖြစ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို။ သံဃဿ၊ ပုရိမဝါမှ ထမြောက်တော်မူသော မင်္ဂလာတိုက်၌ ကိန်းအောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒေမ၊ မအိုမသေ အမြဲနေသော နိဗ္ဗာန်ကို ရည်မှန်း၍ ဒုက္ခဝဋ်မှ ကျွတ်လိုသော ဉာဏ်ဖြင့် တပည့်တော် တကာ တကာမ အပေါင်းတို့က လှူဒါန်းပါကုန်၏ အရှင်ဘုရား ..... ။

လှူပြီးကြပလား ..... (မှန်ပါ၊ လှူပြီးပါပြီဘုရား) အေး ..... မအိုမသေ အမြဲနေတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို ရည်မှန်းပြီး လှူဒါန်းပါနော် ..... (မှန်ပါဘုရား)။

ခုနက ပြင်ခဲ့တဲ့ ဒုက္ခဝဋ်မှ ကျွတ်တဲ့ စိတ်ထားနဲ့လဲ လှူဒါန်းလိုက်ပါ ..... (မှန်လှပါဘုရား) လှူပြီးကြပလား ..... (လှူပြီးပါပြီဘုရား) လှူပြီးပြီ၊ လှူပြီးပြီနော် ..... (မှန်ပါ) ကဲ ..... ဒါဖြင့် .....

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဣမိနာဒါနပုညေန၊ ဤကဲ့သို့ ပေးလှူရသော ကုသိုလ်ကံ စေတနာကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣမိနာသီလပုညေန၊ ဤကဲ့သို့ ဆောက်တည်ပြီးသော သီလကုသိုလ်ကံစေတနာကြောင့်လည်းကောင်း။ အညေဟိ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ပုညေဟိစ၊ အနမတဂ္ဂ သံသရာကစ၍ ယခုဘဝတိုင် ရောက်အောင် ပြုလုပ် ဆည်းပူးခဲ့ကြသော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံ စေတနာတို့ကြောင့်လည်းကောင်း။ မယံ၊ တပည့်တော်, တပည့်တော်မတို့သည်။ အဇာတိ၊ အဋ္ဌိသန္ဓေမနေရာ စင်စစ်ဖြစ်သော။ အဇရံ၊ မအိုရာ စင်စစ် ဖြစ်သော။ အမတံ၊ မသေရာ စင်စစ်ဖြစ်သော။ သိဝံ၊ ဇာတိ, ဇရာ, ဗျာဓိ မရဏ စသည့် ထောင်သောင်း ဘေးအပေါင်းတို့၏ ကောင်းကောင်းကြီးငြိမ်းချမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာမြတ်ကြီးကို။ ဣစ္ဆိတဝရေန၊ အလိုရှိအပ် တောင့်တ, အပ်သော ဆုမြတ်အပေါင်းနှင့်။ သစ္ဆိကရေ ယျာမ၊ မငြီးမငြင်ဆောလျင် ကူးမြောက် ပေါက်ရောက်၍ မျက်မှောက်ပြုရပါလို၏ အရှင်ဘုရား ..... ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဣမဿ၊ ဤကောင်းမှုကံ၏ (ဝါ) ကထိန ဒါနကံ၏။ ဘာဂံ၊ အဖို့ကို။ ဂုဏဝိသေသတရာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးအားဖြင့် အထူးကြီးမားလှကုန်သော။ မာတာပိတုန္နဉ္စ၊

မိခင်, ဖခင်တို့အား လည်းကောင်း။ အာစရိယာနဉ္စ၊ ဆရာသမားတို့အား လည်းကောင်း။ ဉာတိမာသံပရိသာနဉ္စ၊ ယခု စည်းဝေးရောက်လာကြကုန်သော ပရိသတ်တို့အား လည်းကောင်း။ ဧကတိံ သဘဝေ၊ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ၌။ စရန္တာနံ၊ ကျွတ်ကို ကင်းလျှောက်သည့်အသွင် ကျင်လည်ပြေးသွား၍ နေကြလေကုန်သော။ သဗ္ဗသတ္တာနဉ္စ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား လည်းကောင်း။ ဘာဇေမ၊ ရေစက်သွန်းချ အမျှပေးဝေပါကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်။ အမေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်။ သမံ၊ ထပ်တူထပ်မျှ။ ပုညဘာဂံ၊ ကုသိုလ်အထူးကောင်းမှု အဖို့ကို။ လဘိတ္ဂာ၊ အတူတကွ အမျှရကြပါကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုခိတာ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းချမ်းသာသာ ရှိကြကုန်သည်။ မုဒိတာ၊ ပီတိ မောက်လွှမ်း၍ ဝမ်းမြောက်သောစိတ် ရှိကြကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

အားလုံး ကုသိုလ်အဖို့ အမျှ ... အမျှ ... အမျှ

ယူတော်မူကြပါခင်ဗျား။

သာဓု ..... သာဓု ..... သာဓု .....

ဆဌမအကြိမ်